ولاتحسبن الذین قتلوا فی سبیل الله امواتا بل احیاء عند ربهم یرزقون

شهید پیغام

Ahmad Shah Vahdat Yar

PROPERTY OF ACKU

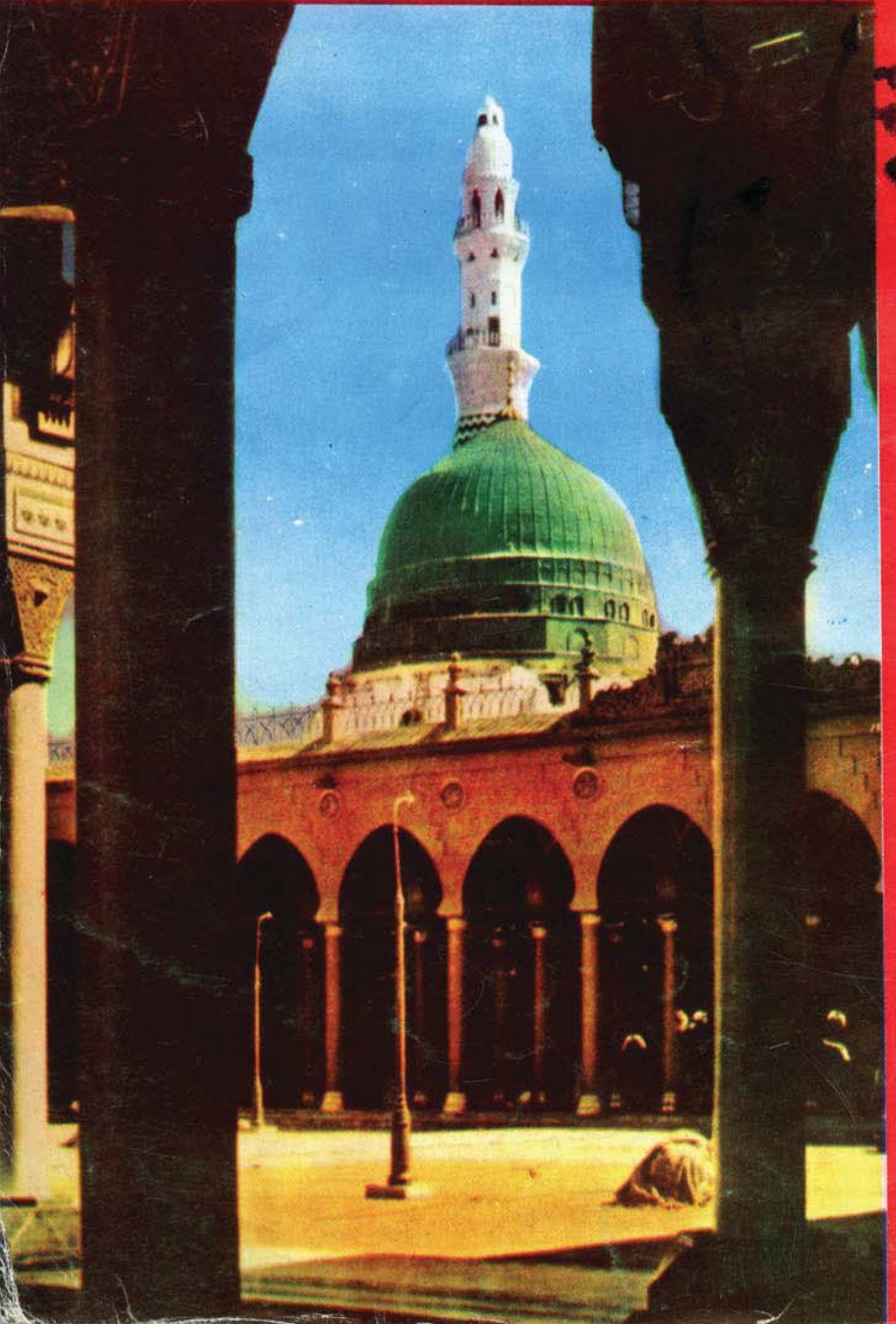

مطالب این شماره :

۱- یادی از میلاد فرخندهٔ ـ
حضرت محمد مصطفی ﷺ .... اداره
۲- حضرت محمد مصطفی (ﷺ) ـ
مذهبی او سیاسی قاید .... کشاف
۳- د حضرت محمد (ﷺ)
د زمانی لیکنی ..... شهرت ننگیال
٤- شمه یی از اخلاق رهبر ـ
بزرگ عالم بشریت حضرت محمد
مصطفی ﷺ ..... فروغگر
٥- د لوینیت خلی ..... د لتیون ژباړه
٦- نقش روس در تشکیل اسرائیل. . . سید رسول
۷- د خلاصون پیغام .... امان الله نصرت
۸- د مارکسیزم اشتباه .... نسیم ستانیزی
۹- روش اخلاقی حضرت محمد (ﷺ) ـ
در رابطه با فتح مکه .... فروغگر
۱۰- خولین کفنان راه حق ، ... معرفی شهداء
ننالیم او شخصیتونه .... مزمل

بسم الله الرحمن الرحیم

هوالذی ارسل رسوله بالهدی و دین الحق لیظهره علی الدین کله و کفی بالله شهیدا ط

تفسیر :

فیضان رحمت خداوندی که از ازل میتراود و با ابد میپیوندد ؛ بین این دو بعد لا یتناهی و در مسیر این آبشاران حیات خیز و جهان آرا به ملیونها انسانهای بپا خاسته و بیدار که در پیشا پیش آنها انبیای کرام علیهم الصلاة والتسلیم قراردارنـد ، مشاهده میشود ـ انبیاء ع که در روند انسانها وظیفهٔ زعامت را به دوش حمل میکنند ، کسانی را که از این جریان دوری جسته انـد به این جریان فـرا میخوانند ، گروهی میگروند شرذمه‌یی مذبذب میمانند و جمیعتی فرار میکنند و در پرده های متراکم ظُلمات ناپدید میشوند و از پشت پرده دسیسه میسازند که این جریان را برهم زنند ولی حق آن است که حق به فیض وجود رحمة للعالمین به کمال خود میرسد و دین او که همانا دین مقدس اسلام است برهمـه روشها ، مسلکها و ادیان پیروز میآید ؛ بلی !

«غلبهٔ اسلام برهمه ادیان به اعتبـار عقل و حجت در هر عصر و زمان آشکار بوده ، اما به اعتبار حکم و سلطه وقتی حاصل بود که مسلمانان چنانچه میبایست پابند اصول اسلام بودند و اقدام شان در راه ایمان و تقوی و جهاد فی سبیل الله محکم و استوار بود ؛ در آینده نیز این هدف بسته با همین شرط است .

هدف از فرستادن پیامبر، غلبه و حاکمیت قوانین «بشریت خواه» و عدالت‌گستر اسلام، بر تمام ادیان و قوانین دیگر است، تهیه و ساختن هرگونه وسایل و ابزار آلات مدرن و مترقی روز افزونیکه تعمیم و استقرار اسلام را تضمین نماید نـه تنها وظیفهٔ عادی مسلمانان میباشد ؛ بلکه فریضهٔ حتمی و وجیبهٔ نهایت مهم و ارزشمند ایشان است، تا بدینوسیله بتوانند مسؤولیت عظیم «لیظهره علی الدین کله» را عملاً انجام نماینـد و بشریت را از سعـادت واقعی و عدالت جهانی برخوردار گردانند .»

گرچه امروز نیروهـای طاغوتی با همه قـوت و مکنت شان بر بشریت مستضعف بویـژه مسلمانان جهان فشارهای غیر قابل تحمل را وارد میآرنـد ـ تا اسلام و مسلمانان را از بسیط زمین معدوم سازنـد ؛ ولی بایـد به وعدهٔ قاطع خداونـد یقین کامل داشت که «والله متم نـوره ولوکره الکافرون .» و اتمـام این نور در قـدم اول بر مجاهدین راه الله صورت میگیرد و سپس آنهـا این نـور را از کران تا کران جهان میرسانند ، لله الحمد امروز مسلمانان جُهان از خواب گران غفلت خاسته اند . اگر در مصر است یادرلیبی ، اگر در سوریه است و یا ایران و اگر در ترکیه است و یا عراق، خلاصه در همه جا مبارزات‌گسترده و منظم مبارزین مسلمان برضد طاغوت و خاتمهٔ ادیان منسوخ و باطل جریان دارد . و در این اواخر ، ملت بپا خاستهٔ ما ، از شش سال واندی به این سو برضد استعمار سرخ کمونیزم روسی و در حقیقت برضد همه مکاتب الحادی علم جهاد مسلحانه افراشته انـد و باوجـود قربانیهـا و شهادتهای مکرر و دومدار مردانه میرزمند ـ و ان روز دور نیست که به نصرت و تأیید مولای مستضعفان پرچم سرخ الحاد را در افغانستان و جهان سرنگون سازند و علم مبارک « لا اله الا الله محمد رسول الله» را در فضای قلب آسیـا و جهان به اهتـزاز در آورنـد . . . . و کفی بالله شهیدا . به امیـد آن روز . . . . . .

«ومن الله التوفیق»

PROPERTY OF ACKU

زمونږ شعار

د خدای (ج) رضا مو هدف،
حضرت محمد (ص) مو رهبر،
قرآن کریم مو قانون، فی سبیل الله جهاد مو لار، د خدای (ج) په لارکی شهادت مو لوړه هیله، استقلال مو عزت، او شرعی حجاب موپت دی.

شهید پیغام

د افغانستان د مجاهدینو اسلامی اتحاد نشراتی ارگان

د ۱۴۰۵ ق هـ کال ـ د ربیع الاول میاشت (۳) گڼه ـ پر له پسی گڼه ۲۷

بسم الله الرحمن الرحیم

وما ارسلناك الا رحمة للعالمین

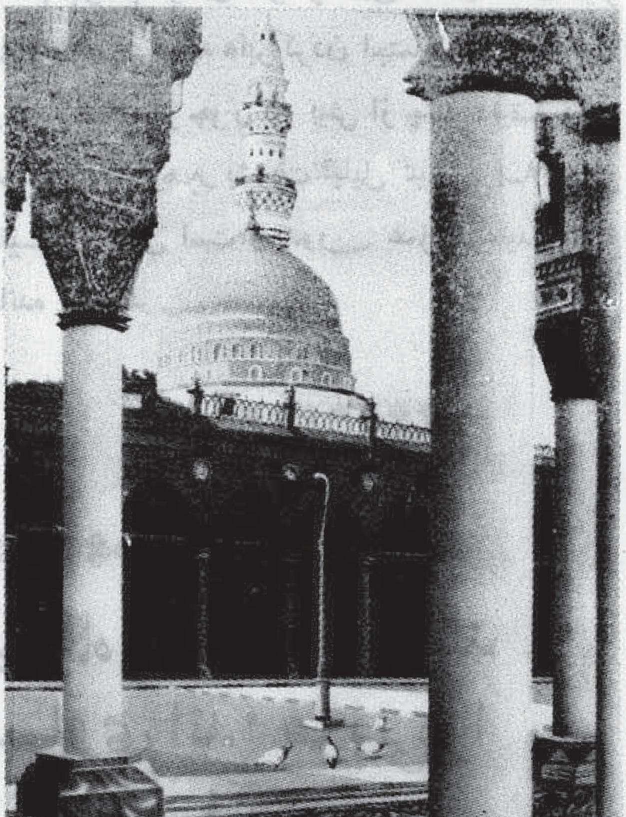

یادی از میلاد فرخندهٔ پیامبر بزرگوار اسلام (ص)

به مصطفی برسان خویش را که دین همه اوست
اگر بـه او نرسیدی تمام بولهبیست
"علامه اقبال"

روز دوازدهم ربیع الاول سال ۵۷۰ و یا ۵۷۱ (بنابر اختلاف روایات) که مصادف با میلاد مسعود پیشوای بزرگ اسلام حضرت محمد (ص) بوده، از اهمیت فوق العاده و شایانی برخوردار است؛ زیرا این روزی است که خورشید تابان هدایت بر تارک ضلالتهای زمان تابیدن گرفت و مژده داد که بزود ترین فرصت این سیاهیهای گمراهی و خرافات آمیخته با شرک و نا بسامانیهای جامعهٔ بشری بسوی عدم رخت سفر خواهد بست و بجای آن نور هدایت و خوشبختی رحل اقامت خواهد افگند.

هنوز دیر نشده بود و تنها چهل سال ازین روز افتخار آفرین گذشته بود که این مژده تحقق یافت. مهر اظهر هدایت هر سو اشعه افگند و تاریکیها به روشنی تبدیل گشت. همه بیعدالتی‌ها و همه اصول نادرست جاهلیت که جامعهٔ آنروز بر آن استوار بود از بین برداشته شد و جامعهٔ بشری طبق اصولی ساخته شد که خداوند (ج) ذریعهٔ جبریل* به پیامبرش ابلاغ فرمود؛ جامعه‌یی که ایده آل همه انسانهای فکور و صالح بود، است و خواهد بود.

آنجا بساط ظلم برچیده شد، امتیازات طبقاتی و خانوادگی از میان رفت و احدی را حق حاصل نبود تا به عنوان این و آن بخود امتیاز قایل شود، معیار امتیاز تنها تقوی بود و پاداش تقوی را از خداوند (جل جلاله) آرزو داشتند. سرانجام جامعهٔ اسلامی حیثیت یک خانواده را پیدا کرد و هر مسلمان طبق ارشادات اسلام در امتیازات، برادر دیگر مسلمان خود را حق اولیت میداد و دشواریها را خود متحمل میشد.

وقتی حضرت پیامبر (ﷺ) از دار فنا بسوی دار بقا جامه بدل کرد قرآن و سنت را بحیث رهبر جامعهٔ اسلامی گذاشت و فرمود هر که بقرآن و سنتم تمسک نماید هرگز گمراه نخواهد شد.

ما که مسلمان هستیم و ادعای پیروی از دین مقدس اسلام داریم، لازم است تمام اصول اسلام را که هادی بشریت به ما به ارمغان گذاشته است در زندگی فردی و اجتماعی خویش عملی سازیم و آنگاه بدون شک در زندگی کامیاب و رستگار خواهیم بود اگر پاره یی از اصول اسلام را که با مفاد های شخصی ما تصادم نمیکند عملی کنیم و قسمتی را که با مفادهای شخصی ما متصادم میشود از نظر اندازیم در ادعا های خویش صادق نخواهیم بود و هرگز حق نداریم تا از حکومت اسلامی و حاکمیت قرآن لاف زنیم. چه وقتی ما خود نتوانیم اسلام را بر خود حاکم سازیم و توسن نفس خود را مهار، چگونه میتوان ادعا کرد که ما قرآن و سنت پیامبر گرانمایهٔ اسلام را در جامعه عملی میسازیم.

برای تجلیل میلاد مسعود پیشوای عالم کافیست که قرآن و سنت پیامبر (ﷺ) را بر خود حاکم سازیم و تمام جوانب زندگی خود را طبق مقتضیات آن عیار سازیم ورنه صرف به دایر کردن اجتماعات، سخنرانیها و شعار های پر جوش که بیش از چند دقیقه دوام نمیکند میلاد رهبر بشریت تجلیل نمیشود اسلام دین عقیده و عمل است و بدون عمل، عقیده راسخ مانده نمیتواند.

****

****

مردم از نگاه حقوق به پیشگاه خداوند(ج) مانند دندانه های شانه باهم مساوی اند، عربی را برعجمی برتری نیست و عجمی را برعربی، مگر به تقوی.

(حدیث شریف)

حضرت محمد (ص) مذهبي او سياسي قائد

حضرت محمد مصطفى صلى الله عليه وسلم د خداى وروستى پيغمبر كه له يوې خوا انسانانو ته د يوه خداى د عبادت، غوره اخلاقو، نيكو اعمالو په لورى بلنه وركړه، د غير الله له بندګۍ ، بدو اخلاقو او بد عملونو څخه يې منع كړل او په معاد يا اخرت پورې مربوط چاروكې يې د هغوى قيادت وكړ له بلې خوا يې په ټولو حياتى چاروكې هم زهبرى كړل، د رسول ﷺ په راوړې دين يعنى اسلام كې د مذهب او سياست دواړو په برخه كې بشپړ تعليمات او هدايات موجود دي. برعكس په نړۍ كې چې هرڅومره باطل اديان او د ژوند غلط نظامونه موندل كيږي په هغوكې كه مذهب شته نو سياست نشته او كه سياست شته نو مذهب نشته او كه احياناً دا دواړه پكښې وي نو بيخي نيمګړې او نيمه خوا وي ، د هغو د نيمګړتيا لپاره همدغه دليل كفايت كوى چې د هغو منونكي او پيروان د افراط او تفريط د لارې پر غوره كولو يوازې له دې كبله مجبوريږي چې د مذهب په باب چې كله هغو ته بشپړې لارښوونې په لاس نه ورځي نو د رهبانيت لاره په مخ كې نيسي او كله چې د سياست په باب بشپړې لارښوونې و نه مومي نو د ماده پرستي ژوند غوره كوى چې په هغه كې مذهب او اخلاق هيڅ لاره نلرى او د هغوى په نظر كې يوازې خپله ګټه وى چې د هغې پخاطر هر راز درواغ ، ټګى او خيانت روا ګڼي . د دغسې بيدينه سياست نتيجه له بربريت نه پرته نور څه نشي راوتلى او له انساني نړې په آرام سره نفس راښكلى شي . پدې صورت كې ښكلي قصرونه او مجلل عمارتونه د ژوبې له ښايسته پنجرو سره څه تو پير نشي لرلى او نه د فرش او ظرف زينتى وسايل د ژوبې د ځناورو له زنځيرونو سره.

د باطلو اديانو په مقابل كې د اسلام ترټولو لوى امتيازى خصوصيت همدغه دى چې د افراط او تفريط د دواړو انتهائى سرحدونو ترمينځ يې د ميانه روى او اعتدال لاره غوره كړيده. پدې كې د انسان د ټول ژوند لپاره بشپړې او كافي لارښوونې شته كه يوى خوا ته د فكر او نظر ، عقيدې او انګيرنې ، مذهب او اخلاقو په برخه كې انسان ته لارښوونه كوى نو بل پلو ته د هغه د تمدن ، ټولنيز ژوند ، اقتصاد ، سياست ، قانون ، عدالت ، سولې او جنګ ، ملي او بين المللي چارو او اړيكو په باب هم پوره بشپړ هدايات وركوى . ګوا كې په نړۍ كې دا د ژوند يوازنى هغه نظام دى چې د انسانى ژوند د سمون او تكامل لپاره كافي هدايات لرى ، لكه چې الهى ارشاد دى :

اليوم اكملت لكم دينكم و اتممت عليكم نعمتي و رضيت لكم الاسلام ديناً .

نن مې ستاسى دين ، ستاسى لپاره بشپړ كړيدى او خپل نعمت مې

پرتاسی تمام کړیدی او ستاسی لپاره می اسلام ستاسی د دین (ژوندنی نظام) په توګه انتخاب او منظور کړیدی'.

ددغه ایت پر مطلب باندی د پوهیدو لپاره ترټولو مخکښی د قرآن په رڼاکی په څو بنسټیز حقائقو باندی پوهیدل ډیر ضروری دی:

۱- په نړی کی انسان د خدای خلیفه او نائب دی.

۲- د ټولو انسانانو یوازنی معبود، بادار، مالک او حقیقی حاکم او فرمانروا صرف هغه ذات دی چی دوی یی پیدا کړیدی.

۳- د خدای د نائب او خلیفه په صفت انسان د هغه قانون پر پابندی مکلف دی چی حقیقی مالک او د ځمکی او اسمان خالق دده لپاره ټاکلی دی، که داسی وکړی نو بیا دده ټول ژوند ته هغه عبادت ویل کیږی چی د هغه لپاره دی نړی ته استول شویدی او همدا دده د ژوند اصلی هدف دی او ددی هدف د یادونی لپاره الله تعالی له یو لک نه زیات پیغمبران لیږلی وو. اوس دا هماغه وروستی پیغام دی چی له نن نه څوارلس سوه کاله مخکښی حضرت محمد ﷺ د خدای د رسول په توګه انسانی نړی ته وړاندی، کړی ؤ. دغه پیغام ترقیامته پوری د یو کامل دین په شکل کی محفوظ شویدی. انا نحن نزلنا الذکر و انا له لحافظون. همدا مونږ قرآن نازل کړیدی او همدا مونږ د هغه ساتونکی یو.

٤- د خدای له بندګی نه مطلب دادی چی الله تعالی چی په نړی کی انسان ته کومی واکمنی سپارلی دی، که دی هغه د خپلی خوښی پرځای د خدای له خوښی سره سمی استعمال کړی نو دا د خدای عبادت دی او همدغه د خدای په ځمکه کی د ده د خلافت او نیابت مطلب دی. ددی پرعکس که دی خپله خوښه غواړی یا د خپل قوم او یا دوخت د حاکمانو خوښی ترلاسه کول غواړی نو دا به سرتر پایه له خدایه سر غړاوی وی. که انسان په نړی کی د خدای رضا ترلاسه کول و غواړی نو اوږمرو به پرهغه لاره لاړ شی چی د خدای په وړاندی غوره او منتخبه لاره ده او هغه د اسلام دین دی، «و رضیت لکم الاسلام دینا».

٥- پرته له اسلام نه نور ټول ادیان ناقص، نیمګړی او نیمه خوا دی او له هغونه هیڅ یو هم د الله په وړاندی د منل کیدو وړندی که هغه یهودیت وی، که مسیحیت وی، که هندو ایزم وی، که بودائیزم وی، که پانګه والی نظام وی، که کمونیزم او سوسیالیزم وی، که شاهی آمرانه نظام وی او که لادینی جمهوریت. څوک چی له دغو نظامونو څخه هر یو غوره کړی هغه د خپل ژوند اصلی هدف‌ته نه نشی رسیدای ځکه چی له دغو نظامونو څخه هیڅ یو د انسانی ژوند په ټولو اړخونو کی لارښوونه نشی کولی پدی اساس که انسان له اسلام نه پرته بل هر «ایزم» غوره کړی هغه به اوږمرو له اخروی خساری سره مخامخ شی. و من یبتغ غیر الاسلام دینا فلن یقبل منه.

٦- الله تعالی چی د ټولی انسانی نوعی لپاره کوم جامع او کامل دین غوره کړیدی هغه یوازی اسلام دی، یوازی د اسلام منونکی د الهی خلافت فریضی په سمه توګه ترسره کولای شی، ځکه چی یوازی اسلام یو داسی کامل دین دی چی د هغه په عملی کولو سره انسان د خپل هدف په مینډلو کی کامیابیدای شی او همدا تر قیامته پوری د الله تعالی نازل کړی غوره دین دی.

۷- کوم خلک چی په مینه او د زړه له کومی د اسلام دین منی هغوی ته مؤمنان ویل کیږی، بیا به هغوی اوږمرو داخبره‌هم‌منی چی په اسلام کښی په پوره توګه

داخل شی او د مرګ تر وخته د
هغه دغو ښتنو پوره کوونکی اوسی
لکه چې الله تعالی فرمائی : ای
مؤمنانو! تاسی په پوره ډول په
(اسلام کښې داخل شیء او د
شیطان پیروی مکویء چې هغه
ستاسی څرګند دښمن دی ، کوم
روښانه هدایات چې تاسی ته راغلی
دی د هغو له مینډلونه وروسته
که تاسی بیا و ښوئیدلیء نو
وپوهیږیء چې الله تعالی پر ټولو
برلاسی حکمت والادی. په بل ځای
کښې فرمائی : ای مؤمنانو ، له
الله نه هماغسی وو یریږی لکه
څنګه چې له هغه نه دو یریدو
حق دی ، تاسی ته دی مرګ نه
راځی مګر پداسی حال کښې چې
تاسی مسلمانان یيء. ټول په اتحاد
سره د الله رسی ټینګه و نیسیء
اوځان ځانی او تفرقه مه غوره
کویء .

د دغو قرآنی هدایاتو لنډیز
دادی :

۱ - الله تعالی مؤمنانو ته امر
کړیدی چې خپل ټول ژوند بې له
څه استثناء څخه تر اسلامی قوانینو
لاندی راولی ، داسی نه چې د
سیاست او مذهب پرمختلفو برخوی
وویشی ، په ځینو برخو کښې د
اسلام پیروی غوره کړی او ځینی
برخی د هغه له پیروی نه مستثنا
کړی لکه د باطلو ادیانو د
پیروانو غوندی .

۲ - د اسلام کښې د ټول
ژوند داخلولو مطلب دادی چې د
ژوند په هیڅ یوا ړخ کښې هم د
شیطانی قوانینو او طاغوتی پلانونو
پیروی غوره نکړای شی که هغه
مذهبی وی که سیاسی ، انفرادی
وی که اجتماعی بلکې ټول ژوند
باید له اسلام سره سمون ولری.

۳ - مؤمنان له خدایه په
ویرولو تنبیه کړای شویدی چې د
اسلام له قبلولو وروسته دی په
مقصدی ډول د خدای د هیڅ یو
حکم څخه سرغړاوی نکیږی بلکې
د اسلام له منلو وروسته دی د
مرګ تر وخته د هغه پابندی و
شی . د څرګند و لاربوونو له
راتګ نه وروسته که په قصدی
ډول د اسلام له کوم قانون څخه
سرغړاوی و شو بیا به د هغه
خدای له مواخذی نه و نه ژغورل
شیء چې بر لاسی حکمت والادی.

٤ - په اسلام کښې دی د ډلو
ټپلو بیلتون مینځ ته نه راځی بلکې
ټول دی په یو اتفاق سره د الله
د دین رسی ټینګه و نیسی یعنی
پر اسلامی نظام دی عمل وکړی
ځکه چې همدا هغه پیوند دی چې
هم له خدای سره اړیکه ټینګوی
او هم د مسلمانانو پخپلو مینځو
کښې د اخوت ارتباط ټینګوی -
په بیلتون او ځانځانی غوره کولو
سره له یوی خوا د خدای له دغه
فرمان نه سرغړاوی او سرکشی
ده چې په یقینی ډول د خدای د
مواخذی او محاکمې وړ عمل دی
او له بلی خوا تفرقه او ډله بازی
د مسلم امت د کمزوری ستر
عامل دی او د نابودید و یوازنی
لاره چې دی خبری ته قرآن کریم
په یو بل ځای کښې څرګنده
اشاره کړیده او فرمایلی یې دی ،
پخپلو کښې اختلاف او شخړی

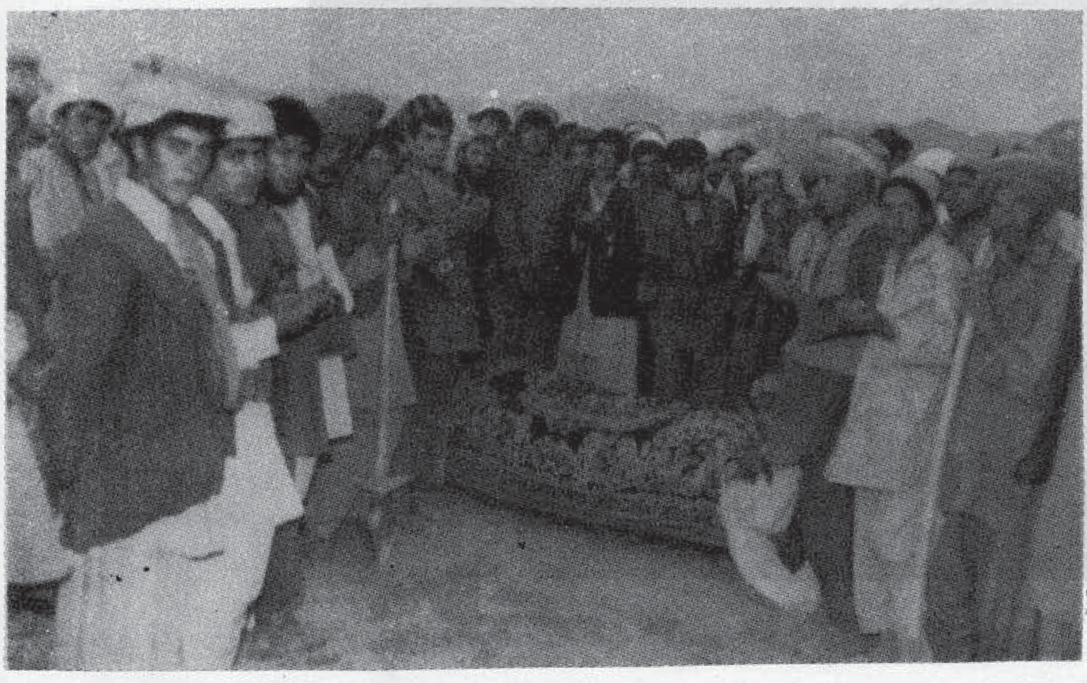

مکوی، ځکه چې په نتیجه کښې
په تاسې ی زړه او کم قوته شیء.
حضرت محمد ﷺ چې هم
مذهبی قایدؤ او هم سیاسی په
مدینه منوره کښې ی د یو اسلامی
حکومت بنسټ کیښود او دلسو
کلونو په موده کښې ی د عربو
په ی نتی پخپل سرتاپو ورځی
کښې چې د هغو خلکو ورځنی
عادی چاری قبیلوی جګړی وی
یو مستحکم اسلامی نظام
ټینګ کړ، اسلامی قضا نافذه شوه،
د ژوند په ټولو اړخونو کښې د
اسلام ورانګی خپری شوی، ټولی
معاملی له اسلامی احکامو سوسره
سمی فیصله کیدلی، دښمنی په
اخوت او ورورولی بدلی شوی، د
ټولو افراد و حقوق او فرایض و
تاکل شول چې د حقوقو په اخیستلو
او د فرایضو په سرته رسولو د
ټول رعیت ژوند سوکاله او بسیا
شو. په هغه دور کښې اسلامی
حکومت په جغرافیائی پولو کښې
ایسار او محدود حکومت نه ؤ بلکې
لکه څنګه چې دغه نظام د ټولی
انسانی نوعی د خیر ښیګنی نظام
او د ټولو انسانانو اپاره راغلی ؤ
ورځ په ورځ ی پراختیا موند له،
په لومړی سر کښې د اسلامی
نظام په رڼا عربی خاوره روښانه
شوه او بیا ورپسی د هغه وړانګی
د نړی په نورو ګوټونو کی خپری
شوی: عراق، ایران، فلسطین،
شام، مصر، طرابلس، تونس،
ترکستان، آرمینیا او لویدیز سند
او هندیی ترخپل قلمرو لاندی
راوستل، د حضرت رسول اکرم
(ﷺ) تر مدبرانه قوماندی لاندی
چې د اسلام له حریم نه د دفاع او
د حق دعوت د خپرولو پخاطر
ی شمیره غزاګانی وشوی په هغو
ټولو کی د وژل شویو کسانو شمیر
له سلونو څخه د زرونو عدد ته
لوړ نشو او له ختیز نه تر لویدیځه
پوری د نړی سیاستمدارانو د سرور
عالم (ﷺ) حکیمانه سیاست ته
د احترام سرونه ښکته کړل. پدی
اساس باید وویل شی چې رسول
اکرم (ﷺ) یوازی مذهبی نه سیاسی
قاید هم ؤ.

د حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وآله وسلم د زمانې لیکنې

شهرت ننګیال

د پیغمبر ﷺ له بعثت و روسته ښایي د لومړي ځل لپاره د لیک ییل د وحی (قرآنی ایتونو) له لیکلونه شوی وی. د پیغمبر ﷺ په حضور کی د لومړنی لیکونکی ابی بن کعب (رض) ؤ؛

قال: ابوبکر بن ابی شیبة: کان اول من کتب الوحی بین یدی رسول الله ﷺ ابی بن کعب فاذا لم یحضر کتب زید بن ثابت (رض) وکتب له عثمان و خالد ابن سعید وابان ابن سعید رضی الله تعالی عنهم.

(سیرة النبی ﷺ ابن کثیر ٦٦٩ مخ)

ابوبکر بن شیبة ویلی دی: ابی بن کعب لومړ نی لیکونکی ؤچی د پیغمبر ﷺ په حضور کی یی وحی (قرانی ایتونه) لیکل، او چی هغه (رض) به حاضر نه ؤنو حضرت عثمان (رض) خالد ابن سعید (رض) او ابان ابن سعید (رض) به د وحی لیکنه کوله.

همدا رنګه د وحی نور کاتبان هم و، لکه: ابوبکر، عمر، عثمان، علی، ارقم بن الارقم ثابت بن قیس، خالد بن ولید، زبیر بن عوام، سعد بن ابی شرح، عامر بن فهیره، عبدالله بن ارقم بن ابی الارقم المخزومی، عبدالله بن عثمان العلابنی الحضرمی شریح بن الحضرمی، العلابن عقبة، محمد بن مسلمه بن جریش معاویه بن ابی سفیان (رض).

«سیرة النبی ﷺ ابن کثیر»

د حضرت محمد ﷺ په مبارک ژوند کی د وحی د نزول سره سم د پیغمبر ﷺ د لارښوونی له مخی د هغه ﷺ په حضور کی قرآنی ایتونه لیکل کیدل. پدی اساس په پوره ډاډ سره ویلای شو چی د قرآن کریم ټول سور او ایتونه د پیغمبر ﷺ د لارښوونی له مخی دهغه ﷺ په وړ اندی لیکل شویدی.

هغه وخت دلیک او کتاب لپاره د حیواناتو له وچو او پاکو پوستکو، د خرما پوست، ښویی ډبری او د اهلی حیواناتو له پلنو هډوکو، له رخت او تکی او د لرگیو له تختو استفاده کیدله که څه هم دلیکلو لپاره ننني اسانتیاوی نه وی اوتکی او د لرگیوله تختو استفاده کیدله که څه هم د لیکلو لپاره ننني اسانتیاوی نه وی او لکه چی څرګنده شوه لیک او کتابت ډیری ستونزی او خواری غوښتی او عرب ورسره له ډیره ناآشنا پاته وو خوبیاهم د دغه امر د اهمیت له مخی د پیغمبر ﷺ په زمانه کی د مسلمانانو لپاره پوره او مثالی لیکلی پانګه پاته شویده.

پیغمبر ﷺ د حدیبی له سولی وروسته تر حجة الوداع پوری د قبائلو مشرانو، دسیمی حکمرانانو مذهبی مشرانو او زمامدارانو په نامه د پیغامونو، دعوت نامو، فرمانونواو معاهد وپه بڼه کی د دوو

د ونیمو سووپه شاوخوا کې لیکونه اسلامي تاریخ - خوندي کړیدي چې متون یې د سیرة او تاریخ په مختلفو کتابونوکې ذکر شوي دي .

اوتر اوسه د پیغمبر ﷺ له خواد پنځو لیکونو اصل لاس ته راغلي چې هغه :

د حبشي د نجاشي په نامه د مصر د مقوقس په نامه ، د بحرین د حکمران مداین ساوي په نامه د ایران د شهنشاه خسرو پرویز په نامه د قیصر روم هرقل په نامه لیکونه دي .

مولانا سید محبوب رضوي په مکتوبات نبوی کې چې په اردو لیکل شوي له (۹۰) زیات د دغه لیکونو متون راغونډ کړي او د پنځو لیکونو اصل یې هم خپور کړي دي .

خومشهور محقق ډاکتر حمیدالله د نبوي ﷺ لیکنو شمیرتر دوه نیم سوه پوري ښو دلی دی اوپه خپل کتاب «الوثائق السیاسیه» کې یې د دغه لیکونو متون له پوره تفصیل سره راټونډ کړیدي .

چې لدې څخه (۶۲) یې دپا د شاهانو او حکمرانانو په نامه دي چې اسلام ته را بلل شویدي .

د مدینې پیمان

یثرب ته (د مدینې پخواني نوم) د پیغمبر ﷺ له هجرت وروسته هلته یولوی اسلامي ریاست قائم کړی شو ـ او دیوه داسې نړیوال حکومت بنسټ کیښو دل شو چې د فضلیت او غور و الی معیار او کره کاني پکې تقوا وه اوبس .

مدینې ته له هجرت سره سم د اخلاقي او دیني تبلیغ سره سره د تهذیبي او معاشرتي نظام دتینګیدلو په لور قدمونه واخستل شول او د اوس او خزرج د قبیلود کلو کلو دښمنې په سوله او دوستی بدله شوه . د دغه ستر اسلامي مرکز تحفظ اوله دښمنانو سره د مقابلې لپاره له ګاونډ یانوسره دیولړ تړونو نود د انعقاد اړتیاوه .

دمدینې پیمان هغه سرنوشت جو ړونکی سند دی چې دنوی اسلامي نهضت په استقرار او قوت کې یې ستر نقش و لو باوه . او د حدیبي د سولې تړون چې الله تعالی د فتح مبین په نامه یاد کړی دی د دغه سند په څیر داهمیت وړ ګڼلی شي . د حدیبي تړون د لومړی ځل اپاره د نوی جوړ شوی اسلامي حکومت په رسمیت پیژندل ؤ چې په مکیانویې تحمیل کړ . او دغه اسلامي حکومت یې دخپل نړیوال نقش لوبو لوته چمتو کړ چې دوه کاله و روسته مکه د اسلام د وهم پایتخت وګرځیده .

دا د مدینې دپیمان بر کت ؤ چې له مکې نه مهاجر مسلمانان پداسې حال کې چې په مدینه کې د اوس او خزرج دجګړې اور هرڅه سوځولی ؤ ، هغوی یوداسې حکومت په پښوو دراوه چې د سولې امنیت، برابری اونیکمرغی او چتوپوریو پری و رسیدل پداسې حال کې چې د حدیبی تړون د دغه بنسټ دومه تیره وه چې په لومړی تیره کیښودل شوه یعنی دا چې د حدیبی تړون چې مسلمانانو ته یې د سر کښو مشرکینو د سقوط لاره او اره کړه ـ دادی مدینې د پیمان بر کت اوقوت ؤ .

بنایي دا خبره هم څرګنده کړو چې د دغه د واړ و تړ ونونوترمنځه د دریمې عقبې شفاهي تړون هم دهغه اهمیت وړ بلل کیږی کوم چې د هغې انعقاد مدینې ته د هجرت زمینه برابره کړه هغه شفاهي تړون چې د توری شپې په زړه کې مدینې ته د هجرت په باب د مکې د یوه غره په لمن کې د پیغمبر ﷺ او د یثرب د (۷۰) تنوتر منځ منعقد شو .

د مدینې د پیمان خصوصیات :

د مدینې پیمان نه یوازې دا چې د مسلمانانو خلاف د کوم حرکت او سازش څخه ونیو، بلکې دمدینې پیمان

د اسلامی حکومت دستورالعمل هم ؤ چی د هغه په رڼا کی مسلمانانو مکه او ډیر نور ځایونه فتح کړل .

د مدینی پیمان له یهودو او نورو ګاونډیو پرتو قومونـو سره د سیاسی اړیکو څرنګوالی وټاکه او همدغه پیمان له مدینی څخه د اسلام د خپریدولوی او پیاوړی مرکز جوړ کړ .

د مدینی پیمان د اسلامی نړیوال حکومت د تګ لاری لومړنی کړی و ، چی یوله هغوڅخه د مهاجرینو او انصارو د وروږ ګلوی او برابری د مزو تینګول ؤ .

او ورستی کړی یی دآنحضرت صلی الله علیه وسلم هغه خطبه‌وه چی د مکی د فتحی په کال یـی فرمایلی وه . چی د ستر نړیوال منشور حیثیت لری .

د مدینی د پیمان په سیوری کی د عربو د سیاسی کمزوری عمده راز چی د هغوی کـړنی شخړی وی اوګر د عرب د دغو جګړ وله امله په مختلفو متخاصمو ډلو ویشل شوی ؤ له منځه یو وړل شو .

په غرو او ځنګلونو کی ډیر بدعمنه جالی او خود مختاره قبیلی میشته وی چی زیا تره عرب دهغوی د تر خطر او تهدید لاندی ؤ .

اخلاقی او اجتماعی کمزوری د اسی مرحلی ته رسید لی وه چی د قتل، لوټماری، بی رحمی ، وژنو تو یولو او تیری څخه هیڅوك په امان کی نه ؤ ـ ټول عرب د کورنیو نه ختمیدونکی جنګی ځنځیر په کړیو تړل شوی وو . د بدل اخیستو او خون بها (دیت) تنده د سوونو او زرګونو تنو د وژلو نه وروسـته هم نه ماتیده . حتی د حج میاشتی نه هم چی د عربو د عزت میاشتی وی کله ناکله د جنګونو د جواز لپاره کولی شوی ؛ ځکه هغوی ته د اډیره ګرانه وه چی د ری میاشتی د ی بیله لوټماری او وینوتو یو لوڅخه تیری کړی .

له یوه ځای نه بل ځای ته د مسافرو او کاروا نوتک ډیر ګران ؤ ځکه چی ځای پهځای به غلو او لوټما راڼو غه لوټ او چور کولی .

پیغمبر ﷺ به چی پدغسی ناوامه اوبی امنه فضا کی د اسلامی قانون په رڼا کی د امن د ازیری ورکاوه چی : »یوه زمانه به د اسی راشی چی د ضعانه به یوه پردهد اره بی ځیکی یوازی سفر کوی او د خدای (ج) نه پر ته به له هیچا څخه نه ویریږی« (صحیح البخاری) .

نو خلکو ته تعجب کاوه ؛ خولږ وروسته همدغسی وخت راغی او داسلامی اصولو (د مدینی د پیمان) په تطبیق او انفاذ د امن او اعتماد همدغسی روښانه فضامنځ ته راغله .

د تړون متن

اوس د تعهد نامی پوره متن چی ابن هشام روایت کریدی د ابن سلام د اضافا تو سره له نظره تیروو ، پته دی پاتی نه وی چه د لیکوال له خوا د موضوع ویش په خوبر خو باندی شویدی ـ تر څو د څیرنی او مرا جعی په وخت کی لو ستونکی له ستونزو سره مخامخ نشی :

د بښونکی او مهر بان خدای په نامه !

۱ـ د ادی هغه پیمان او تړ ون چی پیغمبر ﷺ د قریشو او یثرب خلکو د مؤ منانو او مسلمانانو او د هغو کسانو په منځ کی چی د دوی د تګ لوری تعقیبوی او له د وی سره یوځای شوی او د جهاد او مباوزی سنګرونو ته یـی دنګلی دی ـ سرته ورساوه !

۲ـ چی هغوی له نو رو (عقیدوی) ګر وپولو نه بیل او (په اسلامی مفکوری سنبلل) (یوموتی او متعهد) (اسلامی) امت دی .

۳ـ قریشی مها جرین د خپل د ود او د ستور سره سم د یو بل په مرسته د وینی تاوان (دیت) او د جنګی اسیرانو او بندیانو فدیه (پرتـه له کومی شخړی) په ښه توګه او د عدالت د معیار په بنسټ

چې د مؤمنانو خاصه ده ـ ادا کاندي .

٤ـ بني عوف قبیلې هم د نورو په شان د خپلو پخوانیو د ود ونوپر اساس ، د یوبل په مرسته د وینې تاوان (بدله) ادا ـ او هره طائفه د خپلو جنګي اسیرانو فدیه په ښه توګه ورکړي .

او په دې معامله کې له هغه چال چلند له کار واخلي چه د مؤمنانو خاصه ده .

٥ـ د خزرجیانو د بني حارث قبیلې هم د خپلو دو دو نو پر اساس د پخوانۍ شان د یو بل په مرسته سره د وینې تا وان ور کړي او هره قبیله د خپلو جنګي اسیرانو فدیه په ښه توګه ورکړي ، اوپه دې برخه کې دې د واقعي مؤ منانوپه څیر عمل وکړي .

٦ـ دبني ساعدي قبیله هم د خپلو دو دونو له غربښتنې سره سم د پخوانیشان ، د یو بل په مرسته د ، وینې تاوان ور کړي او هره طایفه په ډ یره ښه توګه د انصاف او عدالت سره سم چې دمؤ منانو کاردی د خپلو جنګي اسیر انو فدیه ورکړي .

٧ـ د بني جشم قبیله هم د خپلو دو دونو له غوښتنې سره سم ، د پخوا په شان ، د یو بل په مرسته د وینې تاوان ور کړي او هره طایفه د انصاف او عدالت سره سم چې د مسلمانانو خانګړ تیاده په ډ یره ښه توګه د خپلو جنګي اسیر انو فدیه ورکړي .

٨ـ د بني نجار قبیلې هم دې خپلو دو دونو پر اساس د پخواپه شان ، یو د بل په مرسته سره د وینې تا وان ورکړي او هره طایفه دې د خپلو جنګي اسیرانو فدیه د انصاف او عدالت له مخې لکه څرنګه چې د مؤ منانو صفت دی ورکاندي .

٩ـ د بني عمرو قبیله دې هم د خپلو دو دونو له مخې د پخوا په شان ، یو د بل په مرسته سره د وینې تاوان ورکړي او هره طایفه دې د خپلو جنګي اسیرانو فدیه ، د انصاف او عدالت له مخې چې د مؤمنانو چلند دی ورکړي .

١٠ـ د بني نبیت قبیله دې هم د خپلو دو دونوله مخې د پخواپه شان ، یود بل په مرسته سره دوینې تاوان ورکړي اوهره طایفه دې د خپلو جنګي اسیرانو فدیه ، د انصاف او عدالت له مخې چې د مؤمنانو چلند دی ورکړي .

١١ـ د بني اوس قبیله دې هم د خپلو دو دونوله مخې د پخوا په شان ، د وینې بدله یو د بل په مرسته ادا کړي او هره طایفه دې د اسیرانو فدیه په ښه توګه چه د مؤمنانو کړنلاره ده ورکړي .

١٢ـ مؤمنان دې هم په خپل منځ کې کمزوري یوازې نه پرې پږدي او د هغه فدیه یا دوینې بدله دې په ښه توګه ورکړي .

١٣ـ هیڅ مؤمن دې د بل مؤمن له خپلوانو سره پر ته د دریم کس نه (چه ده خپل شي) تعهد او تړون‌ونه وکړي .

١٤ـ پرهیز ګاره مؤمنان دې د خپلې تولنې د سرغړونکو پر ضد یوموټي شي او پرې دې نږدي چه دغه سرغړ ونکي له خلکونه ناحقه باجونه واخلي او یاد نورو تیر یوپه نتیجه کې د تولنې په چاپېریال کې فساد را منځ ته کړي ، نسبي پیوندو نه دې د حق په ور اندې له نظره ولویږي .

١٥ـ له مؤمنانو څخه دې هیڅوک د مؤمن (ورور) د کافر د قصاص په نامه ونه وژني او هیڅ یوه کافر ته دې د مؤمن پرضد مرسته ورنکړي .

١٦ـ د خدای (امان) دې یووې او د خدای د نظام او امان په ور اندې د مؤمن متواضعانه دریځ له تولونه واضح او ښکاره وي او د خدای (ج) په نامه دې پناه او امان وغواړي .

١٧ـ مؤمنان پرته له نورو کسانو (مشرکین او نورو کافرانو) یو د بل سره دورور ګلوي اړیکې لري .

۱۸ - هغه یهودان چې زمونږ پیروان شوي (د اسلام په مقدس دین مشرف شوي دي) مرسته او برابري به ویني نه ظلم او تیری .

۱۹ - د مؤمنانو (سوله) یوه ده او د جهاد فی سبیل الله په وخت کې هیڅ مسلمان نشي کولای په ځانګړې توګه سولې ته هڅه وکړي او که (سولې ته هڅه کوي نودا سوله) بایـد د عدالت په اساس وي او د ټولو مسلمانانو نظر دې پکې وي .

۲۰ - جنګیالي ډلې چه له مونږ سره یوځای د کفارو په مقابل کې جنګیږي په ترتیب سره یو د بل پسې به جنګیږي .

۲۱ - په هغو وینو کې چه مؤمنان ئې د خدای په لاره کې تـویـوي (شهیدان کیږي) یـود بل جانشین دي .

۲۲ - پرهیزګاره مومنان پـه ریښتني او نیک هـدایت بـانـدې دي . د خـدای نـه ویریـد ونکو مؤمنانو لاره نیغه او ریښتیاده .

۲۳ - هیڅ مشرک دی د (قریش) مـال او ځان ته پناه نه ورکوي . او مسلمان دی د هغه ځخه نه منع کوي .

۲٤ - هر هغه څوک چې په ناحقه سره مسلمان ووژني او دا وژنه پرې ثابته شي ، قصاص کیږي ، خو که چې د مقتول ورثه دويني په قیمت یا بـدله باندې قناعت وکړي قاتل به نـه قصاص کیږي . ټول مؤمنان دي د قاتل پر ضد عمل وکړي او رواندہ چه پرته له دې دوو اصولونه دې همد غسې پرېښودلې شي .

۲۵ - هر هـغه مؤمـن چې د دې تعهد ټـامي پرمحتـوې باندې قناعـت لري او پـه خـدای (ج) باندې ایمان لري هغه ته نه ښایي چې قاتل ته پناه ورکړ ی یا مرسته ور سره وکړي .

۲٦ - په هرڅه کې چې اختلاف وکړي ستاسو د اختلافاتو د حل مرجع خدای (ج) او حضرت محمد ﷺ د خدای (ج) پیغمبر ، دی .

۲۷ - یهودان دې د جنګ پر وخت له مسلمانانو سره (خرڅ) وکړي !

۲۸ - د بني عـوف یهودان او د هغوی خپلوان او دوستان له مؤمنانو سره یو دي .

۲۹ - یهودان پر خپل دین دي او مسلمانان پرخپل دین او همدغه اصل د دوی په دوستانو او خپلوانو هم تطبیقیږي .

۳۰ - او هر څوک چې تیری او بد وکړي پرته لـه دې چې ځان او خپـله کورنۍ له هـلاکت سره مخامخ کړي بل څه به ونکړي .

۳۱ - د بني نجار د قبیلې یهودان هم دبني عوف یهودانو په شان دي .

۳۲ - د بني حارث د قبیلې یهودان هم د بني عوف یهودانو په شان دي .

۳۳ - د بني ساعـدی د قبیلې یهودان هم د بني عوف یهودانو په شان دي .

۳٤ - د بني جشم د قبیلې یهودان هم دبني عوف یهودانو په شان دي .

۳۵ - د بني اوس یهودان هـم د بني عـوف یهودانو په شان دي .

۳٦ - د بني ثعلبې یهودان هم د بني عوف یهودانو په شان دي .

۳۷ - هر هغـه څـوک چـه تیری وکړي یـا له نو رو سره بده رویه ونیسي پرته له دینه چې خپل ځان او کورنۍ له هلاکت سره مخامخ کړي بل څه نه ده .

۳۸ - د جـفني کـورنۍ هم لـکـه د بـني ثعلبې کورنۍ په شان دي .

۳۹ - د بني شطیبي قبیله هـم د بني عـوف د یهودانو غوندې دي .

۴۰ - او نیکو کاران له بدکارانو څخه بیل دی .

۴۱ - د بنی ثعلبی خپلوان او پیبلی خلک هم لکه همدوی دی .

۴۲ - د یهودو پیبلی خلک هم د یهودانو غوندی دی .

۴۳ - او پرته د حضرت محمد ﷺ له اجازی نه هیڅ څوک به له دوی نه ونه ویستل شی .

۴۴ - د زخم قصاص نه پریښودل کیږی . او هر هغه څوک چه جنایت وکړی نو (په حقیقت کی) به یی له ځان او خپلی کورنی سره کړی ، مگر پر هغه وخت چی تیری ور باندی وشی .

۴۵ - خدای د بنی ایگیرنی له خاوندانه خوښ دی .

۴۶ - مسلمانان دی ځان ته خرڅ وکړی او یهودان دی ځانته او په خپلو منځو کی دی د هغه چاپر ضد لاس سره یو کړی چی د دی تړون له منونکو سره جنگیږی ، او د وی په منځ کی باید دزړه پیوندا و ، خوشبینی موجود وی .

۴۷ - نیکو کار له بدکار څخه بیل دی .

۴۸ - هیڅوک دی له خپل هم پیمان سره بدی و نکړی او له مظلوم سره باید مرسته وکړی .

۴۹ - تر هغه وخته چی یهودان په جنگ کی اخته وی له مومنانو سره دی یو ځای خرڅ وکړی .

۵۰ - د یثرب چاپیریال د دی تړون منونکو لپاره (حرم) (د امن ځای) دی .

۵۱ - که چیری پنا ور ونکی دا تعهد نامه ماته نکړی او ضرر تری صادر نشی نو (په تیو لو حتوتو کی) لکه د پناه ور کو ونکی په شان برخه لری .

۵۲ - دهیڅ تړون پر ضد پرته د هغه د اهل له اجازی له پناه ورل روانه دی .

۵۳ - هر قتل او هره لښتښه چی د دی تړون د منوونکو په منځ کی پیښیږی او د فساد او ورته لمن ووهی د او اری له پاره یوازنی مرجع خدای او د خدای رسول دی .

۵۴ - خدای (ج) د دی تړون په منوونکو کی له هغه چا نه ډیر خوښ دی چی متقی وی .

۵۵ - قریشو او د هغو ملگرو ته دی څوک پناه نه ورکوی .

۵۶ - کله چه یهودان سولی ته بلل کیږی ودی منی .

۵۷ - کله چه مسلمانان سولی ته بلل کیږی ودی منی او سوله دی وکړی خو له هغه چا سره نه چی له دین سره جنگیدلی وی .

۵۸ - د جنگ هر وخت هره ډله د همغی سیمی مسئولیت په غاړه لری چی په څنگ کی یی پراته دی .

۵۹ - یهودان او د اوس قبیلی او په هغوی پوری تړلی خلک د دی تړون له صالحو عناصرو سره تړلی دی .

۶۰ - ښیگڼه له بدی نه بیله ده او هر هغه څوک چی بد کوی له ځان سره یی کوی .

۶۱ - خدای (ج) د دی تړون له رښتینو او نیکو کار غړونه ډیر خوښ دی .

۶۲ - او دغه تړون د ظالمو او جابرو د مجازات حایل نشی کیدلای .

۶۳ - هر هغه څوک چه له مدینی نه او یا همغلته پاتی شی په امان کی دی خو که چیری تیری او یا بدی وکړی جزا ورکول کیږی .

۶۴ - خدای او د هغه پیغمبر د هغه چا پناه کیدلی شی چی نیکو کار او پرهیزگاره وی .

****

شمه‌یی از اخلاق رهبر بزرگ عالم بشریت

حضرت محمد مصطفی

صلی الله علیه وسلم

حسن یوسف ، دم عیسی ، ید بیضاداری * آنچه خوبان همه دارند تو تنها داری

از علاقه‌مندان مجلهٔ «شهید پیغام» پوشیده نیست که سال گذشته (۱٤۰٤ ه ق) در همین ایام بیاد بود قافله سالار انبیاء علیهم الصلوة والسلام جناب حضرت محمد رسول الله ﷺ ، زیر همین عنوان سخنی چندی از دفتر بزرگ زنده‌گینامهٔ سترگمرد جاودانه قرون و زمانه ها قسم نسخهٔ شفاء ، پیشنهاد کردیم و اکنون بازهم همان روز است و همان یاد بود نجاتبخش و همان شخصیت والا و بالای جناب محمد رسول الله ﷺ و همان ما هستیم با تفاوت اینکه ؛ جزئیترین تغییری در روش و اخلاق ما رونما نگردیده و طوریکه خواست نظام اخلاق مصطفی بود و هست خودمان را بدان عیار نکرده ایم و رفته ایم که میرویم به سوی قهقری و تیره روزی .

گرچه ما بیشتر از پیش ، در همه حال و به ویژه در شرایط کنونی زمان ما ، به اتباع از اخلاق رهبر بزرگ مان ضرورت داریم ؛ ولی متأسفانه نهانخانه های اندیشه و قلب ما هنوز از بتهای اوهام پر است و لحظه‌یی نمیگذارند در جهت فلاح و پیروزی قدم برداریم ! اگر شهدای ما در راه خدا (ج) خون ریختند ، ماقسی‌القلب و حسود و کینه توز بار آمدیم ، آنهم در بین خود ، اگر خطه کشور اسلامی ما یکسره به مخروبه مبدل شد ، ما خلاف توقع **«چاق شدیم و شکم انداختیم»** ، اگر اختلافات درونی ما به هر پیمانه وسیع و شدید و حاد شد ، به همان پیمانه در گرم شدن کورهٔ اختلاف و نفاق اصرار ورزیدیم و عرق ریختیم ، ما همه گناهان نابخشودنی را با قطع نظر از اینکه : «روزی به پیشگاه خدا (جل‌جلاله) حساب میدهیم و حضرت پیامبر (ﷺ) شاهد بر این صحنه هست» مرتکب شدیم ، و هنوزهم با تمام دیده درایی و چشم سفیدی وایغی راه اختلاف و دوری از راه نظام مجتبی (ﷺ) را آزاد و روشن نگهمیداریم ! . . . . خدایا ! عاقبت کار ما چه خواهد بود ؟ ! بر نتیجهٔ زنده‌گی ما چه مرتب خواهد شد و بالاخره نامهٔ اعمال ما در کدام دست ما قرار خواهد گرفت ؟

بنابر ضرورتیکه ما به جبران خلاهای اخلاقی خود داریم ـ وادار شدم که بازهم گلی از بوستان اخلاق نبوت بچینم و خوشه‌یی از خرمن عرفان و شناخت محمدی ـ گرچه این کار سهل نیست و من قلم شکسته و حلقوم دریده و دست بسته را آن مقام حاصل نیست که در این راه گام بردارم مگر با در نظر داشت اوضاع وحکم تبلیغ و مکلفیت محبت و پیروی میخواهم مسؤولیتم را ادا نمایم :

قبل از آنکه در بحث مورد نظر وارد شویم بهتر است وانمود سازیم

که بحث ما از اخلاق حضرت پیامبر (ص) - بحث فلسفیانه (که سالهای سال از هدف دور است و مسائل را خشک و مجرد و پوچ و میانتهی بررسی میکند و بجز اینکه مردم را از گمراهی به گمراهی دلالت کند و از تاریکی به تاریکی غایه و هدفی ندارد) نیست؛ بلکه مطلب و هدف ما از شرح اخلاق حضرت پیامبر (ص) فقط آن است که روشنی و توضیح مختصری بر بعدی از زندگانی پیامبر بزرگوار اسلام (که بحق رهبر جهانیان، از جهالت بسوی دریافت حقایق حقهٔ موجود و فراموش نا شدنی است) انداخته و آن الگوی کامل انسانیت را از لحاظ پیشآمدهای فردی و اجتماعی که قرآن عظیم آنها را به «خلق» یا اخلاق افاده و ارائه نموده است، تا حدیکه توان ما در رابطه با دریافت نصوص و اخبار است معرفی بداریم؛ بهتر است که از همه اولتر به قرآن عظیم الشأن مراجعه کنیم و عنایت خدا (ج) را در بارهٔ پیامبر محبوبش ملاحظه کنیم؛ خداوند (ج) میفرماید:

هو الذی ارسل رسوله بالهدی ودین الحق؛ لیظهره علی الدین کله وکفی بالله شهیدا ــ

محمد رسول الله والذین معه اشداء علی الکفار رحماء بینهم:
(سورة الفتح)

ـ او (ذاتی) است که پیامبر محبوبش را به هدایت و دین ـ که همانا دین مقدس اسلام است، فرستاد؛ تا در نتیجه کمال این دین، ادیان منسوخ و تحریف شده از کار باز مانده و اسلام را بر همه ادیان (چه ادیان منسوخ و تحریف شده و چه ادیان ساخته و بافتهٔ دست و اندیشهٔ انسان) غالب و پیروز گرداند و خداوند (ج) خود بر حقانیت این دین، «گواه کافی است» و هیچ کس حق آن را ندارد و نخواهد داشت که در قسمت کافی بودن شهادت و گواهی خداوند تردیدی بکند و بیراهــه برود، خداوند به قدرت خود این حق را ثابت میکند . . .

محمد (ص) فرستادهٔ خدا است و کسانیکه شرف رفاقت و صحابی بودن او را حاصل کرده اند، بر کفار سختگیر اند و درمیان خود مهربان اند . . . .

قبل از بعثت پیامبر (ص) وضعی برجامعهٔ بلیونی بشریت مسلط بود که همه انواع بیداد گریها و ستمهای فردی و اجتماعی در آن تبلوریافته سیمای مصفای انسانیت روز تا روز مکدر شده میرفت و کشتی توفان زده زعامت بشری بسوی کولاکهای مهیب وحشت سرازیر میشد و انجام آن به مصبی میرسید که تیره روزیهای بشر در آن جارسوب میکرد؛ خلاصه هرچیز و هر جا را جاهلیت خانمانسوز در آتش فساد میسوختاند.

این وضع مرگبار و ذلتبار و اسفبار و غمبار ایجاب آن را داشت که پیامبری، روشن ضمیری، نخبهٔ انسانیت والگوی عزت و وقار با علمبرداری دین حق و هدایت پا به عرصهٔ جهان پر درد و الم گذارد و در برابر همه سیاهیها و سیه ـ کاریها، مردانه بایستد و انقلابی در ارکان عالم پدید آرد که جاهلیت رنگ و گونه باز دو انسان به سوی انسانیت باز گردد؛ طوریکه خواست وضع نا بسامان جهان بود، خداوند رحیم بر کاینات و انسان لطف نموده پیامبرش را با هدایت کامل دین حق ـ برای رهبری جهان فرستاد؛ تا انسان را به سوی حق سوق داده و ادیان مغشوش و منسوخ و مسلکهای ظالمانه و جابرانه را از بسیط زمین محو سازد و اسلام را که دین فطرت، عزت، کرامت انسانی و حرف ربط بمعنی وسیع آن بین خداوند و بنده است پیروز و غالب و مسلط گرداند.

خداوند مهربان شخصیتی را برای ایفای این رسالت فرستاد که همهٔ مزایای انسانی و شمائل نیکو و خصائل پسندیده را در وجود مطهرش تعبیه کرده بود و حقا که بدون اخلاق کامل و خصال حمیده

خیلی مشکل مینمود که بشریت قسی القلب آن زمان راه مستقیم نجات را برگزینند. . . . زینرو حضرت محمد مصطفی (ص) را که الگوی مجسمی بود از ایثار و از خود گذری، شجاعت و دلاوری، سخاوت و کشاده دستی، شفقت و رأفت، مهربانی و عاطفه، برده باری و حوصله، صبر و استقامت، راستی و امانتداری، وفا به وعده و پیمان و . . . . . برای این کار برگزید.

ما در این بحث مختصر فقط به گوشه‌یی از ثبات و پایداری حضرت پیامبر (ص) در برابر نا ملایمات راه دعوت، ایثارو از خود گذری و گذشت، و عفو و رحمت آنحضرت (ص) سندی چندی را نقل میکنیم - تا موضوع هر چه بیشتر به اسناد ثقه و مستدل روشن شود و از سویی روشن شود که سلوک انحضرت (ص) چگونه وسیلهٔ هدایت مردم شد.

۱- از جملهٔ نا ملایماتیکه حضرت بهترین عالم با آن دست و پنجه نرم کرد و با کمال برده باری، صبر و استقامت آن را استقبال نمود پیش آمد سفر طایف بود؛ چون حضرت پیامبر (ص) دانست که روشنی فیاض و نور مبین اسلام در ظلمات اندیشه های دود اندودهٔ قریش گارگر نمیافتد و راهای تابش نور الهی در روزنه های اندیشه و دلهای شان مسدود شده است، رو به سوی طایف نموده و پس از سپری راه های دراز و دشوار به طایف (مرکز دیگر بت پرستی و شرک) رسید؛ به امید اینکه دین مقدس اسلام را در آن سرزمین ترویج و تعمیم بخشد و گلم شرک را از محیطش برچینند، اما پس از چند روز اقامت دانست که مردم مشرک طایف نیز روی خوشی به دعوت او (ص) نشان نمیدهند، با آنهم به دعوتش ادامه میداد، تا اینکه بزرگان جاهل قبیلهٔ بنی ثقیف طور دسته جمعی نزد آنحضرت (ص) آمدند و برایش گفتند: «از شهر ما برو! هرجا که خواسته باشی بود و باش کن؛ زیرا ما بر جوانان و ضعیفان خود میترسیم که آنها را مفتون نسازی و بازی ندهی!!!»

چون حضرت بهترین عالم سخنان مایوس کنندهٔ آنها را شنید، ناگذیر از ایشان باز گشته، قدم بسوی مکه گذاشت؛ اما ماجری در همین جا بپایان نرسید، چون آن قوم شقی از فرط جهالت دیوانه بودند، جوانان رذیل، فرومایه و پست فطرت را با اطفال وظیفه دادند که در دو طرف راه حضرت پیامبر (ص) ایستاده شوند و آمدنش را به سنگباران و دشنام و نا سزا استقبال کنند - همانطور شد و آن قدر حضرت پیامبر (ص) را سنگباران کردند که جراحتهای خیلی عمیق برداشت و در عرض راه چندین مرتبه نعلین مبارکش را از پا در آورده خونی که در او ذخیره شده بیرون ریخت و باز درپا کرد! سرانجام از برای اینکه اذیت آوبا-شان بپایان رسد بباغی پناه برد که محاط به دیوار های بلند بود به زیر سایهٔ درختی نشست و به راز و نیاز با پروردگار جهانیان پرداخت: «پروردگارا! من از ضعف و ناتوانی خود، از دست دادن وسایل ممکنه، و از گرانی من بر مردم، خاص برای تو عرض و شکوه میکنم و

حضرت محمد (ص) میفرماید:
مسلمان (واقعی) کسی است که مسلمانان از اذیت زبان و دستش ایمن باشند.

خاص از عنایت تو امداد و معاونت میجویم! یا ارحم الراحمین! تو پروردگار و مددگار همهٔ ضعیفان و درماندهگان و تو پرورنده و دستگیر من هستی! خدایا! تو مرا به چه کسی میسپاری؟ به دور دستهاییکه رسیدن به آن خسته کننده است، و یا به دشمنی که تو او را برمن دست داده ای و برمن چیره کرده ای؟ اگر این کار تو از روی غضب برمن نباشد باکی ندارد؛ ولی یقین دارم که عنایت و حمایت تو شامل حال من است؛ به آن نور روی تو پناه میبرم که پردهٔ ظلمات یأس و نا امیدی را میدرد و تاریکی ها را روشن میسازد و به برکت آن امور دنیا و آخرت صلاح مییابد، من بتو پناه میبرم ـ از اینکه برمن غضب و سخط خود را نازل کنی! خدایا! رضا، رضای تو است و غیر از تو پناه گاهی ندارم!»

شرح این رویداد غم انگیز را که از خواندنش دل به دهن میرسد و مو بر اندام راست میشود، خود حضرت پیامبر (ﷺ) به حضرت عائشه صدیقه (رض) چنین بازگو میکند: چون حضرت عائشه (رض) از حضرت پیامبر (ﷺ) پرسید: رسول خدا! آیا نسبت به جنگ احد درجای دیگر نیز چنین صحنهٔ دشواری برشما آمده است؟ در پاسخ فرمودند: من که غرق گرداب خفگان بودم و به هر سو میدیدم؛ حیران بودم که به کدام طرف بروم ـ وقتیکه در این اثنای خفگان آور متوجه شدم در منطقه ییکه به «قرن الثعالب» موسوم است قرار دارم؛ بسوی آسمان دیدم، چشمانم را باز کردم، پارچه ابری برسرم سایه افگنده بود و در بین این پارچهٔ ابر «حضرت جبرائیل علیه الصلوة والسلام» ایستاده است ـ در این هنگام صدا کرد: «خداوند (ج) آنهمه سخنانی را شنید که قومت برایت گفتند و جواب دعوتت را دادند؛ اینک خداوند «ملک الجبال» را فرستاده است؛ هرچه میخواهی بر او امر کن!» سپس «ملک الجبال» برمن عرض سلام کرد و بعد از سلام به من گفت: «یا محمد ﷺ! خداوند سخنان قومت و آنچه را که در مقابل دعوت تو گفتند شنید، من «ملک الجبال» (فرشتهٔ کوه ها) هستم ـ مرا پروردگارت فرستاده است تا برایم امر کنی، اکنون اگر چیزی خواسته باشی برایم امر کنی؛ اگر میخواهی من دو کوه اطراف مکه را بر آنها یکجا میکنم.» رحمت للعالمین در پاسخ فرمودند: «خیر! امیدوارم که خداوند در نسل این قوم کسانی را پیدا کند که عبادت خدا (ج) را ادا نمایند!»

سبحان الله!

این است صبر و استقامت در برابر ناملایمات و رحم و عاطفه که همه یکجا در وجود مطهر و معصوم «رحمة للعالمین» مزج شده اند و عملاً گفتار حضرت حق (ج) را که فرموده اند: «انك لعلى خلق عظيم»، «وما ارسلناك الا رحمة للعالمين» تصدیق مینمایند!

اگر این داستان واقعی را قدم به قدم پیوسته با تأمل و غور و دقت به چشم عبرت بین مان مطالعه کنیم؛ بدون تردید چهرهٔ درخشان و برازندهٔ شخصیتی در نظر ما نقش میبندد که تا هنوز در عالم انسان؛ چه در سطح خواص و چه در سطح عوام چنین شخصیتی که از هر حیث همانند او ﷺ باشد چشم به جهان نکشوده و بقول حافظ: «ایزد نیافریده، گیتی نشان نداده.»

مؤرخین و سیرت نگاران به اسناد ثقه مینویسند: «در جنگ احد که مسلمانان با شکست مواجه شدند؛ در مرحلهٔ اول با حضرت پیامبر ﷺ فقط هفت تن از یارانش باقی مانده بودند ـ درحالیکه کفار از هر سو پیامبر (ﷺ) را به محاصره کشیده بودند و از هر سو بروی (ﷺ) میتاختند ـ اما او چون کوه مقاومت و پایداری و صبر و ثبات پا بر جا مانده ـ دندان مبارکش شهید شد، بینی مبارکش جراحت برداشت و قسمت قاشهای چشمان مبارکش زخم عمیق گرفت ـ در این اثنا نیز

در رویایی با کفار میرزمید و تا آخرین لحظات جنگ که حضرت پیامبر (ﷺ) به تعقیب کفار افتاد، عقب نشینی نه نموده صفوف پا شان مجاهدین را سر از نو تشکل بخشید.

براء بن عازب روایت میکند که مردی مرا گفت: پدر عماره! راست است که شما در روز جنگ حنین از نزد حضرت پیامبر (ﷺ) فرار کرده و او را تنها گذاشته بودید؟ من در پاسخش گفتم: بلی! اما حضرت پیامبر (ﷺ) پا بر جا ماند... من سفیان بن الحارث را دیدم که جلواشتر سفید حضرت پیامبر (ﷺ) را به دو دست گرفته و حضرت پیامبر (ﷺ) در میدان معرکه ثابت قدم مانده و صدا میکند که: من پیامبرم! دروغ نمیگویم! من نوادهٔ عبدالمطلب هستم! (متفق علیه)

این دو تصویر جنگی را به خاطر بیاوریم و بیندیشیم که کدام فاتح جهان باستان و دنیای امروزی تن به چنین مضیقه داده است و اگر احیاناً داده است کجا است؟ که چون تیمورلنگ فرار نکرده باشد و پایش را از دست نداده باشد. امتیاز دیگر حضرت پیامبر (ﷺ) در رابطه با صبر و ثبات و استقامت در همه حال چه که، در جنگ این است که فاتحین در سایر در گیریها نقشه طرح میکنند و قوماندہ میدهند و داده اند و خود شان در قدم اول مستقیما داخل صحنهٔ نبرد نشده اند و اگر شده اند - قوماندہ داده اند نه اینکه در پیشاپیش سپاه قرار گرفته و با دشمن دست و پنجه نرم کرده باشند...

۲ - گذشت، عفو و رحمت پیامبر (ﷺ):

پس از اینکه مکه فتح شد و اوضاع از امنیت کامل برخوردار گردید، حضرت محمد مصطفی ﷺ داخل خانهٔ خدا (ج) گردیده و ۳۶۰ بتانیکه در متن خانهٔ خدا (ج) مانده شده بودند به دستهای توانای او (ﷺ) سرنگون گردیده و این فیصلهٔ ازلی و ابدی از دهن مبارک کش میبر آمد: «جاء الحق وزهق الباطل ان الباطل کان زهوقا». سپس حضرت عمر (رض) داخل خانهٔ خدا (ج) شد و همه تصاویر را از خانهٔ خدا (ج) به دور انداخت و بدین ترتیب خانهٔ خدا (ج) از لوث بتها و تصاویر پاک شد .... مردم مکه که درباره شنیدن سرنوشت شان پهلوی کعبه ازدحام و بیرو باری به راه انداخته بودند - در این هنگام از دهن مبارک حضرت پیامبر (ﷺ) این کلمات بر آمدند: «لا اله الا الله وحده لا شریك له، صدق وعده ونصر عبده، وهزم الاحزاب وحده. الاکل ماثرة او دم او مال تدعی فهو تحت قدمی هاتین الاسدانة البیت وسقایة الحجاج»: بجز خدا (ج) خدایی نیست، او یکی است، او را شریکی نیست. او وعده اش را بسر رساند، او با بنده اش کمک نموده نصرتش را شامل حالشی کرد. و تنها خودش سایر «احزاب» را شکست داد؛ خبردار باشید که همهٔ افتخارات، دعوه های خون و قتل، خواسته های مال زیر دو کف پا های من است، بجز کلیدهای کعبهٔ شریف، و آب رسانی برای حجاج... سپس درباره مساوات و مؤاخات خطبه‌یی به تفصیل ایراد نموده و ضمن آن بر رسوم جاهلی یکایک خط بطلان میکشید - در پایان خطاب به قریش فرمودند: «چه فکر میکنید که من با شما چه معامله خواهم کرد؟ قریش به یک صدا جواب دادند: «خیر!»: اخ کریم! و ابن اخ کریم!

«سلوک خوب»: تو برادر مهربان و پسر برادر مهربان ما هستی! حضرت پیامبر ﷺ در پاسخ فرمودند: «لا تثریب علیکم. الیوم اذهبوا فانتم الطلقاء»: امروز بر شما هیچ سرزنش، ملامتی و نکوهشی نیست؛ بروید همه آزاد هستید .... این اعلان عفو عمومی برای کسانی است که تشنهٔ خون او ﷺ بودند، برای مرگش عقد پیمان کردند و انعام مقرر نمودند، از بین همینها زن یهودی‌یی بود که

حضرت پیامبر ﷺ را زهر داده بود ، حضرت حمزه که کاکای آنحضرت ﷺ بود قاتلش در بین ایشان بود ، وزنی هم در این جامعه موجود بود که جگرحضرت حمزه‌را کشیده و خورده بود، کسانی هم بودند که در دار لتنعیم تصمیم مرگ او (ﷺ) را گرفته بودند ، کسانی نیز بودند که بر حضرتش سنگ بارانی نموده و او را شدیداً مجروح کرده بودند ، کسی هم‌بود که روی مبارک آنحضرت ﷺ را در جنگ احد زخمی کرده بود — و بطور کل اینها کسانی بودند که به سبب اذیتهای پیهم‌شان‌حضرت پیامبر ﷺ به هجرت مامور شده بود ـ اما بتاسی از فرموده خود حضرت بهترین عالم که به انعده اشخاص گفت که به دشمن دعای بد میکردند : «من برای لعنت فرستادن به دنیا نیامده ام : بلکه برای رحمت آمده ام» ، بر این‌همه جفاها قلم عفو کشید و همه را در بحر بیکران رحمتش از آب کشید ... حضرت عایشه‌صدیقه رضی الله عنها فرموده است : «حضرت محمد مصطفی ﷺ هیچگاه ازکسی انتقام شخصی‌نگرفته است ؛ مگر وقتیکه کسی حدود شریعت را میشکست و به آن پابندی و التزام نشان نمیداد — به او جزا مقرر میفرمود ... ابو داؤد در صحیحش آنجا که در «باب فی الظهار» قلم فرسایی میکند حدیثی را نقل نموده است که عیناً نقل می‌شود :

از صحابی‌یی در ماه‌مبارک رمضان اشتباهی سرزد؛ او مردم را گفت که مرا پیش حضرت پیامبر ﷺ برید ، آنها گفتند این کار از دست ما نمیشود ، زینرو تنها پیش رسول الله ﷺ رفت و ماجری را بیان داشت ؛ حضرت پیامبر ﷺ برایش گفت : یک غلام را آزاد کن ، او عرض کرد : یا رسول الله : من که غلام ندارم ! حضرت پیامبر ﷺ گفت : «دو ماه پی در پی روزه‌بگیر!» او عرض کرد : از دست روزه به این حال رسیدم و این‌گناه از من سرزد ! پیامبر ﷺ فرمودند : «خوب است به شصت تن‌مسکینان نان بده» ! عرض کرد که ما هیچ چیزی در خانه نداریم ! حضرت رسول ﷺ فرمودند : «به منتظم صدقات بنی زریق برو و از اوصدقه بگیر و از آن صدقه ـ اول به شصت تن مسکینان غذا تهیه کن و سپس چیزی که باقی ماند با اهل خانه خود نوش‌جان کن ! «صحابی رضی الله عنه از شنیدن این سخن خیلی خوشنودگردیده و به قبیلهٔ خود رفت و به مردم قبیله خود گفت : «شما چقدر سختگیر بودید و حضرت پیامبر علیه‌السلام بامن چقدر از لطف و مرحمت کار گرفت» !

حضرت محمد ﷺ (فاتح دلها)

دلجویی همهٔ انسانها بخصوص مستضعفان ، یکی از برنامه های انقلابی حضرت محمد مصطفی ﷺ بود — که بعد از راه یافتن به دلهای‌شان‌چنان‌جامعه‌یی را پی‌ریزی کرد که فرد فرد امت مسلمه صدر اول اسلام چون «قرآن زنده و متحرکی» در دیده‌گان جهانیان منعکس میشدند و در فرصت‌بسیار کم انوار شاهکاریهای شان شرق‌وغرب را باهم نزدیک ساخت و پیرامون اسلام پیکر یک دولت نیرومند ، متشکل وزنده عرض اندام کرد ، اصل اخوت اساس قرار داده شد ، محبت شیرینکاری میکرد ، معاونت به تقوی کارها را ترمیم و ترتیب میداد و بسر میرساند و صدای رسای «لا انه الا الله محمد رسول الله» بندگی همه طاغوتان را اعم از انسان و دیگر موجودات نفی میکرد که میکند ؛ شدت بر کفار در جایش ، نرمی و شفقت و دلسوزی بر آنها د رموقعش ، محبت با مؤمنان هدایت بخیر ، عفو عمومی و سر تا سری و سایر ارزشهای اسلامی باعث شد که حضرت محمد مجتبی علیه الصلاة والسلام جهان دلها را فتح کند بردلها حکم راند و سرانجام دلها را از پیراههٔ کفر به راه مستقیم اسلام که در معنی کلمه «اسلام»

است فرا خواند و پیروزی‌ی‌نصیبش گردد که تاریخ گذشته و آینده نمونه‌اش را نشان نداده و نخواهد داد ؛ لب‌لباب آنچه را گفتیم در حدیثی خلاصه میکنیم که از «حضرت رسول کریم ﷺ بما رسیده است : «بعد از فتح مکه ، بدوی ودهای‌یی نزد پیغمبر خدا ﷺ آمد تا از اصول دین مقدس اسلام چیزی یاد گیرد ، همینکه پیش حضرت پیغمبر اکرم ﷺ زانوزد ـ لرزهٔ عجیبی بر اندامش مستولی شد و جرأتی بخود نداد که از آنحضرت چیزی بپرسد در این اثنا رحمة للعالمین فرمودند : «هون علیك ! لستُ ملكاً ولا جبارا ولکن انما ان ابن امرأة تأکل القدید بمکة : مطمئن باش ! من کدام پادشاه و یا حکمران‌ظالم نیستم (پیامبر رحمت هستم)وحقیقت سخن این است که من پسر بیوه‌یی هستم که به‌گوشت قاق قربانی در مکه گذران میکرد» . سبحان الله ! این است تواضع ، رحمت ، عاطفه مهربانی و سرانجام فتح شهردلها ـ بلی ! این مقام پیمبری است وهر کس و نا کس نمیتواند به موکب آن راه یابد ... هدایت چنین آغاز شد و دین حق قوام‌گرفت ـ برادیان دیگر حکماً و عملاً غالب آمد و خداوند بر این حقیقت‌گواه است و گواهی خداوند (ج) نسبت به همه گواهیها کافی است .

خداوندا ! عمل بر اقوال و اعمال حضرت پیامبر ﷺ را نصیب ما گردان تا ملت بخون خفته و بپا خاستهٔ مان را قسمی از مشرکین نجات دهیم که حضرت پیامبر ﷺ ما و مسلمانان صدر اول و سایر جهان اسلام را نجات بخشید .

آمین یا رب العالمین

دلوینبت ځلې

د مکې معظمې تر فتحې وروسته چې عربي قبایل ډلې ډلې یو په بل پسې د پیغمبر اکرم (ﷺ) حضور ته ورتله او د اسلام په مقدس دین مشرف کیدل . د بنو مزنیه قبیلې یو (یتیم) هلک عبدالعزی هم د دغه نیکبختۍ په لاسته راوړو پسې لانهاند ؤ . هغه له ورکتوبه د پلار له سیوري محروم او د تره تر لاس لاندې لوی شوی و . د عکاظ بازار په میله کې یې غوږونه د حق له آواز سره آشنا شوي او په وحدانیت قایل شوی ؤ . زړه یې غوښته چې تره یې هم د اسلام بادنه ومنې ، خو پرهغه یې هیڅ اثر نه کاوه . هغه په ټول عمر کې د تره په مخکې په زوره خبر قدرې، هم نه وه کړې او نه یې ورسره په څه معامله کې مخالفت کړی ؤ .. اخر عبدالعزی د زړه خبرې په ژبه راوړلو اراده وکړه . اوس یو داسې دوه لارې راغله چې د دوړې دلارې جدا کیدونکې وې ، د هغه په زړه کې چې کوم نور ځلاکړی وه هغه بسکوت غلې کولای نه شو . هغه

تـه یې د اسلام د منلو ذکرو کړ ، تره یې دوراره د خبرې په اوریدو سره په قهر وویل : واوره! که دې د محمد بن عبدالله دین دومانه هرڅه به درنه واخلم .

عبدالعزی ځواب ورکړ څه موچې زړه منلي وي هغه وکړی خو زه ضرورر اسلام منم ، تاسې خپل ټول سامان له ځان سره وساتیء ، دا هرڅه همدلته پاتې کیدونکې دي ، یواځې له انسان سره د هغه عمل په کار راتلونکې دی، د ایمان رڼا ده چې د قبر له عذابه د خلاصې وسیله کیدای شي اوبس !

دوراره په دی خبرو اوریدو یې تره وویل : چې داسې ده نو بیا دا جامې هم دلته وباسه او لدې ځایه لاړشه !

عبدالعزی جامې وایستې ، لوڅ لغړ یې ځان ترموره ورساوه ، د کور په یوه تیاره کونج کې کیناست . د مور له پوښتنې سره یې ټول حال ورته ووایه : زه مسلمان شوی یم ، تره رانه هرڅه واخیستلې له کوره یې په تیاره شپه را وشړلم . اوس هغې

مدینې منورې ته ځم چې زما هادي د جهالت د تیارو لپاره د هدایت لمر روښانه کړیدی .

مور ورته یوه شړۍ ورکړه ، دوه نیمه یې کړه ، نیمه یې له ځانه تاوه کړه او نیمه د ضرورت لپاره له ځان سره واخیسته .

اوس مدینة النبی د هغه منزل و . د مدینې منورې پر روښانه لار په اسلام مین زلمي داسې په چټکۍ روان ؤ چې ګرده شپه یې په منډو تیره کړه ګهیځ مهال پر نبوي ښار ورننووت . مسجد نبوی ﷺ ته یې ځان ورساوه ، یوه د یوال ته یې ډډه ووهله ، چې نبی اکرم (ﷺ) جومات ته راغی پوښتنه یې تری وکړه څوک یې ؟

ځواب یې ورکړ : زما نوم یې کوره مسافر عبدالعزی دی . پیغمبر اکرم (ﷺ) وفرمایل : له اوسه ستا نوم عبدالله او تخلص دی ذوالبجادین (د دوو شړیو خاوند) شو ، ته حق غوښتونکی یې ، زمونږ میلمه یې او همدلته به له موږ سره اوسې .

پاتې په ۴۷ مخ کې

نقش روس در تشکیل اسرائیل

جنگ دوم جهانی به پایان رسید و ساز ندکان صلح (!) بر سر تقسیم دنیا - بجان هم افتید ند، با ختم جنگ گرم و خونین، جنگ سرد اغاز یافت در این گیرو دار مسألهٔ فلسطین جزء رقابت های روسیه و ایالات متحده امریکا در شرق میانه گردیده اسرائیل که به همکاری قدرتهای بزرگ تشیکل گردیده بود، تصمیم گرفت در این جنگ سیاست بیطرفی کامل را در پیش گیرد تابتواند با جلب همکاری های بیشتر شان دو هدف عمده را بدست آرد: بر سمیت شناختن سرحدات اسرائیل بحیث یک دولت قانونی شرق میانه بدست اوردن همکاری های اقتصادی جهت اعمار مملکت جدید التأسیس، موشی شاریت وزیر خارجهٔ اسرائیل در جنوری ۱۹٤۹ در شورای حزب Ma Pai یعنی حزب حاکم تحت رهبری بن گورن خاطر نشان ساخت که: ایالات متحده میباید بداند که اسرائیل در هیچیک از بلوک های ضد روسی پیوسته نمیتواند و روسیهٔ شوروی هم باید درک نماید که اسرائیل از همکاری ها و همنوائی که غرب با ما نمود چشم پوشیده نمیتواند -

حقا که اسرائیل در بدست آوردن هدف اولی پشتیبانی روسیه را بدست اورده زیرا این مسأله با انکه یک حرکت ضد عربی و خیانت به داعیه مردم آواره فلسطین بوده با منافع ملی روسیه تضاد نداشت - روس ها از نتایج جنگ ۱۹٤۹. اعراب و اسرائیل و سرحداتی که از طرف ملل متحد تعیین گردید نگران نبودند بلکه نگرانی روس ها از (نزدیکی اسرائیل با امریکا) بوده لذا همینکه ایالات متحده در آغاز ۱۹٤۹ مبلغ صد ملیون دالر کمک به اسرائیل داد منابع دیپلوماتیک روسیه غوغا سر نموده ایالات متحده و اسرائیل رابه باد انتقاد دادند -

بهر صورت روس ها کاملا - نا امید نبودند - همینکه درخواست نامه اسرائیل جهت عضویت در ملل متحد در شورای امنیت آن سازمان قرائت گردید روسیه اولین مملکت بود که به این درخواست جواب مثبت داده یعقوب ملک نماینده دایمی روسیه در ملل متحد اظهار امیدواری کرد که: با شمولیت اسرائیل در سازمان ملل متحد ممالک عربی در برقراری صلح دائمی (!) همکاری نمایند -

پارلمان اسرائیل Knesset - با قدردانی از روسیه در شانزدهم اگست ۱۹٤۹ اعلام داشت که اسرائیل حاضر است ادارهٔ تمام مایملک روسیه وکلیسای ارتودکس را در فلسطین به حکومت روسیه و کلیسای ارتودکس آن واگذار نماید -

به تعقیب این اقدام سخا و تمندانهٔ اسرائیل دولت روسیه بیش از پیش امیدوار گردید که در

شرق میانه جای پای پیدا نموده در سیاست های آن منطقه نقش خواهد داشت ـ لذا باردیگر در هفدهم اپریل ۱۹۵۰ یعقوب ملک طی نامه یی به بیت المقدس و فیصله نامه ملل متحد در این مورد حمایت وپشتیبانی می نماید باین ترتیب روس ها میخواستند با اقدامات سیاسی شان اسرائیل را از خود راضی نگهداشته نگذارند ایالات متحده بصورت انحصاری امور شرق میانه را اداره نماید اما چون اسرائیل دو چار مشکلات اقتصادی شدید بود و این دولت دست نشانده نمیتوانست از نظریات یهود های ایالات متحده که بزرگترین منبع کمک اقتصادی برای اسرائیل بود صرفنظر نماید لذا مناسبات روسیه و اسرائیل خواهی نخواهی دو چار مشکلات زیاد شدنی بوده ـ

اعلان قرار داد سه جانبه ایالات متحده ـ انگلیس و فرانسه در مورد تجدید فروش سلاح به ممالک شرق میانه در ماه (می) ۱۹۵۰ محاکمه چهارده نفراز رهبران کمونستی پولند که یازده نفرآنها یهودی الاصل بودند در بیستم نومبر ۱۹۵۲ باعث سردی روابط مملکتین گردید ـ

در جمله (١٤) نفر مذکور رادولف سلانسکی Rudolf Slansky منشی عمومی حزب کمونست چکو سلوا کیا که یهودی الاصل بود نیز شامل بود ـ این محاکمه بنام سانحه سلانسکی نیز معروف می باشد. انها متهم بودند که در یک دسیسه بین المللی صهیو نیزم اشتراک داشتند که قصد شان برانداختن دیموکراسی خلق (!) چکوسلواکیا بود. از جمله یازده نفری که بجزای قتل رسیدندهشت نفرشان یهودی بود.

همچنان واقعه دیگری که از طرف کرملین بنام (دسیسه دوکتوران) مسمی گردیده بر سردی موقت روابط روسیه و اسرائیل افزود به اساس نوشته پراودا مورخ ۱۳ جنوری ۱۹۵۳ دکتوران مذکور با سا زمانهای بین المللی صهیونیستی ارتباط داشته میخواستند عده یی از رهبران نظامی و سیاسی کرملین را بواسطه دوا از بین ببرند. از جمله نه نفر متهمین شش‌نفرشان یهودی بودند.

گرچه اسرائیل در موارد فوق بصورت شخص متهم نبود اما حکومت غاصب اسرائیل این را وجیبه خود میدانست که بوکالت و طرفداری تمام یهودهای جهان حرف بزند واز حقوق آنها دفاع نماید لذا صدر اعظم اسرائیل رسما این اقدام ستالین را تقبیح نمود

درچهارم اپریل ۱۹۴۳ فقط یک هفته بعد از مرگ ستالین رژیم کوتاه عمر مالینکوف که مبارزه شدید را برضد ستالینزم براه انداخته بود اعلان نمود که دکتوران مذکور قربانی ترور ـ ستالنیزم بود، اتهام به آنها یک توطئه می باشد.

بعد از مرگ ستالین در ماه مارچ ۱۹۵۳ حکمرانان کرملین در سیاست خارجی شان تجدید نظر نموده روابط ان مملکت را با اسرائیل عادی ساختند، ارتقای لا زارکا گونوویچ Lazar Kagonovitch یهودی بحیث معاون صدر اعظم روسیه اولین علامه تمایل روسیه به عادی ساختن مملکتین بود.

در بیستم جولای ۱۹۵۳ روابط روسیه و اسرائیل به سطح سفرا ارتقاء یافت ؟ و به یهودی مسکونی روسیه اجازه داده شد به اسرائیل نقل مکان نمایند.

روابط سیاسی مملکتین در دسمبر ۱۹۵۳ دوباره اغاز یافت سفیر روسیه در اسرائیل الکساندر ابرا موف Alexand Abramof اعتماد نامه اش رابه (شارست) در همین روز تقدیم نمود. مراسم مذکور در

بیت المقدس انجام یافت. در واقع روسیه بیت المقدس را بحیث پایتخت اسرائیل شناخت و این اولین مملکت بود که به این اقدام دست زد.

در مسکو رئیس جمهور روسیه ور وشیلوف Kliment Voroshilov از سفیر اسرائیل در روسیه خواست که مراتب احترام اورا به مردم یهود (اسرائیل) بر ساند. این اقدام قابل توجه بود زیرا قبلاً نیکولای شورنیک رئیس جمهور روسیه همچو مواقع از (مردم اسرائیل) نام می بردند از (مردم یهود اسرائیل). و ووروشیلوف در مذاکرا تش با سفیر اسرائیل افزود که (بیت المقدس یک شهر یهودی) بود .

حتی قبل از اعاده روابط دیپلو ماتیک روسیه و اسرائیل موقف روسیه انعطاف پذیر گردیده بوده مثلاً هنگام بحث در مذاکرات شورای امنیت ملل متحد در مورد برخوردهای که در قبیا و نهالین بین اسرائیل واردن بوقوع پیوسته بود روسیه از محکوم نمودن اسرائیل خود داری کرد. همچنان بعد از امضای قرارداد تجارتی روس و اسرائیل تبادله اموال تجارتی بالا گرفت تاحدی که در سال ۱۹۵٤ واردات اسرائیل از روسیه چهل مراتب بیشتر از سال های (۱۹۵۰) و (۱۹۵۱) بود.

در زمان جنگ سرد دیپلوماسی ، غرب متوجه جلوگیری از توسعه روزافزون نفوذ روسیه در جهان سوم بود. در سال ۱۹۵٤ ایالات متحده توانست ممالک ترکیه ، عراق و پاکستان را راضی سازد که درپیمان نظامی ضد روسی شامل گردند.

عقد این پیمان (پکت بغداد) از طرف اسرائیل هم مورد نکوهش قرار گرفت زیرا این پکت باعث ورود سلاح بیشتربه ممالک عربی میگردید که اسرائیل مخالف ان بود. این اشتراک نظر بین مسکو و تل ابیب باعث بهتر شدن هرچه بیشتر روابط سیاسی گردید. از همین خاطر بود که تجاوز اسرائیل بر (غزه) از طرف روسیه نکوهش نشد. بلکه بر عکس انتقادات روسیه بیش از حد متوجه پکت بغداد بود و با اسرائیل همنوا گردید . دلیل یهودها این بود که (اگر روسیه شوروی یعنی یکی از قدرتهای بزرگ نظامی جهان از بوجود آمدن همچوپکت ها احساس خطر می نماید اسرائیل ضعیف حق دارد خوف و هراسش را بیش از همه اظهار نماید).

به این ترتیب روس و اسرائیل که خود را قربانی خطر مشترک مي دانستند در یک جبهه واحد قرار گرفته از اعمال تجاوزکارانه یکدیگر انتقاد بعمل نمی اوردند. این خود واضح می سازد که ماسکو صرف منافع مادی و سیاسی خویش را در نظر گرفته . سیاست خارجی اش را طبق ضروریات آن عیار می ساخته .

حملات وحشیانه اسرائیل برکمپ نظامی مصر در نوار غزه بتاریخ ۲۸ فبروری ۱۹۵۵ مصر را بیش از پیش متوجه ضعف و نا توانی اعراب در مقابل یهود نمود. لذا جمال عبدالناصر باسفیر روسیه در تماس شده تقاضای بدست اوردن سلاح را نمود. روس ها از این اقدام ناصر استقبال نمودند اما حاضر نبودند بصورت مستقیم به او سلاح بفر و شند زیرا - نمیخواستند بصورت مستقیم به مقابله ایالات متحده در منطقه بپر دازند و یا اینکه حکومت دست نشانده اسرائیل را آنقدربرنجانند که زمینهٔ باهم آیی و آشتی آینده را از بین ببرد -

کنفرانس سران دول مقتدر در جینوا جهت محدود نمودن فروش سلاح تازه به پایان رسیده بود لذا معامله مستقیم با مصر در واقع عدول از مفاد فیصله جینوا بود که روس ها نخواستند به این کار

اقدام نمایند همچنان مولو توف وزیر خارجه روسیه که باسیاست های خروسچف همنوا نبود بافروش سلاح بامصر مخالفت داشت برای اینکه خروسچف از یکطرف توانسته باشد از برانگیخته شدن طرفداران مولوتوف در پولیت بوروی حزب کمونست روسیه جلو گیری نماید و از طرف دیگر به صدای مصر لبیک گفته باشد چکوسلواکیا را در ظاهر معامله دخیل ساخت.

این اقدام مسکو به منزله حسن نیت و همکاری صادقانه روس ها با اعراب تلقی شده نمیتوالد بلکه این عمل جزء سیاست خارجی خروسچف در این زمان به حساب می آمد. چندی قبل ایالات متحده با عراق توافق نمود که امریکا به شرط پیوستن عراق در پکت نظامی (سیتو) حاضر است سلاح مورد نیازآن ممالک را تهیه نماید. و در نظر بود آهسته آهسته تمام ممالک غربی به همین شیوه شامل یک پکت شده دیواری در مقابل روسیه بوجود آرند لذا فروش سلاح بمصرا زفشار غرب بران مملکت کاسته از پیوستن آن در پکت نظامی ایالات متحده جلوگیری بعمل آورد که طبعا موقف ایالات متحده را در منطقه متزلزل می ساخت.

کنفرانس باندونک تقریبا پنج ماه قبل (اپریل ۱۹۵۵) پایان یافته بود که در نتیجه آن عده ی از ممالک اسیایی و افریقائی گرد هم امده فیصله نمودند که در درگیری های سرد و گرم قدرت های بزرگ جهان اشتراک ننمایند.

همچنان خروسچف که درین وقت سیاست همزیستی مسالمت امیز با دولت های دارای رژیم های مختلف) و حمایت از (نهضت های بور ژوازی ملی) را در پیش گرفته بود بایدهم از نهضت عدم انسلاک که انرا طبعا ضد استعماری میخواند طرفداری می نموده فروش سلاح روسی با میانجیگری چکوسلواکیا پای روسیه را در منطقه شرق میانه باز نموده به ان مملکت فرصت داد تاباسایر ممالک عرب هم در تماس شده روابط انهارا با روسیه بیشتر صمیمی سازد.

اعلان قرارداد سه جانبه ایالات متحده ـ انگلیس و فرانسه در می ۱۹۵۰ نیزیکی ازعلت های نزدیکی مصر به روسیه شده میتواند به اساس این قرارداد دول مذکور مکلف بودند توازن قوابین اعراب و اسراییل (!) را حفظ نمایند اما در عمل چنین نبود ـ یهودهانه مستقیماً از دول مذکـور بلکـه از طریق دلا لان و دسته های سوسی مقادیر هنگفت سلاح و مهمات از غرب بدست اورده تفوق فوق العاده نظامی بر اعراب داشتند اما در خواست های مشابه اعراب نادیده گرفته می شد لذا مصر به روسیه روآورده خواست مشکلات را از این ناحیه مرفوع سازد.

فروش سلاح چکوسلواکی بمصر باعث سردی روابط روس و اسرائیل گردیده اسرائیل این اقدام روس را خطرجدی تلقی نموده چنین وا نمود ساخت که توانائی نظامی اسرائیل در خطر است فلهذا باید هرچه زود ترسلاح مورد نیاز را از غرب بدست ارد.

واقعه دیگری که ناصررا با روس هم نزدیکتر ساخت پیش آمد غرب در تمدید کمک های اقتصادی بمصر و اعمار بند اسوان بود. ایالات متحده امریکا انگلیس وبانک جهانی قول داده بودند به مصر کمک های نقدی بدهند تا در اعمار بند اسوان که تقریبا ۱۳۰۰ مليون دالر تخمین شده بود بکار برده شود اما چون مصر تمایل بیشتر به روسیه داشت وبا بلوک شوروی قرار داد سلاح را منعقد نموده بود از کمک های غرب محروم ماند.

وزیر خارجه ایالات متحده (دولس (Dulles) به ناصر اطلاع داد که چون مصر توانائی تهیه مواد خام موردنیاز بند اسوان را ندارد حکومت ایالات متحده نمیتواند در اعمار بند مذکور سهم بگیرد

دولت انگلیس و بانک جهانی نیز از مثال ایالات متحده پیروی کرده از همکاری شان با مصر صرف نظر نمودند. همچنان ایالات متحده این موضوع را هم بهانه تراشید که مصر توافق سودان را که بواسطه اعمار بند اسوان متضرر می شد حاصل نموده لذا حاضر نیست با این پروژه کمک نماید.

با آنکه مصر از غرب جواب منفی بدست آورد خواهان کمک از کدام مملکت دیگری نگردید بر عکس فیصله نمود که باید در اعمار بند اسوان از منابع داخلی استفاده بعمل آرند. یگانه منبع که مصر می توانست ازآن در پیشبرد این پروژه استفاده نماید عواید کانال سویز بود که در انحصار انگلیس و فرانسه قرار داشت لذا ناصر در بیست و ششم جولای ۱۹۵۶ اعلان نمود که کانال سویز ملی ومال خالص دولت مصر می باشد. ناصر علاوه نمود که مصر سالانه مبلغ صدملیون دالر امریکائی از عواید کانال سویز بدست خواهد اورد.

ملی سازی کمپنی کانال سویز غرب را در گرداب حیرت غرق ساخته مرحله نوین را در تاریخ دیپلوماسی غرب آغاز نمود. ملی سازی کمپنی کانال سویز برای اسرائیل هم قابل قبول نبود و چنین فکر می شد که این کانال بروی کشتی های اسرائیل مسدود خواهد گردید لذا برای اینکه ناصر توانسته باشد به اسرائیل اطمینان خاطر دهد که از این اقدام مصر متضرر نخواهد گردید کشتی های انسرا در اگست ۱۹۵۶ اجازه داد از کانال عبور نماید.

اما اسرائیل سیاست جانبداری از فرانسه و انگلیس را که اداره کنندگان اصلی کانال سویز بودند و از اقدام ناصر بیش از همه متضرر گردیده بودند بیشتر به نفع خود می دید. از دیر زمان بود که اسرائیل از فرانسه میخواست برای اسرائیل سلاح هر چه افزونتر تهیه نماید اما فرانسه تا اندازه یی از این تقاضای اسرائیل شانه خالی میکرد. حال که مصر در مقابل فرانسه قرارگرفته بود اسرائیل خواست به پشتیبانی از فرانسه و انگلیس مصر را دشمن مشترک خویش قلمداد نموده از آنها بخواهد در تقویت اسرائیل مساعی بیش از حد بخرج دهند.

اسرائیل با تعقیب برنامه های تجاوز کارانه‌اش خواست از این موقع طلائی حد اعظمی استفاده را نماید. منکوب نمودن مصر قبل از اعمار قوت نظامی قابل اعتماد از بین بردن پایگاه فدائیان فلسطینی در شبه جزیره سینا و جلوگیری نمودن از یک اتحاد کلی اعراب اهداف و انگیزه های اصلی همنوایی اسرائیل با فرانسه و انگلیس را تشکیل می داد.

در هفته اول اکتوبر ۱۹۵۶ مسأله سویز به ملل متحد راجع شد که کدام نتیجه ازان حاصل نگردید لذا فرانسه با وعده های فراوان سیاسی و ارسال کشتی های عظیم سلاح و مهمات به اسرائیل دولت اخری را تشویق نمود بر مصر حمله نماید. اسرائیل هم دید که از پشتبانی دو دولت مقتدر غرب برخوردار است و ایالات متحده هم حتما اگر موافق نباشد مخالف هم نخواهد بود لذا در بیست و نهم اکتوبر قوای مهاجم یهودی بر مصر حمله نموده با سرعت تام شبه جزیره سینا و نوار غزه را اشغال نموده خود را به ساحل کانال رسانیده فرانسه و انگلیستان که شریک این نیرنگ بودند بتاریخ ۳۰ اکتوبر به هر دو جانب اسرائیل و مصر اولتیماتوم بیست و چهار ساعته دادند که اگر به فاصله ده کیلومتر از ساحل کانال عقب نه نشینند قوای مشترک انگلیس و فرانسه داخل اقدام خواهد شد. اسرائیل که خود در طرح این پلان دخیل بود اولتیماتوم را پذیرفته قوایش را عقب کشید

اما مصر انرارد نمود لذا در شام همان روز قوای انگلیس و فرانسوی بـه بندر پورت سعید حمله نموده انرا اشغال نمودند .

وقتی قوای مهاجم مثل مور وملخ به خاک مصر ریختند ایالات متحـده در یافت کـه اعتبـار سیاسی او در شرق میانه ضربهٔ شدیدی دید لـذا در همـان روز از شورای امنیت ملل متحـد خواست تشکیل جلسه اضطراری داده از طرفین مخـاصمه بخواهد که از دشمنی‌های شان دست بکشند . چون فیصله نامه مذکور از طرف فـرانسه و انگلستان و ـ یتوگردید موضوع لاینحل ماند .

بهر صورت در دوم نـوامبر ١٩٥٦ پیشنهاد ثانی ایالات متحده به اسـا مبله عمومی ملل متحـد راجع و از طرف شوروی تائید شد که به اساس آن از هرسه دولت متجاوز خواست قوای شـانرا عقب رانده از بکار بردن نیروی نظامی شان خـود داری نمایند . فشار دو عضـو مقتدر ملل متحـد روسیه و ایالات متحده و فیصله های ملل متحد هـرسه دول متجاوز را وادار بـه عقب نشینی نمود . متعاقباً قوای حفظ صلح ملل متحد در بین شده از بر خورد های احتمالی جانبین جلوگیری بعمل اورد .

گرچه روابط روسیه و اسرائیل در گذشته روی بعضی موضاعات ساده به مشکلات موقتی مواجـه شده بود امـا در ١٩٥٦ روس ها در تقبیح هجـوم اسرائیل بر مصر الفاظ شدید الحن استعمال نمودند که چنین استنبـاط میگردید روابط انها در آینده نزدیک روبه بهبودی نخواهد گذاشت . مگر با این ازردگی شدید مگر زودگذر رهبران صهیونست حـاضر نبودند مایه رنجش حکمرانان کرملین گردیده روش مخاصمت امیز را اختیار نمایند.

زیرا انها خوب درک نموده بودند که پیشتیبانی روسها از اعراب تکنیکی بـوده در طویل المدت این روابط برهم خواهد خورد . صهیونست ها می دانستند که نشنلزم عرب با مارکسیزم روسیه ساز- گاری دایمی ندارد درحالیکه برعکس تفکر سوسیالیزم یهودی و کمونیزم روسی ریشه هـای مشترک مار کسستی دارند و در نتیجه باهم در یک مسیر حرکت خواهند کرد حزب سوسیالست (مپام **Mapam**) در اسرائیل که از هوا دران جدی روسیه بود طبعاً در دیپلوماسی اسرائیل اثر داشت و حکوست صهیونست قادر نبوداین حزب راکه‌به طرفداری روسیه دلالی می نمود نادیده بگیرد .

از همه مهمتر اینکه صهیونست ها نمیتوانستند همکاری های اولی روسیه را نادیده بگیرند . آنها ممنون احسان همکاری ها و پشتیبانی های سیاسی

روس ها بودند و این مسئله در روابط شان با مسکو اثر مستقیم داشت . طوریکه مونا تیم بیگن رهبر حزب متعصب صهیونست ارگون Irgun در کتابش تحت عنوان (قیام) صفحه (۱۳) به این موضوع چنین اشاره نموده است : هیچ یهودی باید دو موضوع را در مورد روسیه فراموش نکند : اول این احسان روسیه شوروی را که صد ها هزار یهودی را از مظالم هتلر نجات داد دوم اینکه روسیه شوروی به ما کمک نمود تا به اولین هدف حیاتی یعنی تشکیل «مملکت اسرائیل و استقلال‌خویش رسیدیم.»

علاوتاً روسیه مملکتی بود که درآن اکثریت یهود های دنیا زندگی داشتند و سالانه عدهٔ از انها به اسرائیل نقل مکان می نمودند . اگر روابط روسیه و اسرائیل رو به تیره‌گی میگذاشت یهود های آن مملکت نمیتوانست به اسرائیل بیایند .

بهمین ترتیب صهیونست ها میدانستند که روسیه دومین قدرت نظامی جهان است و اسرائیل نمیتواند از این حقیقت چشم پوشی نماید لذا حفظ روابط حسنه با آن مملکت ضروری پنداشته می شد .

جنگ سویز در واقع دومین قدم پیشرفت روس ها در دیپلوماسی شرق میانه بود که از طریق سیاسی نه نظامی بدست آمد . اتفاق اراء ناظرین سیاسی نه نظامی بدست آمد . اتفاق اراء ناظرین سیاسی بر این است که سیاست روسها در شرق میانه بمنظور نابودی اسرائیل عیار نگردیده بلکه یگانه هدف آن پیدا نمودن جای پای در این منطقه بوده تابا استفاده از آن منافع ملی خود را تامین و بتواند با رقیب استعماری اش مقابلهٔ موثر نماید .

کمک های روس حین جنگ سویز به مصر کاملاً سیاسی و تبلیغاتی بوده طوریکه حسنین محمد هیکل در کتابش تحت عنوان (ناصر ، اسناد قاهره) صفحه ۱۲۲ می نویسد که پشتبانی روس ها از داعیه مصر چه در خارج از ملل متحد و چه در فیصله های آن سازمان افکار عامه جهان را به نفع مصر تنظیم نمود .

این جمله خلاصه تمام فعالیت ها و همکاری های روسها به مصر در قبال جنگ سویز می باشد . البته روس ها بیش از این چیزی کرده هم نمیتوانستند زیرا در همان تازه‌گی ها قشون سرخ روس برهنگری هجوم برده قیام ملی انرا منکوب نموده بوده این عمل روسها از طرف عامه جهان محکوم گردید وآن مملکت را تجاوز کار معرفی نمودند .

لذا روسها خواستند بدون آنکه مستقیماً در قضیه ذیدخل گردیده طرف قرار گیرند به فعالیت

های تبلغاتی پرداخته از غرب انتقام گیرند و بـه جهانیان چنین وانمود نمایند که اگر روسها برهنگری هجوم بردند غرب بر مصر حمله نمود .

همچنان ضعف روسها در دریا و عدم موجودیت قوای در بحیره مدیترانه که بتواند با ناوهای جنگی ایالات متحده مقابله نماید زمینه مداخله مستقیم و ارسال کمک های نظامی را ازبین می برد گرچه روسها تهدید نمودند که اگر انگلیستان و فرانسه قوای شانرا از مصر خارج نسازند روسیه از راکت های قاره پیمای زمین استفاده نموده آن ممالک را مورد حمله قرار خواهد داد در حالیکه اجرای این عمل غیر ممکن بود و ایالات متحده متقابلاً اخطار نمود که قبال این عمل بیطرف نخواهد ماند باین ترتیب با مداخلهٔ مستقیم روسها حاضر نبودند مسؤولیت انرا بدوش گیرند .

نقطه مهم دیگر اینکه درین وقت سیاست خارجی روسیه بر طرفداری از (جنگ های محدود منطقوی) استوار بود نه جنگ های دنباله دارو وسیع که اقتصاد ورشکسته روس را تحت فشار قرار دهد .

همچنان روس ها این توان را هم نداشتند که به قیودات اقتصادی و تحریمات تجارتی دست زده غرب را تحت فشار قرار دهد تا از هجوم شان جلوگیری نمایند .

به این ترتیب ضعف اقتصادی و نظامی روسیه مانع جلوگیری هجوم فرانسه و انگلیستان و اسرائیل بر مصر نگردید و به همین علت هم نتوانستند روسیه مانع جلوگیری بر فرانسه و انگلیس فیصله اتش بس را بقبولانند بلکه برعکس ایالات متحده درین کار پیش قدم بود ایالات متحده روی مصالح متعدد هجوم فرانسه و انگلیس و اسرائیل بر مصر را تقبیح نموده از انها بصورت فوری و بلا قید و شرط خواست قوای شانرا از مصر خارج سازند . گرچه امریکائی ها در بار اول پیشنهاد شان در مجمع عمومی ملل متحد شکست خوردند اما باردوم توانستند این فیصله را بر ممالک سه گانه بقبولانند .

حتی در اغاز هجوم عساکر ممالک مذکور بر مصر رهبران ماسکو به قواطلی Quwatly رئیس جمهور سوریه که دران آوان از ماسکو دیدن می نمود خاطر نشان ساختند که باید بـه مصری ها به فهمانند که بحران سویز از طرق نظامی فیصله شده نمیتواند و روسیه حاضر نیست به مداخله نظامی دست زند .

د خلاصون پیغام

****

ستړ وحشت حکمفر ماؤ په - نړی کی توره شپه وه
په دنیا باندی د کفر او د شرک تیاره خپره وه
ظلم زورؤ واسونه یو د بل وینو تـه ناست ؤ
جهالت ؤ بر - بریت ؤ غم نه ډکه زمانه وه . . .
د ژوندون ستړی کاروان هم د فنا په لور روان ؤ
د جرس آواز خاموش ؤد امید شمع هم مړه وه

بشریت امبو کی گیرؤ خپل ژوندون باندی پښیمان ؤ
لا لهانده سرگردانه غم ځپلی او پریشان ؤ

مسلط په مخ د ځمکه د فتنو عظیم ښامار ؤ
خخولی ي په خاورو پیداینبت د لوښو عارؤ
و رور په ورور توره ویستله حماقت د ژوند شعارؤ
جنگ جگړی وی تبعیضونه توپیرونه استحمار ؤ
ځانځانی وه استبداد ؤ تجاوز د خلکو کار ؤ
بد بختی وه بد بینی ره استثمار او استکبار ؤ

د اـوړی پـه ورانیـدو وه داړی پـه ړنگیـدو ،وه
دا بیړی په غرقیلو وه د ابیړی په ډوبید و وه

بت خانی شولی نسکوری د ظلمت خونه شوه ورانه
اسلامی قانون یې راوړ بشریت ته لـه اسمانه
ستر نا جی راغی جهان ته ظلم زور لاړو دنیا نه
د ستم تیاری شوی ختمی دا نړی شوله و دانه
دنیاګی شوه د ذلت نه د نهضت په لور روانه
چه پیدا خیرالبشـرشو دا تیاره شولـه روښـانه

ګمرژوندون او ورورولی شوه رهنما د ژندون راغی
سپرلی راغی سباوون شو چی پیشوا د ژندون راغی

د خلاصون پیغام یې راوړ د رحمت وریځی خوری شوی
بتان پریوتل په ځـکمه په اور سوی بت خانی شوی
خوسان خاوروکی نسکور شول رنګی ، شاړی میخانی شوی
په کسری او په قیصر کی یودم جوړی زلزلی شوی
د ایمان په نور روښان شول کرغیړن او مشرک زړونه
د نړی ګوټ ګوټ کی بلی د توحید روڼی ډیوی شوی

بشریت د شرک او کفر د تیارونه په امان شو
تباهی او هلاکت نه ، سعادت پـه لور روان شو
۱۹۸٤/۱۲/۳ ناصر باغ

په تیرپسې

ژباړن : محمد نسیم «ستانیزی»

د مارکسیزم اشتباه

شی چی د ده خپلی دی او د هغی گټی لپاره یې کوی چی شخصاً په ده پوری اړه لری . واقعیت دا دی چی هیواد پال د یوه ایډیال لپاره ځان قربانوی ، د یوی روحانی او معنوی گټی لپاره ځان قربانوی ، نه د کومی اقتصادی گټی لپاره لکه څنگه چی مارکسستان وایی .

د خپل ژوند د قربانی لپاره دهغه محرکه قوه ، له ایډیال سره له مینی پرته بل څه نشی کیدلای ، هغه مینه چی د هغه په نورو ټولو مینو ، غوښتنو او حتی د ژوند د بقا په مینه یې هم مسلطه ده .

کومه گټه چی ده ته ورپه برخه کیږی دا په حقیقت کی هغه روحانی اقناع او ارضا ده چی ده د خپل له غوښتنو نه د اطاعت په نتیجه کی لاسته راوړی ده ، دغه اقناع او ارضا د خپل خصوصیت او ځانگړتیا له مخی له هغی اقناع نه ډیر توپیر لری ، چی د غرایزو د اطاعت په نتیجه کی ده ته ورپه برخه کیږي . دغه راز اقناع او ارضا د نشتوالی په صورت کی دی خپل ځان یو مجرم گڼی او ځان ورته ډیر بدمرغه او ذلیل ښکاری ، خو د دی سرچپه که دی کومه بله مادی غریزه اقناع نکړی ، نو ښایی د هیڅ ډول ذلت احساس ونکړی .

د ده له مرگه وروسته چی د ده ټولنی ته د ده د قربانی په نتیجه کی کومه اقتصادی گټه ورپه برخه کیږی که چیری په ریښتینه داسی وشی هغه په حقیقت کی د ده د هغه ایډیال د فطرت اتفاق نتیجه ده چی ده ورته خپل ځان قربانی کړیدی ده له خپل ایډیال سره د خپل ځان لپاره مینه لرله ، څکه چی د ده لپاره یې د یوی لوړی ښیگڼی او لوړی ښکلا حیثیت درلود .

له بل پلوه موږ په بشری تاریخ او ورځنی ژوند کی داسی بی شمیره پیښی لیدلای سوچی یو وگړی د خپل ایډیال لپاره هر ډول سربښندنی ته چمتو کیږی او د پیښو نوعیت هم داسی وی چی د هیچا لپاره پکی د هیڅ ډول اقتصادی گټی امکانات نه لیدل کیږی ، خو موږ یې وینو چی بیا هم دغه ډول سربښندنی کیږی .

د اقتصادی اړتیاو غوښتنه یوازی هغه وخت څواکمنیږی چی د ایډیال له غوښتنی سره گډه شی دغه مسئله د وگړی او انسانی ډلو د ژوند په لومړیو پړاوونو پوری اړه لری.

زموږ د ژوند په لومړیو او پیلیزو پړاوونو کی او همدارنگه د یوی انسانی ډلی په حیثیت د تاریخ په ابتدایی مراحلو کی چی زموږ ایډیالونو د یادونی وړ پرمختگ نه وکړی او زموږ له غریزی غوښتنو سره یې په دومره زیاته اندازه اړخ لگاوه چی بیلول او توپیر یې سره گران و څرنگه چی په دغه وخت کی زموږ پوهه ډیره کمه وه نو د ایډیالونو غوښتنی او د غریزو غوښتنی سره تر زیاتی اندازی پوری له یوی بلی سره تطابق او توافق درلود .

د ایډیالونو محرکاتو به د غرایزو

د محرکاتو او غوښتنو په بڼه څرګند او ځکه چې په دغه پړاوکې د هماغو څرګندو غریزي غوښتنو نه نور څیزونه د انسان لپاره په زړه پوري او زړه راښکونکي نه ښکاریدل له همدې امله په دغه مرحله کې د اقتصادي اړتیاو غوښتنه یواځینی غوښتنه وه چې خلکو ته څرګنده وه ځکه د ژوند په دغو پیلیزو پړاوونو کې فلسفي او مذهب دومره پریکنده، نقش نه درلوده چې د انساني ډلو او یا یوه وګړي کړ نلاره یې ټاکلې وای.

په ریښتینه د ژوند په دغو پړاوونو کې د اقتصادي اړتیاو غوښتنه د انسان تر نورو غوښتنو ډیره څرګنده او یا زړه وه او همدغه راز په حیواناتو کې هم وه خو په همدومره توپیر چې کله د انسان له اقتصادي غوښتنو سره د ایډیال غوښتنه ګډه شي، نو دغه غوښتنه دومره ځواکمنیږي چې په ریښتینه هغومره نه وي ځکه که داسې نه وای نو انسان به هم د حیوان به څیر (چې دولړې غریزه یې اشباع شي نو کرار څملي) کرار کیناستلی. خو د دې سرچپه تاریخ د دې واقعیت شاهد دی چې انسانانو د ژوند او فکر په هماغو پیلیزو پړاوونو کې له مړښت نه وروسته هم له یو بل سره مسلسلې شخړې او جګړې درلودلې او دا د دې لپاره چې خپل دغه غرایز په لاښه او بشپړه توګه، (یواځې د همدې غرایزو لپاره) اقناع او ارضا کړي. د دغو شخړو لامل په حقیقت کې هغه اضافي ځواک دی چې په انسان کې د ایډیالونو د غوښتنې لپاره په فطري توګه موجود دی او په حیواناتو کې نشته.

له همدې امله موږ دیته چمتو سوي یو چې اقتصادي غوښتنې ته په زښت زیات ارځښت قایل شو او د وګړي او انساني ډلې د ژوند بنیادي او ځواکمنه غوښتنه را ته ښکاري.

د انسانانو د ژوند او فکر همدغو پیلیزو پړاوونو او په هغو پوري اړوند واقیعتونو د مارکس فکر او پاملرنه دغې ناسمې او نیمګړې نظریې ته را واړوله چې اقتصادي اړیکې او روابط د تاریخ ټاکونکي فکتور دی.

په حقیقت کې زموږ د ایډیالونو او غرایزو د غوښتنو ترمنځ توافق او تطابق د ټولنیزې ودې یوه ځانګړي پړاو پورې اړه لري، څومره چې زموږ پوهه د دغه ځانګړي پړاو له معیار نه زیاته و وده مومي نو په هماغه کچه زموږ د ایډیالونو د غوښتنې تشخص را څرګندیږي او له اقتصادي غوښتنو سره یې توپیر ښه ترا جوتیږي.

وروسته تردې به‌ا زموږ د ایډیالونو هڅه دا وي چې پر بنیادي اقتصادي غوښتنو حاکمیت پیدا کړي او په ډیره اغیزمنه او ګټوره توګه یې د خپل چوپړ لپاره په کارواچوي. د ودې ورو، ورو، د ښکلا، ښیګڼې او ریښتنولی معیار ته ور نږدې کیږي، چې زموږ د شعور د فطري غوښتنې هدف او موخه تشکیلوي، ځکه زموږ د ایډیالونو منبع، د حیواني غرایزو له منبع نه جلا ده د هغوی پرمختګ، وده او تکامل هم ځانله د خپلو ځانګړو اصولو پر اساس سرته رسیږي.

د ایډیال او ګروهي منځته راتګ د ټولنې د تولیدي شرایطو نتیجه نه ده

د مارکس د نظریې پر بنا یو شمیر مذهبي او یا سیاسي ګروهې، او ایډیالونه د تولیدي پړاوونو له یوه ځانګړي پړاو سره تطابق کوي. یعنې دا چې مذهبي فلسفي او سیاسي نظریې او ایډیالونه د ټولنې د تولیدي شرایطو زیږنده دي. خو دغه ادعا له انسان سره دا پوښتنه پیدا کوي چې ولې او څنګه «که چیرې عقاید او ایډیالونه، ځانګړي او جلا موجودیت ونلري» د تولیدي روابطو له یوه پړاو سره کومه فلسفي، مذهبي او سیاسي عقیده را منځته کیږي؟ د هغه د نظریې پر اساس یو سیاسي او ټولنیز انقلاب د تولید په دود کې

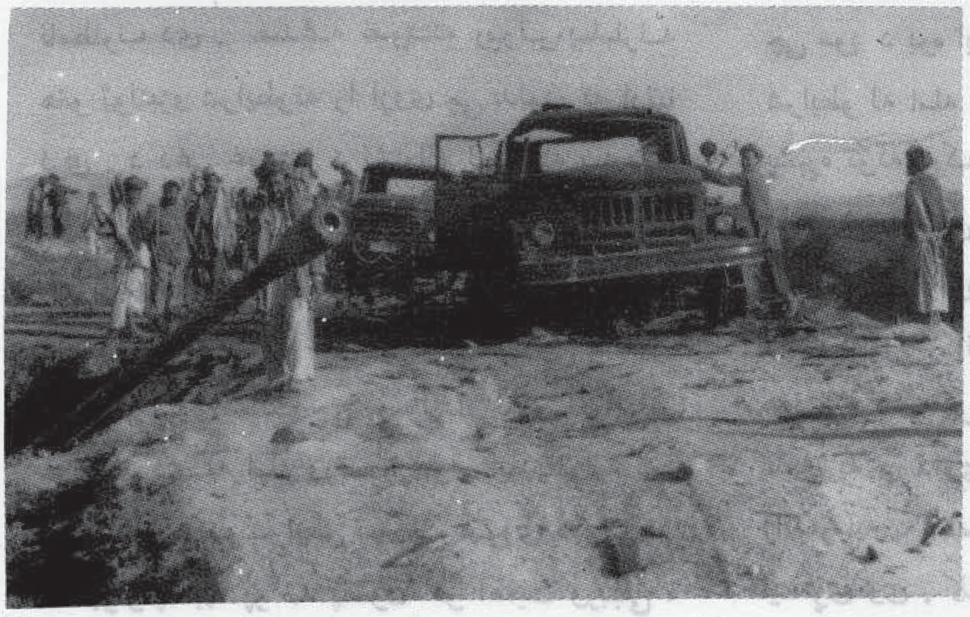

د بدلون له امله منځته راځي او يـايي د توليـدي روابط د نوو توليـدي قـواو تراغيـزو او فشار لاندي را منځته کوي . د دي نظر يي پر اساس کـه چي د توليـد دود ، بدلون مومي نو عقيده هم ورسره بدلون مومي ، چي دا پـه ريښتينه د يوه سياسي او يا ټولنيز بدلون دگرد جريان ، ناسمه توضيح او څرګندونه ده .

ايډيالونهاوعقايد د توليد له دود سره بدلون نه مومي . هغه څه چي لومړی بدلون مومي هغه د توليد دود ندي بلکه عقيده او ايډيال دی . کله چي عقيده او فکر بدلون ومومي نو اغيزئې يې نه يوازي د ټولني د توليد دود اغيز من کوی بلکه په ټول ژوندئې اثر کوی ځکه موږ په دی پوهيږو چي دا په ريښتينه ايډيال او عقيده ده چي د وګړی او ټولني د ژوند په ګردو اړخونو حاکميت لری .

اوس يوه بله پوښتـنه مينځته راځي او هـغه دا چي ايډيالونـه د کومو عـوامـلو پر اساس بدلون مومي ؟

دا هغـه پوښتنه ده چي مـارکس پری له (عمداً) د يـوی خـاصي موخي در لودلو له امـلـه فکرونـه کړ . يوازيني نظريـه چي د دغـو حقايقو په هکلـه موږ ته مدلل او (څرګند) ځوا براکوی داده چي : ايډيال د انسان د هغی فطری غوښتنی پربنا بدلون مومي چي د لوړی ښکلا او بشپړتيا لپاره يي لری او همدارنګـه لـدی املـه بدلون مومي چي دا څرګنده شويده چي دغه‌ګروهه او ايډيال قانع کونکی نـدی نيمګړی دی او د لوړی ښکلا صفات نلری له همدی امله يې په ټولنه کي ناوړه شرايط رامينځته کړيدی او هغه شرايـط چي د دغی نيمګړی عقيدی

او ايډيال د حاکميت له املـه رامينځته شويـدی د داد وړ او قناعت بښونکی نـدی ، ځـکـه چي د يوه نيمګړی ايډيال د محصول په تـوګـه نشي کولای چي د ځان پيژندنی لوازم او ايجابات تامين کړی . د مثال پـه تـوګـه دبی عدالتي ظلم مړيتوب او نورو اشکالو څرګنـدونه کوی چي د ښکلا ، ښيګنی او ريښتينولی مخالف صفاتاو معيارونـه دی . دا حقيقت چي د انسان هغـه غوښتنه چي د ښکلا ، ښيګني اور يښتونولی لپاره يي لری بايـد د همدغـه انسان د ژوند په حالاتو کی څرګنده شي ، هيڅکله هم د دی مـانع نـه ګرځي چي همدغـه هيلـه او غوښتنه دی په جلا ډول موجوديت او تشخيص ونلری .

«ټولنيزو او سياسی انقلابونو ريښتونی لامل له لوړ نه لا لوړ ايډيال ته د انسان د رسيدلو هڅه ده»

د ګردو سياسی او ټولنيز و انقلابـونـو لامل لـه ښه نه لاښه او غوره ايډيال تـه د انسان د رسيدلو هيلـه او هڅـه ده ، نـه د هـغه اقتصادی هيلی او غوښتنی . همدا د لـوړ نه لالوړ او عـالی ايـډيال غوښتنه ده چي مـوږ تـه د سم او نـاسم تـﺮمنځ د توپير توان رابښي . او پـه دی موپوهوی چي پـه ټولنيزو شرايطوکی څه شی مطلوب او څـه شی

نامطلوب دی . همدغه غوښتنه زمونږ پاملرنه هغو تولنیزو شرایطوته را اړوی چی بدلون ته اړتیا لری . د دغی غوښتنی د نشتوال له امله به موږ له هر ډول شرایطو سره خوښ و او سو او هرڅه چی پیښیږی هغه به خپل قسمت گڼو او یوازی هغه وخت به کوم عمل سرته رسو وچی د خپل روانی او فزیکی حالت چی زمونږ او نورو حیواناتو سره گډ دی له امله ورته اړشو . ایډیالونه په حقیقت کی هغو شرایطو ته چی موږ دی دټولنیزو انقلابونو په بڼه پر ضد پاڅون کو اهمیت وربښی ، دغه شرایط که اقتصادی وی او که غیر اقتصادی خوز مونږ د هغی غوښتنی له مخی چی د ښکلا لپاره یی لرو قناعت بښونکی ندی ، ځکه چی داد هغو ایډیالونو په واسطه مینځته راغلی دی چی خپله هم ښکلا نلری او په تصادفی ډول یی قدرت او حاکمیت ترلاسه کړیدی .

د یوه ایډیال نیمگړتیا او ناسمتیاد عمل پروخت ښه ترا څرگندیږی . که چیری نیمگړی او ناسم وی او موږ پری عمل وکړو نودنیمگړتیا له امله یی له یولړ ستونزو سره مخامخ کیږو همدا لامل دی چی له یوه ناسم ایډیال نه پیروی کول په ټولنه کی داسی شرایط رامینځته کوی چی زمونږ لپاره مطلوب اوپه زړه پوری نه وی . دغه نا مطلوب شرایط که اقتصادی وی یا اخلاق ، فزیکی او ذهنی خوچی د ناسم حاکم ایډیال له امله رامینځته شوی وی موږ دهغه نامطلوب ایډیال په ماهیت پوهوی چی د دغه راز ناوړه شرایطو در امینځته کیدو لامل شویدی .

هرځومره چی په یوه ناسم ایډیال سره رامینځته سوی شرایط د زغم وړ نه وی په هماغه اندازه زمونږ اد را کی قوه هم د دغه ایډیال د ناوړه عناصر وپه پیژندلو ژر بریالی کیږی ، هرځومره ژر چی موږ د یوه ایډیال نیمگړی اړخونه د هغو ناوړه شرایطو له امله چی خپله یی رامینځته کړیدی په ښپړه توگه درک کړو نوموږ یی د بدلون لپاره په داسی شدید عمل لاس پوری کوو چی څومره مو په وسه کی وی زموږ د دغه راز شدید عمل هدف او نتیجه د ټولنیز انقلاب په بڼه راڅر گندیږی . که موږ په دغه برخــه کی زړه نازړه عمل کوو ، نو لامل به یی داوی چی زمونږ د درک او شعور کچه (اندازه)به د دغه ایډیال دناوړه عناصرو په برخه کی نیمگړی وی . کلهٔ چی موږ د پخوانی ناسم ایډیال د حاکمیت کمپله غونډی کړونو هڅه کوو چی دنوی ایډیال واکمنی رامینځته کړو . پر دغه وخت موږ دا هڅه کوو چی دنوی ایډیال دواکمنی په ترڅ کی د پخــوانی ایډیال د ناوړه او نیمگړو عناصرو له روڼ نه ځان وژغورو ، خو د ښکلا د معیارو نو په برخه کی او همدارنگه د هغو لارو چارو او ذرایعو د نشتوالی له امله چی زمونږ په ټولنیز عملی ژوندکی د ښکلا د دغو معیار ونو څرگند ونه وکړی په داسی حال کی چی له یوشمیر معلوماو څرگندو ناوړتیاو او نیمگړتیاونه ځان ژغورو ، موږ اکثراً د نیمگړتیا ځینی نورنا څرگند او ناوړه عناصر پکی رامینځته کیږی چی ور سره په ستونزو اوکړ او ونواخته کیږو .

د یوه ریښتونی ایډیال ترواکمنی او له اغزی لاندی ، چی د ښکلا د صفتونو دیوی بشپړی عملی افادی لوری ته موبیایی د اقتصادی ناوړتیا او یا نورو غیر قناعت بښونکو شرایطو سوال نه پیدا کیږی ، له خو ټولنیز انقلابونه رامینځته کیږی او له دټولنیز جوړښت بدلون مینځته راځی .

«د ایډیال او اقتصادی شرایطو ریښتینی اړیکی»

پدي کی هیڅ شك نشته چی زمونږ ایډیالونه زمونږ له اقتصادی اړتیاو سره نژدی اړیکی لری په دی

مفهوم چې هغه دو د او طريقه چې موږ خپلې اړتياوې اقناع کوو د هغو طريقو له جملې څينې يوه طريقه ده چې د ايډيال مينه پکې خپل تشخص څرګندوی ، د دې لپاره چې ايډيال خپل ځان څرګند کړی يا په زمونږ پراقتصادی هيلو واکمنی ولري لکه څرنګه چې موږ د ايډيال د ذاتی ارځښت لمکبله د هغه د واکمنې لپاره هڅه کوو هماغسی بايد هغه لاره هم بدله کړو په کومې سره چې موږ خپلې اقتصادی هيلې اقناع کوو ، دغه لاره په کله مطلوبه ، وئ او کله هم نا مطلوبه مطلوبيت او نامطلوبيت يې هم زمونږ دايډيال د بشپړتيا په معيار پورې مربوط دی او همدارنګه په هغه فکری استدلال پورې اړه لري چې د ښکلا ، ښيګنې او ريښتينولی د صفاتو په برخه کې کيږی ، کله چې دغه لاره او د ود نا مطلوب وی نو زمونږ د ايډيالونو غوښتنه يې له ازمايلو وروسته په هماغه بڼــه درك کوی لکه څنګه چې په ريښتنه ده ، وروسته تر دی موږ دغه اړتيا احساسوو چې هغه ايډيال بدل کړو چې د دغې نيمګړتيا عامل دی .

د ابدلون موږ د ناوړتيا له حالت نه ليرې باسی او د ښکلا او وړتيا د هغه حالت لوری ته مو بيايي چې موږ درك کړيدی .

«د حقيقت او ريښتنولی د رامينځته کولو هيله د ټولنيز پاڅون واقعی علت دی» کله چې د شتمنی په توزيع کې نا برابری موجوده وی نو په اسانی سره څرګند يدلای شی سره له دی چې دغه نا برابری يو نامطلوب اجتماعی حالت څرګندوی خوبياهم اکثرو ختونه د يوه عادی ټولنيز جريان په توګه زغمل کيږی ، مازی د نا مطلوبو ټولنيزو شرايطو موجوديت او ياحتی د هغو په باب د داسی معلومات او پوهې موجوديت چې دا جوته کړی چې دغه ټولنيز شــرايط نا مطلوب دی ، د يوه ټولنيــز بدلون د رامينځته کيدو لپاره کافی نــدی ، موږ بايد په

ريښتونی توګه د حقايقو په هکله معلومات ولرو او دا درك کړو چې ټولنيــز شرايط ناوړه او نا مطلوب دی .

دغه معلومــات بايـد اروم‌رو پـه څرګنـد ډول زمونږ د ايډيال د ذاتی معيار په تله وتلل شی ، تر څو دا څرګنده شی چې څه ډول شرايط مطلوب دی او څه ډول نا مطلوب څه ډول سم (حق) دی او څه ډول ناسم ، دغه معلومات بايد داسی معيارونو په تله ونه تلل شی چې په اقتصادی او پولې لحاظ د يوه څيــز د کموالی او زياتوالی څرګند کــړی ، د کموالی او زياتوالی درك لا مخکې نه موجود ؤ خو دا ډول درك په حيث نسوای کولای او دا توان يی نه د رلود چې يوه نتيجه رامينځته کــړی ، د دغه د وه ډوله‌درك او معلومــات لمخې يواځې لومړنی

درک یوه عملي اقدام ته د هڅې او پاڅون لامل گرځي نه وروستنی .

سره لدې چې د هغه ډول اقتصادي شرایطو موجودیت چې د ټولنیز بدلون غوښتنه کوي ښایي د دې درک او معلومات نه مخکې هم موږ ته څرگندوي، خو موږ بیاهم یواځې هغه وخت په عملي اقدام لاس پورې کوو چې د هغو د مطلوبیت او حقانیت په باب پوهه پیدا کړو .

دا ثابته ده چې زمونږ عملي اقدام په اساسي توگه د همدغې درک او همدغې مفکورې د چوپړ او پرمختگ لپاره پیلیږي نه د کومې اقتصادي گټې لپاره ، دا هم دحقایقو پواسطه ثابته شویده چې زمونږ عملي اقدام چې د یوه بدلون لامل گرځي هغه وخت پای ته رسي چې اقتصادي گټې مو یوه ټاکلي حد ته ورسیږي ، چې دغه ټاکلي حد هم په خپل وار سره د یوې مفکورې په واسطه د هغه د مطلوبیت او حقانیت له مخې ټاکل کیږي ، که زمونږ اساسي هدف اقتصادي گټه وي او د همدغې گټې لپاره مو په عملي اقدام لاس پورې کړې وي نو موږ باید خامخا خپلو اقتصادي گټو ته تر هرې اندازې پورې چې وي ادامه ورکړو . موږ په یوه ټاکلي حدکې د خپلو اقتصادي گټو فعالیت متوقف کوو ځکه چې موږ په اساسي توگه د هغه څه لپاره مبارزه کوو چې (حق) دي ، نه د هغه څه لپاره چې په اقتصادي لحاظ ډیر گټور دي او یا د هغه څه لپاره چې د عددي کمیت له مخې نه یې پولي ارځښت زیات دی ، مخکې تر دې چې موږ له یوه سیستم سره مخالفت وکړو موږ پرې قضاوت کوو او د هغه ناسمتیا محکوموو د دغه قضاوت منبع هغه معیار دی چې له موږ سره په فطري توگه موجود دی چې ښکلا ، ښیگڼې او ریښتونولي نه د رسیدو لپاره زمونږ د فطري هیلې او اسرې بڼه غوره کوي ، کله چې موږ غواړو د خلکو یوه ډله او ټولې د یوې ټولنیز عمل لورې ته راوبولونو موږ باید یوازې په همدغه معیار تکیه وکړو ، مارکس او اینگلزهم د خپل مانیفست د لیکلو پروخت پر همدغه معیار تکیه کړې وه دغه معیار د یوې غوښتنې بڼه غوره کوي چې د قدرت یو داسې مرکز(   )چې زمونږ د ټولو اعمالو لپاره ځواک برابروي .

د کمونیستي فیلسوفانو مغشوشې نظرئ

دا یو حقیقت دی چې ایډیالونه (د فلسفي عقایدو په گډون) د انسان ټولنیز موجودیت ټاکي ، دغه حقیقت دکمونستي فیلسوفانو له ظاهري فکرنه هم څرگند دی د وی دا احساس کوي چې له نوموړي حقیقت نه سترگې نشي پټولای خو لدې سره سره هم د وی باید خامخا د مارکس نظریې په پیروی چې دمارکسیزم اساسي بنسټ تشکیلوي معتقد واوسي چې د انسانانو اجتماعي موجودیت د دوی ایډیالونه ټاکي ، نوځکه دوی مترد د دي د هغوی غیر معقولې او متناقضې وینا وې هم د همدغه ترد د په نتیجه کې مینځته راځي مارکس ویلي وو چې انسانان د تولیدي قواو د معین پرمختگ په واسطه ټاکل شویدي او تولیدي روابط د وی دا را دي تر اغیزو لاندې ندي . خو د مارکسي فلسفي د متونو لیکوالان داسې لیکلي چې : «انسان د ټولنیزو شرایطو تر اغیزو لاندې دي نه دا چې د ټولنیز جوړښت او اقتصادي ودې د یوې مرحلې په واسطه مینځته راغلي دي .» د وی بل ځای داسې لیکلي دي : «خو روښان په دې پوهیږي چې د انسان عقیده ډیره اغیزه لري او امکان لري چې دا اغیزه د استعمار لپاره د یوه مثبت پرازیستي ځواک حیثیت ولري . او په دې هم پوهیږي چې څوک یو ټولنیز رنځ تر هغه وخته پورې له مینځه وړلای نشي تر هغې چې د خپلو سیاسي او صنعتي اهدافو پرمختگ د یوې متبادلې کپیتالستي فلسفي

او پروپاګندې له نفې او تکذیب سره یوځای نکړي یعنې دا چې د کمونیزم د پرمخ بیولو ترڅنګ په موازې توګه د کپیټالیزم د نفی او تکذیب لپاره هم پروپاګنډه روانــه او دا دواړه عمله باید موازي حرکت ولري د وی د دې سیستم چې ترینه انکار کوي په غلط والي پوهیږي خو دغه غلطي نه مني او ترینه انکار کوي . ځکه چې د وی خپل خاص سیستم لري چې د دوی د ټولو نظریاتو اساسي منشه او مرکز دی .

البته دا نظریه د هغو خلکو د تعجب او واریانتیا لامل وګرځي چې تل ئې داسې درک کړي ده چې د روسی فلسفي لومړنی پرنسیپ د اقتصاد د بنیادي رول د اصالت مفکـوره ده . خوسره لـه دې چې هیڅ یوه عقیده د یوه محض انکشاف او مفکورې په ډول مینځته نه راځي او نه خود ټولو اجتماعي ارتباوو د ارتباط له مخې را مینځته کیږي سره لـه دې هم که چې یوه عقیده رامینځته شي بیا نوخپل ذاتي ځواک هم پیدا کړي که په دې باندې عمل وشي نو د هغه اجتـماعي سیستم له دوام سره به مرستـه وکړي چې ور پورې مربـوطـه دی . او که چېرته پرې عمل ونشي نود دغه سیستم د بقا یوه پایګاه به له مینځه لاړه شي . نو ځکه روسان دیته چمتودي چې د چسترتین سره د اومنې چې د انسان پـه باب مهم او عملي شی د انسان هغه نظردي چې دکاینانو په باب ئې لري . موږ فکر کووچې د یوې داسې ښځې لپاره چې کورپه کرایـه ورکوي کـه چې یو کرایـه نیونـکي ووینې دا اهمیت لري چې پـه دې پوه شي چې د دغه کرایه دنیونکي عـوایـد څومره دي . خوله دې نـه هم دا ورتـه ډیر اهمیت لري چې دهغه د فکرا و نظرپه څرنګوالي خبره و اوسې موږ فکر کووچې د داسې یوه جنرال لپاره چې پـه نژدې وختونوکې له دښمنانو سره د جګړې میدان تـه ځي دا ډیـر اهمیت لـري چـې د دښمنانـو د جنګیالیو شمیر ورته معلوم شي خو تردې هم ورته دا یوه مهمه ده چې د دښمن په نظـریـاتو خبر شي په تاریخ کې داسې یو تحریک نشي لیدل کیدلای چې نـظریـاتي تحریک ونـه اوسي . د ډیـرولو یو نظریاتو عصر او وخـت د ډیـرو سترو نتایجو وخت هم و . البته د اتا ممکنه ده چې فکر لـه نظریې او فلسفې څخه لیرې وساتل شي . هغـه سړي چې وایي چې دی یو فیلسوف نـدی پـه حقیقت کې د فیلسوفانو د تعریف پر اساس یوازې یوښه فیلسوف ندی موږ هیڅ کـه د دې واقعیت یـوبسیط اعتراف نشوپیدا کـولای چې د ایوازې عقاید دی چې د ټولنې اقتصادي ژونه ټاکي .

د لته دا سوال پیـدا کیږي کـه چیرې عقاید اقتصادي شرایطونه ټاکي پـه داسې حـال کې چې د دوی فـکـر هم د اقتصـاد پر اساس ټـاکل کیږي نو کمونستي فیلسوفـان ولې عقیدې تـه دومره اهمیت ورکوي دا اعتراف چې د یوه انسان عقیده دهغه د استثمار لپاره یومثبت قـدرت دی او دا چې اجتماعي رنځونه ترهغه وخته له مینځه وړل کیدلای نشي چې عقاید له مینځه ولاړ نشي او دا چې یـوه عقیده خپل فطري ځواک او توان لري او داچې د یو انسان په باب عملي او مهم شي دهغـه نظریـه او فلسفه ده او دا چې لـوېي نظريي دلو یـو پښبود نتیجې پرځای د هغو پیښو علت العلل دی دا ټـول د مارکسستي فلسفي د دې اصل چې وایي اقتصـاد د عقیدې اساسي او بنسټ تشکیلوي ضد او متناقض دي

(نوزیبا)

روش اخلاقی حضرت محمد (ص) در رابطه با فتح مکّه

از آنجاییکه قرآن ناطق است وجود حضرت محمد مصطفی ﷺ بحکم «وما ارسلنک الارحمة للعلمین» همه رحمت است و خیر است و فضیلت . و در روند این همه خوبیها سببی است از سبب های بس بزرگ تمدن انسانی که حضرت باری تعالی او را برای سرو سامان دادن وضع نا بسامان بشریت واکمال اخلاق انسانی و خاتمهٔ همه طاغوتهاییکه در ذهن و اندیشه و نظر و عمل و محیط و ماحول بنی آدم قد افراشته و بیداد میکند .

اگر برگ ، برگ زنده‌گینامهٔ نبی رحمت (ﷺ) را زیـرو رو کینم این حقیقت مسلم از آن به دست میآید که همه ابعاد زنده‌گی او (ﷺ) مشحون است از ماده نفیس «ادبنی ربی فاحسن تأدیبی !» ، «بعثت معلما» و بعثت لاتمم مکارم الاخلاق» ؛ در طفولیتش ، درجوانیش ، درنضج و پختگی اش ، در دوره پیری اش ، در جهاد و مبارزه اش ، در اصول سیاسی ، اقتصادی ، اجتماعی و مدنی اش و خلاصه در همه و همه حرکات و سکناتش خورشید تابان . اخلاق مملوءاز رحمت متجلی و دیدنی میباشد .

زنده‌گی پاک و بی آلایش برگزیدهٔ خدا (ج) جناب محمد رسول الله (ﷺ) از آغاز تا انتها با وضع و تطبیق اصول اخلاق و پایان بخشیدن به همه طاغوتها و بقایای منفورآن سپری گردیده و لحظه‌یی درحیات طیبه او نخواهیم یافت که دم از آرام زده باشد و در جهت اصلاح بشریت و محوهمه بیعد التیها ، استبداد ، نا ملایمات و در مجموع استکبار طاغوت شانه خالی کرده باشد ، خلاصه اینکه : «بنازم گهری را که پاکیزه به‌دنیاآمد ،پاکیزه‌زیست‌و پاکیزه‌به‌دار البقاشتافت.» در رابطه با این حقایق «بحث بنام» از فتح مکه است ، بهتر است در حقیقت امر این فتح مبین را کـه خداوند برایش «فتح مبین» گفته است «فتح دلها» بنامیم و فاتح آن را «فاتح دلها» :

اولین وظیفهٔ حضرت محمد مصطفی (ﷺ) احیای توحید و تطهیر کعبه و جهـان از لوث بت و بت پـرستی و در مجموع از لوث طاغوت بود ، اما مخالفتها ، زد و بندها ، موانع و اذیتهای قریش این وظیفه خطیر را که باید هر چه زود تر انجام میشدبه مدت بیست و یک سال تمدید بخشیدند، از برکتیکه خداوند در «صلح حدیبیه» نهاده بود همین قدر شد کـه مدتی را صحابهٔ کرام رضی الله تعالی‌عنهم بانخبهٔ بشریت و قافله سالار انبیاء علیهم الصلات و السلام در فضای امن و امان بسربرند اما قریش «صلح حدیبیه» را نیز نقض کردند وبر تعهدات شان پاماندند، زینرو حضرت محمد (ﷺ) بناء بر تطبیق اصول اخـلاق دین مقدس اسلام در موکبی شرف نزول کرد که در پیشا پیش آن خورشید عالمتاب پیروزی و ظفر ابر های تاریک موانع را یکی پی دیگر میدرید و جهان را رونق و زیبایی میداد .

از ابن مسعود انصاری ؓ نقل شده است که گفت : من غلام خودم را لت و کوب نمودم و از پشت سر صدایی شنیدم که میگفت : (ابن مسعود ! خداوند نسبت به تو بسیار توانا تر است ، تا تو نسبت به او ، من به پشت برگشتم و رسول خدا را دیدم و گفتم : ای رسول خدا ! این مرد در راه خدا (ج) آزاد است ، سپس رسول رحمت فرمودند : اگر این کار را نمیکردی آتش را بجان خود میخریدی ، یا آتش بر جانت میافتاد .)

بر اساس «صلح حدیبیه» از بین قبائل عرب ، قبیلهٔ «خزاعه» با حضرت محمد (ص) قسمی شده بودند و قبیلهٔ حریف شان با قریش ، بین این دو قبیله از سالیانی به این سو جنگهای خونینی جریان داشت ، ولی هر گاه دین مقدس اسلام ظهور نمود ، همه قبایل عرب را متوجهٔ خود ساخت و این جنگها رو به خاموشی گذاشتند .

وآن هم به نسبت اینکه ، همه قوای عرب در دشمنی با اسلام به کار میافتاد ! اما هرگاه صلح حدیبیه نسبتاً اطمینانی به مردم ایجاد نمود ، «قبیلهٔ بنوبکر» پنداشتند که اکنون فرصت انتقام فرار سیده است ، زینرو ناگهان بر «قبیلهٔ خزاعه» یورش بردند و بزرگان قریش علناً از آنها پشتیبانی نشان دادند، طوریکه عکرمه پسر ابو جهل ، صفوان بن امیه ، سهیل بن عمرو و دیگران ، از طرف شب با تغییر لباس و قیافه بر «قبیلهٔ بنوبکر» پیاختند و شمشیر بازی میکردند «قبیله خزاعه» در مقابله با «بنوبکر» عاجز آمده و ناگزیر به حرم پناه بردند و «بنوبکر» به احترام کعبه از جنگ منصرف شدند ، ولی در این فرصت نازک «نوفل» که سرکردهگی «بنوبکر» را عهده دار بود به قومش گفت که این چانس طلایی کمتر به دست شمامی افتد ، مطلب اینکه در بین حرم خون قبیلهٔ خزاعه ریختن گرفت ! در این هنگام حضرت پیامبر بزرگوار اسلام در مسجد نشسته بود که آوازی را به این ترتیب شنید :

خداوندا ! من به محمد (ص) معاهده و پیمانی را بیاد خواهم آورد که بین ما و اینها شده بود !

پیامبر خدا : ما را یاری کن ! و بندهگان خدا را طلب کن ، همهٔ آنها به کمک خواهند شتافت پیوسته با این آواز ، چهل تن از سرداران «خزاعه» به سرکردهگی عمرو بن سالم نزد حضرت محمد (ص) فریادی آمدند ، همینکه حضرت پیامبر (ﷺ) شکوه های شان راشنید ، بسیار خفه و اندوهگین شد . مگر با این هم نمایندهگان خود را به قریش فرستاد و این شروط را به آنها پیشنهاد کرد که یکی از آنها باید پذیرفته شود :

١- خونبهای کشتهگان داده شود .

٢- قریش از کمک «بنوبکر» دستبردار شوند .

٣- اعلان شود که معاهدهٔ حدیبیه نقض گردید .

در پاسخ این شروط ، «قرطه بن عمر» به نمایندهگی از قریش گفت : «تنها شرط سوم را پذیرفتم !» بعد از اینکه وفد نبوی یا هیئت اعزامی پیغمبر (ﷺ) از قریش باز گشت نمودند . قریش از این فیصله شان پشیمان گردیده ابو سفیان را بحیث سفیر نزد پیامبر ﷺ فرستادند که پیمان حدیبیه

ما بدین در نه پی حشمت و جاه آمده ایم
از بد حادثه اینجا به پناه آمده ایم

رهرو منزل عشقیم و ز سرحد عدم
تا به اقلیم وجود این همه راه آمده ایم

سبزهٔ خط تو دیدیم و ز بوستان بهشت
بطلبکاری این مهرگیاه آمده ایم

با چنین گنج که شد خازن او "روح امین"
بگدای بدر خانهٔ شاه آمده ایم

د انقلاب

لنگر حلم تو ای کشتی توفیق کجاست
که درین بحر کرم غرق گناه آمده ایم

آبرو میرود ای ابر خطاپوش ببار
که به دیوان عمل نامه سیاه آمده ایم

"حافظ" این خرقهٔ پشمینه بینداز که ما:
از پی قافله با آتش آه آمده ایم

ما به تائید سزاوار ثنا آمده ایم — بارها بر سر این امر و عنا آمده ایم

رهرو منزل خونیم و ز سر حد جهاد — سر بکف تا شرف عشق و وفا آمده ایم

صبغهٔ خط تو دیدیم و ز قرآن بزرگ — به هواداری این خوف و رجا آمده ایم

تا به فرمان تو باشیم و جهان زنده کنیم — بطلبگاری این در غنا آمده ایم

گر گند بر سر ما خور درخشان تو نور — ما ز ظلمتکدهٔ جور و جفا آمده ایم

دست و پا میزنیم و غرقه و بیتاب و یتیم — پی این مشعله در خون بشنا آمده ایم

لنگر کشتی ما ساحل رحمت حق است — که ز تدبیر خداوند قضا آمده ایم

برو ای مدعی کاذب رقیبینه تبن — ما بمیدان عمل برق سما آمده ایم

هدف کاری ما تارک کاشانه تست — ورنه بر آدمیان گنج سخا آمده ایم

عاقبت محمل ما همرهٔ همراهی تست — بفرامین تو این جا که "تورا" آمده ایم

میرسد صبحدم فتح بلاریب رفیق — که ما ز ممکن حدوث چه رسا آمده ایم

(م.ف)

تجدید شود ، ابو سفیان بمدینه رفته و به حضرت محمد (ص) موضوع را حالی کرد اما از طرف وی جوابی نشنید ، با حضرت ابو بکر صدیق (رضی الله عنه) ، عمر فاروق (رضی الله عنه)، فاطمة الزهرا (رضی الله عنها) در زمینه تماس گرفت ولی به نتیجه یی نرسید ، سر انجام ابو سفیان به اشارهٔ حضرت علی کرم الله وجهه به مسجد رفته و اعلام نمود که من پیمان حدیبیه را تجدید کردم .

وقتیکه ابو سفیان به مکه رفت واقعه را کما کان به مردم بیان داشت ، آنها در پاسخ گفتند : این نه صلحی است که از عواقب آن مطمئن باشیم و نه جنگی است که برای آن اماده‌گی بگیریم !

حضرت محمد مصطفی ﷺ اماده‌گی رفتن مکه رامیگرفت وبه قبایل دوستش قاصدانی فرستادندکه اماده‌گی رفتن بمکه را بگیرند . و بمدینه بیایند ولی متوجه باشند که مردم مکه از این راز آگاه نشوند .

حاطب بن بلتعه که صحابی جلیل القدری بود ونزد حضرت پیامبر ﷺ مقام خاصی داشت به مردم مکه پیامی فرستاد که حاکی از آمدن حضرت پیامبر ﷺ به مکه بود به هر ترتیبی که بود حضرت محمد ﷺ از موضوع آگاهی یافته و حضرت علی (رض) را پی قاصد فرستاد تانامه را از وی گرفته و به حضرت محمد ﷺ بیاورد، هما نطور شد و نامه را حضرت علی کرم الله وجهه به حضرت پیغمبر اکرم ﷺ آورد ، هنگامیکه مردم از این راز آگاهی یافتند از این حرکت حاطب (رضی الله عنه) در تعجب و حیرت افتادند . حضرت عمر فاروق خیلی به خشم و غضب آمد و به حضرت محمد ﷺ گفت که اگر اجازهٔ شما باشد سرش را از تنش جدا میکنم . مگر در جبین جهان نمای سرور کونین هیچ اثری از غضب مشاهده نمیشد ! و در پاسخ حضرت عمر فرمودند: عمر ! توجه میدانی ؟ میشود که خداوند (ج) به مردم بدر گفته باشد که شما مسؤولیتی ندارید !

اقرباء و خویشاوندان حاطب (رض) در مکه بودند و در آنجا غمگسار و حامی یی نداشتند ، زینرو حاطب (رض) میخواست از طریق این پیام منتی و احسانی بر قریش بگذارد تابه اقر بای وی ضرر نرسانند . حاطب (رض) نیز ، همین معذرت را به حضرت سردار عالم ﷺ پیشنهاد کرد و آنها پذیرفتند . . .

در دهم ماه مبارک رمضان سال هشتم هجری ، موکب نبوی با وقار و شوکت بی نظیری از مدینه بسوی مکه به راه افتاد ، این موکب معلی را ده هزار تن صحابهٔ کرام و پاسداران لوای توحید و در هم کوبنده‌گان

حضرت محمد ﷺ میفرماید:
آنکه مردم را به وابستگی قومی و نژادی فراخواند ازما نیست ، و آنکه در خدمت تعصب نژادی و قبیلوی کمربندد و برای خدمت به این عقیده بجنگد ، ازما نیست ، و آنکه با تعصب نژادی و جاهلی مرده باشد ازما نیست.

طاغوت و لشکر آزاده‌گان‌مشایعت میشمودند و در عرض راه جابجا ، منزل به منزل و کران به کران قبیله های مؤمن عرب باوی میپیوستند ، تا آنکه این سپاه آزادی و نجات به مقام «مرالظهران» که در فاصله چندکلومتری مکه قرار دارد ، رسیدند و در همین مقام جا بجا شدند . خبر رسیدن سپاه اسلام به قریش رسیدو آنها برای معلومات ، ابو-سفیان ، حکیم بن حزام (برادر زادهٔ خدیجه (رض)) و بدیل بن ورقاء را بطرف «مرالظهران» فرستادند ، کسیکه طلایه داری خیمه حضرت پیامبر ﷺ را بعهده داشت آنها را از فاصلهٔ دور دیده ، چون بحکم حضرت محمد (ﷺ) جا بجا روشن شده بود و در نقاط مختلف آتش در میگرفت . ابوسفیان را در روشنی همین آتش تشخیص داده و شناخته بودند ، حضرت عمر فاروق (رض) به نیت انتقام نزد حضرت پیامبر (ﷺ) رفته وعرض نمود که فرصت ریشه کن سازی کفر فرارسیده است . ولی حضرت عباس رضی الله عنه از قتل ابو سفیان ممانعت نموده . . . ماجری به عافیت انجامید .

کارنامه های گذشته ابو سفیان به هرکسی معلوم بود ، دشمنی با اسلام ، دسیسهٔ سری قتل حضرت محمد (ﷺ) ، حملات مکرر برمدینه ، تحریک قبایل عربی برضد مسلمانان و . . . .

این اسناد موجود همه و همه حکم میکردند که در این فرصت مناسب باید کشته شود و به جزای اعمالش برسد . مگر متوجه باشید که رحمت للعلمین باوی چه معامله میکنند ؟ آری وقتی که ابو سفیان نزد حضرت پیامبر بزرگوار اسلام میآید حضرت پیامبر ﷺ در گوشش میگوید : «جای ترس نیست !»

در صحیح بخاری تذکر یافته است که : ابو سفیان به مجرد گرفتاری ، اسلام آورده و مسلمان شد ، در تاریخ طبری تفصیل این ماجری چنین یاد آوری شده است:

رسول الله (ﷺ): چطور ابو سفیان ! تا اکنون معتقد نشده یی که به جز خدا (ج) کدام معبود دیگر نیست ؟

ابو سفیان : اگر خدایی دیگر میبود امروز بکار ما میشد .

رسول الله ﷺ : ایا در این شبهه یی هست که من رسول خدا هستم ؟

ابو سفیان : در این باره چیزی شبهه هست .

به هر حال ابو سفیان مسلمان شد ولی تاحال در تذبذب به سر میبرد ، مؤرخین مینویسند که پسانتر مسلمان واقعی شد ، طوریکه در غزای طایف یک چشمش جراحت برداشت و درجنگ یرموک بصورت کلی کورشد .

هرگاه لشکر اسلام به سوی مکه حرکت نمودند ، حضرت محمد (ﷺ) به حضرت عباس (رض) گفت که : ابو سفیان را برقلهٔ بلند کوه برسان تا لشکر را بچشم سر ببیند سپس سپاه اسلام چون سیل خروشان به حرکت آمده و رهسپار راه مکه شدند .

قبایل عرب به احساسات و شور و شغف زاید الوصفی به استقبالش برآمدند که در رأس آنها بیرق «قبیلهٔ غفار» و سپس قبیلهٔ «جهینه» و بعد ازان «قبیلهٔ هدیم» و «سلیم» و... نمایان شدند ، که البته همه آنها مسلح و مجهز بوده و نعره های تکبیر شان زمین و زمان را در شورشی عجیبی قرار داده بود ، با دیدن این صحنه های خلسه برانگیز که دشمنان اسلام را قدم به قدم دو چار هیبت و رعب وسراسیمگی میکرد و ابو سفیان نیز از این امر مستثنی شده نمیتوانست وی با دیدن لشکر انصار که حضرت سعد بن عباده از علمبردار و قوماندان آنها بحساب میآمد . بیتابانه پرسید : «این لشکر از کدام مردم است ؟ !» حضرت

عباس (رض) در پاسخ ، نام سپاه را برایش گفت . در این اثنا سعد بن عباده که علم جهاد در دستش بود در پیشا پیش صفوف گذشت ، چون ابو سفیان را دید با آواز رسا این الفاظ را اداء نمود : امروز ، روز جنگ‌خونین است ، امروز کعبه حلال خواهد شد !

گروه های مبارز که از سیمای شان عزت اسلام نمودار بود ، هریکی : در جای خود قرارگرفتند و در مرحلهٔ آخرین ورود سپاهیان اسلام موکب نبوی طلوع کرد که علمبرداران حضرت زبیر بن العوام (رض) بود ، هرگاه ابو سفیان گلگونه محمدی ﷺ را به چشم سردید ، فریاد دلخراشی از نهانخانه های تاریک دلش بسوی هوا پرواز نمود و این فریاد ... را حضرت پیامبر ﷺ نیز شنید ، در این وقت ، عباده (رض) چیزی گفت . که حضرت محمد ﷺ در پاسخ وی فرمودند : «عباده در بینش فریب خورده است ، امروز ، روز عظمت و بزرگی کعبه است.» سپس پیامبر اسلام حکم صادر کردند که بیرق از عباده گرفته شود و به پسرش داده شود .

هرگاه دلیر مردان عهد نبوت به قیادت محمدی (ص) به مکه رسیدند حضرت پیامبر ﷺ امر نمودند که علم مبارک وی در مقام «حجون» نصب گردد و به حضرت خالد قوماندہ داده شد که با لشکرش بسوی بالایی کعبه برود .

خداوند !! چه لحظات حساس است و چه دقیقه شماریهای سرنو شتساز ؛ که به عقیدهٔ انسانهای معمولی باید طبق خواسته های غرایز سرکش انسان و در بین آنها بیداد و تلاش فتنه خیز انتقامجویی و پاسخ به نفرت و انزجار . جنگ خونینی به راه میافتاد که در پایان این جنگ حتی میراث خواران قریش اگر در گهواره هم بودند زنده نمیماندند . اما لطف تو بالا ترو و الاتراز آن است که ما بنده

های نا توان حساب میکنیم ، میدانیم که در آنجا نیز پای رحمت تو که خود به او «رحمة للعالمین» خطاب نموده یی درمیان بود : رحمتیکه مکه معظمه را با بود و نبودش در خود غرق نمود فتنه های عمیق و ریشه دار ، صبغهٔ اصلاح گرفتند و دشمنی های طولانی و دامنه دار به دوستی ها و برادر یها تغییر چهره کردند ، رحمت مجسم توهمه اذیتها ، دسیسه ها ، و پلانهای خونبار مشرکین،منافقین و سایر دشمنان اسلام را پشت سر گذاشته ، این قوم قسی القلب وحشی و جاهل را یکبار دیگر دعوت داد که : هر که اسلحه اش را بر زمین گذاشت یا به خانهٔ ابو سفیان پناه برد و یا ، در خانه اش را از پشت سر بست به آنها پناه داده میشود . . . با اینهم شرذمه یی از قریش کمر مقاومت بستند و برسپاه حضرت خالد (رض) تیر بارانی نمودندکه به اثر آن دوتن از صحابهٔ کرام (کرزبن جابر فهری (رض) و جیش بن اشعر (رض) بمقام والای شهادت رسیدند ، رویهمرفته حضرت خالد جواباً بر آنها یورش برده و آنها را متفرق ساخت و بالآ خره فرار نمودند و سیزده کشته از خود بجا گذاشتند ، چون پیغمبر رحمت دید که شمشیر ها مید رخشند از حضرت خالد رضی الله عنه پرسید ، ولی هرگاه معلوم شدکه تجاوز از طرف دشمن صورت گرفته است فرمودند : «قضای الهی همین طور رفته بود ! » .

مردم از آنحضرت (ﷺ) پرسیدند که در کجای مکه سکونت میگزینند ، آیا در خانه قدیمی اش ؟ هرگاه کاکای حضرت پیامبر صلی الله علیه وسلم ابو طالب وفات یافت ، در این هنگام پسرش (عقیل) کافر بود ، زینرو وارث ابو طالب شد و عقیل به نوبه خود خانه های متروکهٔ پدری اش را به ابو سفیان به فروش رسانید به همین لحاظ حضرت محمد ﷺ گفتند که عقیل خانه ها را فروخته است و خانه یی را باقی نمانده است که من در آن سکونت گزینم . اگر مناسب باشد در خیف جا بجا خواهم شد .

سپس وارد خانهٔ کعبه شد ، آنجا که مشرکین ۳۶۰ بت را جهت پرستش ایستاده کرده بودند حضرت محمد ﷺ به چوب دست داشته اش گردن هربت را میزد و این آیه کریمه را تلاوت مینمود که : «جاء الحق وزهق الباطل ان الباطل کان زهوقا .»

حضرت عمر فاروق (رض) نیز داخل کعبه گردیده و همه تصاویر و بتهاییکه در آن بقعهٔ مقدس گذاشته شده بودند به دور انداخته و بدینترتیب خانه خدا (ج) از لوث بتها تطهیر و پاک شد . . . و فتح مکه از راه فتح دلها میسر گردیده نعمت خداوندی بر پیامبر ﷺ و صحابه کرام رضی الله تعالی عنهم یکبار دیگر فیضان نمود . (ادامه دارد)

د لویشت خلی . . .

دارنګی عبدالعزی ، عبدالله «ذوالبجادین المزني» شو ، د رسول الله د میلمستیا سرلوړی یې وګټله او اصحاب صفه وو سره یې په نبوي جوماټ کې استوګنه غوره کړه .

په تبوک غزا کې هم د اسلامي لښکر ملګری و ، تبوک ته په رسیدوله تبګې نه وفات شو . له حضرت عبدالله ابن مسعود (رض) نه روایت دی . چې ما د شپې په تیاره کې یوه رڼا ولیده ورغلم ، ګورم چې حضرت بلال رضی الله عنه په لاس کې شمع نیولې او حضرت عبدالله «ذوالبجادین (رض)» خاورو ته سپاري ، ابوبکر صدیق او حضرت عمر رضی الله عنه د خپل شهید ورور لړی نیولی او قبر ته یې کوزوي ، او رسول الله (ﷺ) پر قبر ولاړ دی په ډیرمینه داسې فرمایي : د خپل ورور در ناوی وکړی ، د خپل ورور در ناوی وکړی .

تنظیم او شخصیتونه

۲ ـ دروا بطوله مخې :

په تنظیم کې داشخاصو خپل منځي روابط اوارېکې تر ډېره حده دیوه تنظیم قوت او کمزوري ـ دجهت اوبې جهتي ـ داستقرار او ګډوډۍ ، د جذب او انکماش ، د وحدت او انشعاب عوامل برابروي ـ

همداسې دبلې خوا په تنظیم کې د افراد و خپل منځي اړیکې د خپل طبیعت سره سم د افراد و او وګړ و د مسئولیت د احساس ـ دروحیې او فکر ـ د اعتماد او باورپه وده ، رشد او تجربه کې اساسي رول لري، د همدې ځایه په یوه تنظیم کې دا شخاصو د رول په ارتباط روابطدوه حا لته لري :

۲ ـ د مصلت او عاطفي حالت

۳ ـ دهدف اوضا بطې حالت ـ

۱ ـ د هدف او ضابطې صورت :

هغه تنظیم او ډله چې هلته وګړي د یو سپېڅلي هدف په تکل راټول شوي وي او د هغوي خپل منځني روابط د اصولو او ضوابطو د څارنې او نظارت لاندې وي هلته به نه اضطراري حالات او سپوري ورځې ، نه د ناز او نعمت ورځې اود نه اقتدار او لاس بري حالات د وګړو د روابطو معیاري کیفیت کې منفي بدلون ته لار وستي. د همدې لوړ هدف او د منل شویو اصولو او ضوابطو په شاخص کونکې خط کې به وګړي د یوه ځانګړي روحي ترچتر لاندې لارتعقیبوي ځان ـ خپل ګنې ګروپ ، نژاد ـ منطقې او د هدف او ضابطې د حدود نه د وتلو او کتلو ګټې او حیثیت به هغوي ته هیڅکله دډلې د اهدافو په قیمت نه مطرح کیږي کله چې داستثنائي حالاتوله کبله روابط د ضد ،ی په خطرکې لوېږي ، په ډېره خوښۍ اواسانۍ به هلته وګړي ضوابطو او اصولو ته مراجعه کوي.

د هـدف او ضابطـو دشاخص په چوکاټ کې لویدلي روابط او اړیکې د دې امکان کمزوري کوي چې څوک دې په یوه ډله کې دا ړیکو نه ناروا استفاده وکړي اویادې د روابطو څخه په استفاده ـ د ضابطې او د هدف په نه نظر نیولو د ځان او د کوم ګروپ او کتلې ګټې او مصالح وپالي. که څه هم د عسې مثالي اړیکې اود دغسې اړیکو په چوکاټ کې د یو تنظیم کار ډېر مشکل اوکړ کیچن کاردۍ خودا باید و منو چې په دې جهت د وګړو د روابطو او د یوه تنظیم روانولو کارتر ډېره حده کولای شي مطلوب نتائج ورکړي او په نسبي ډول د دغسې تنظیم معنوي تفاوت هغه‌ته د نور پر مختګ امکانات زیات کړي لدې دا چې په تنظیم کې د وګړو روابط کله چې په یوه معنوي ارزښت ولاړوي او د تنظیم اصول او ضوابط هغه وپالي او تر څارنې لاندې ونیسي هلته به وګړي د ورورولۍ ـ د فکر او ذهنیت په کیڅلو مزو تړل شوي

وی او د یوی واحدی کتلې په توګه په د هدف او ارمان په جهت کې د تولو ناخوالو موانعو او د هدف د مخالفو جهتونو په ضد یوه سیلاب غوندې روان وی ـ

کله چې اړیکې د معنا او اصولوله مخې وګړی راټول کړی هلته به د اقائي باداری دغولونې ناروا استفادو مخه بنده وی پره او جنبه پرکسونبازی رفاقتونه او اداروالی به خیانت ګڼل کیږی دامې لویدلې کارته به څوک نه هو سیږی. نه به دی لوئی پستی او د نائیت ته څوک پناوړی. ان تردی چې د دغسې روحی اوفکر خاوندان اصلاً په د غسی ډله کې دلنو تلو هوس لشی کولای.

د اصولو او ضوابطو په اساس راټول شوی اشخاص کولای شی یوه تنظیم ته جهت ورکړی او د دغه استقرار او استقامت خوندی وساتی دهغه وحدت او قوت وپالی او انشعاب نه ئی و ژغوری.

هلته به افراد مسئول تربیه کیږی ورته او واحد روحیه او نظر به لری د همدی ضوابطو د حکمرانی لاندی به د دغوی ډله او اعتماد و ده کوی او د هر مخالف حرکت په وړاندی به هغوی یوموټی او یوه خوله وی.

د هدف او ضوابطو په چوکات کې توجیه شوی روابط او اشخاص د همدی هدف او ضوابطو په حدود وکې د هر چاتر ځنګ دریدای شی او هر څوک هم د همدی هدف او ضوابطو د ملحوظ ساتلو په صورت کې کولای شی د دی رجالو تر څنګ مطمئن ودریږی هلته فقط هدف او ضوابط وی چې د رجالو او تنظیم جهت او قیمت ټاکی او د همدی اصولو د عملی کولو او د هدف د ملحوظ ساتلو د لاری افراد اووګړی د شخصی او ګروپی روابطو د ساتلو له بې پرواکیږی څکه هیڅ کار او هیڅ مقام به د اشخاصو په لاس کې نه وی. هر څه به د ضوابطو او ضوابطو ته د پابند وګړو تر سانسور لاندی وی کوم تنظیم چې هلته اشخاص د هدف او ضوابطو ـ فکری او روحی ارزښتونوله مخې را ټول شوی وی هلته که څه هم په عاجله توګه اشخاص د جذب او د عوت له لحاظه زیات مؤثر نه وی او په تولنه کې تریوه حده بې تجربې ښکاری ولی دا وړ دی مودی د پاره د هغوی جذب او انګیزه زیاته د وامداره او عمیقه ده. په دی اساس ویلای شوچی د دغسې اشخاصو او د دغه ډول روابطو په سیوری کې جوړ تنظیم د مصلحتونو او سازشونو په جهت کې نشی غور ځولی. د ټولنې او تنظیم په داخل کې د متوازن احتکاک له امله مثبت بدلون ـ فکری او روحی انقلاب په مخ بیائی.

د مصلحت او عاطفي حالت :

کله چې د سړی نظر په پورتنی عنوان ولویږی له واره ئی زړه ته لویږی چې البته داسی اشخاص او داسی تنظیم به وی چې هلته مصلحت او عاطفه و نه پسالل شی؟ او یا هلته وګړی د مصلحت اوعاطفی

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

له مخې نه وی را ټول شوی اما حقیقت دادی چې دلته د موضوع په ارتباط د ضوابطو او اصولو په غیاب کې د مصلحت او عاطفې په اساس ټینګ شوی روابط تر بحث لاندی دی . په دې معنا چې د تنظیم دجوړښت او روابطو په درلو دوکې د مصلحت او عاطفې رول اساسی او اولی دی نه ثانوی چې موږ د لته د همدی ملاحظې په رڼاکې هغه څیړو . کله چې په یوه ډله او یوه تنظیم کې د اشخاصو مصلحت او عاطفه د هغه د جوړیدو او وحدت معیار ټاکل شوی وی . وګوری هلته د خپلو ګټو اوعاطفې غواو د پالنې په منظور را ټول شوی وی هلته بیالو موږی د له او تنظیم د همدی مصالحو د بې جهته مخلوط او د عاطفې خواؤ د پالونکو جهتونو او اشخاصو د ګډوډ مزاج په سر ګردانه خط کې روان وی . افراد او اشخاص قیادت او قاعده ټول د خپلو ګټو خپلو یوقرابتونو اند یوالیو . وطنداریو او د ټولو پېژند ګلویو او لویدلو روابطو د پالنې په رسواد لویدلی خط کې سنګرنیسی او همدی جهتونو د پاللو په منظور د هر دینی . تاریخی او معنوی ارزښت او د هر اخلاقی اصل او معیار په سر د سازشونو او جوړو روغو د مزایدی په بازار کې معامله کوی د هر چا سترګې او توجه یواځې خپل مصلحت او هغه چا ته وی چې د ده ګټې پې خوندی ساتلای شی . په دغسې تنظیم او ډله کې به (د التزام او بصیرت) د اصولو په ارتباط د دوو خواو تفریطی او افراطی جهتو نه ځای نیسی :

دلته که دیوی خوا د حالاتو او اوضا عونه آګاه او با بصیرته وګړی ځای نیسی خو هغوی په اخلاقی او دینی ارزښتونوته د التزام د روحیې نه بې برخې او لغړ وی په بل طرف کې به په دینی او اخلاقی لحاظ ملتزم او پابند وګړی ځای ولری خود بصیرت او آګاهی له پلوه به هغوی ډیر لویدلی او شرمیدلی موقعیت لری . د همدی ځایه ده چې په داسی ډلو کې دوه مخالف جهتونه چې یود بل سره د فکر او روحې له لحاظه موافق نه وی اماد عادی او لویدلو روابطو په چوکات کې چې د هغوی مصلحت یود بل پوری تړلی وی را ټولیږی چې دغه دوه جهتونه او دهغوی خصوصیات په لاندی ډول دی .

۱- فوق العاده (د اصولو او ضوابطو نه پورته طبقه)

۲- تحت العاده (داشخا صو پسی رواله طبقه)

فوق العاده طبقه چې د بې دیده سیاست او بې هدفه معارف اود نژاد او منطقې په ارتباط د بې جهته او بې شعوره کتلو د تحمیلی حمایت او تائید نه برخمه(برضمه) لری تل د دغسې د لو باندونو او ټولنیزو کتلو په سرکې ځای نیسی . ځکه هغوی د اقتدار د مراکزو سره د ګڼلی رسوا وجاهیت د علم او معارف نه د غلطی استفادی او په ټولنه کې د مستضعفو کم شعوره (تحت العاده) طبقی د بدی ورځې نه د بې رحمه ګټی اخوستنی له لیاری د جامعې طبقات او د هغوی رابطه د ځان سره د خپل مصلحت په ټاکلی کانال کې په مهارت روا نوی اود ټولنې د سیاسی شعور د کمزوری د علم او فرهنګ سره د هغوی د فاصلی او د دی نه اخوا دهغې د مستضعف او بې چاره حالت نه په استفاده د خپل فوق العاده موقعیت دټینګښت او دوام د پاره کاراخلی فوق العاده جهت د تل لپاره د ملت د متدینو ، هدفمند و . خواخوږو رجالو موجودیت نشی زغملای خواری چې د دین او اخلاقونه لیری د ټولنې د غلط فرهنګ چاره د هغوی په مری کیږدی او د اجتماعی

وجاهت په رسوا کېدو کې دهغوی د مقاومت جنازه د ټولنې نه د تجرید په هدیره کې د سازش خاوروته وسپاري .

لنډه، داچې فوق العاده بېلت چې د روابطو په اساس د را ټول شوی تنظیم د هرم پورتنۍ برخه تشکیلوی په حقیقت کې د خپل مصلحت په جهت کې د دغو روابطو په تنظیم او رهبری کې ښه مهارت لوبوی ځکه په ټولنه کې دروان لویدلی ذهنیت له کبله کله چې د هرکار د پاره هغوی ورپ مستحق او په هر څه کې هغوی حق په جانب او د هغوی خبره وروستۍ خبر ګڼل کېدلای شي چې د مسلط ناپاک او ناروا جریان سره د توافق دلاری بې شعوره (تحت العاده) بې هدفه عناصر درجن درجن د ځان سره یوځای کړي او په هغو بې لاریو روان کړي چې دهغوی ګټې خوندي ساتي .

قرآن کریم دغه طبقه په مشر دو ټولنو کې د مترفین، آکابرو، ملاء او په اسلامي ټولنوکې د منافقینو په عنوان یاد وی . په نړی کې موجودو ډلوټپلو او دهغوی جوړ ښت ته یو سر سرینه کتنه دا په وضاحت ښکاروی چې د روابطو په اساس را ټول شوی تنظیمونه ټول د همدې فوق العاده رجالو د شوم پلان په چوڼدت کې روان او هغه لار تعقیبوی چې د دوی مصالح ئې ایجا بوی .

فوق العاده اشخاص د هری ضابطې او هر اصل نه مافوق وی هغوی د مصلحتونو به مرد سازش د لاری وګړی او تنظیم په هره لار او په هر جهت کې روانولای شي .

د دغسې ډلو جهت ، پالیسی ستراتیژی او اهداف فقط د همدې عناصرو او د هغوی د مداف حلتو مصلحت او ګټه تاکي ثابت جهت نه لری . په د غسې یوه ډلې کې تل د فوق العاده طبقې د مصلحت په اساس اشخاص ، روابط ، مقامونه او چوکی د ډلې خط او ستراتیژی اوآن هدف خیر خیبری او په دې لړکې د اشخاصو روابط ټول د تنازلونو او امتیازاتو په راکړه ورکړه کې خلاصه کیږی اشخاص او افراد دلته د سازش او مصلحتونو د تأمین په برخه کې د زیات مهارت په اساس لاندی بانـدی سره اپنبودل کیږی ځومره چې په یو وګړی کې د سازش روحیه قوی وی په هماغه اندازه کولای شي د روابطو نه ښه استفاده پورته کړی او مهم نقش تر لاسه کړی . د فوق العاده جهت په مقابل کې لویدلی بې فرهنګ تحت العاده جهت قرار لری چې هغه د فکری او روحی استقلال نه لغړ وی بوازینی شي چې دهغه انتماء او جهت ټاکی دهغه عاجل مصلحت او دهغه د عاطفی ضمیر او دو جدان تسلی ده دغه طبقه معمولاء د انتخاب تشخیص او استقلال نه لری فقط دیوی خواه ټولنه کې د مسلط ذهنیت په اساس د قوت د مراکزو ترخواد ریزی او دبلی خوا .....

نوربیا .

خونین کفنان راه حق

ولا تقولوا لمن یقتل فی سبیل الله اموات بل احیاء ولکن لا تشعرون

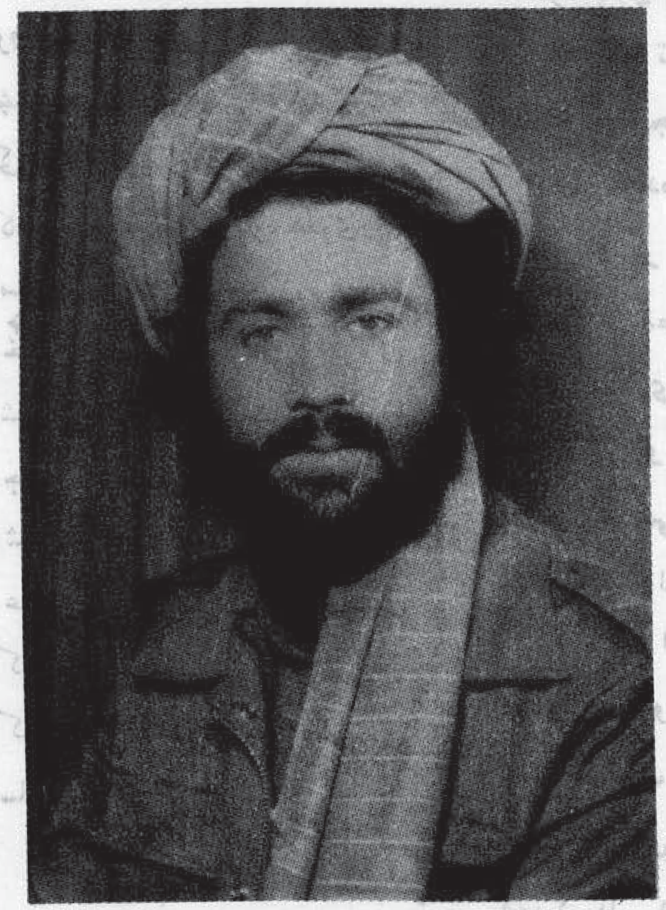

خلص سوانح مرحوم شهید تورن فیض محمد (درویش) آمر عمومی جبههٔ ده سبز و کوهصافی «حب درویشان کلید جنت است دشمن ایشان سزای لعنت است» کشور مسلمان با عظمت و پرجلال افغانستان همیشه در دادمن پاک خود فرزندانی پرورش داده است که مرگ باعزت را از زندگی در اسارت و بردگی ترجیح داده همیشه خونهای پاک خودرا در راه حفظ مقدسات اسلامی، ناموس و وطن ریختانده و میریزانند و هر لحظه برای حفظ این پدیده های با ارزش در رسیدن به فداکاری و جانبازی به امتحان حاضر اند. در طول تاریخ به اثبات رسانیده اند که هرگاه کشوری چشم تجاوز بسوی شان باز کند چشم شانرا بکشند. وسر تسلیمی جز به ذات اقدس الهی به دیگر هیچ نیرو و قدرت بشری خم نکنند اگر بتاریخ پر افتخار جهسان اسلام نظری بیندازیم خواهیم دید که همیشه قهرمانان راه اسلام بخاطر پخش احکام الهی و آیین نجات بخش اسلام و بخاطر گرفتن حق مظلوم از ظالم به جهاد دوا مدار دست زده اندوحتی درسخت ترین شرایط هم درادای این فریضهٔ الهی یک لحظه غفلت و احساس خستگی نکرده اند و تا آخرین لحظهٔ حیات بمقابل کفر واستبداد جنگیده اند.

یکی ازین قهرمانان تاریخ کنونی کشور مسلمان افغانستان و مجاهد همیشه در سنگر «تورن فیض محمد درویش» میباشد. تورن فیض محمد درویش ولد حاجی گل محمد سی سال قبل از امروز در یک فامیل متدین در قریهٔ ده یحیی ولسوالی ده سبز ولایت کابل چشم به جهان کشود. نامبرده از آوان طفولیت به تعلیم و فراگرفتن علوم دینی نزد اما مان قریه مذکور پرداخت و در سال ۱۳۴۰ به مکتب ابتدائیه قریه ده یحیی شامل در سال ۱۳۴۶ به حربی شونحی شامل گردید و در سال ۱۳۵۰ بعد از فراغت از حربی پوهنتون کابل بصفت دو هم بر

یدس درغند ۳۲ بالا حصار اشغـال وظیفه نمود در سال ۱۳۵۶ شـامل کـورس A و بعد از سپری نمودن دورۀ کورس ازینکه در بین هـم قطارانش در لیـاقت و ذکاوت بی جوره بـود بحیث استاد در پوهنځی انجینری پوهنتون حربی اشغال وظیفه نمود.

بعد از کودتای ننگین هفت ثور تورن صـاحب شهید بفعالیت های اسلامی خـویش شدت بخشیده و درین زمان از طرف جاسوسان رژیم ملحـد دستگیر وزندانی گردید بعد از سپری نمودن پنجماه حبس رها گردید.

بعد از مرحلۀ ننگین ۶ جدی کـه روسها غـلامان سابقه را برطرف و نوکران وفادار تر خـویش راروی صحنه آورد ومستقیماً بالای خـاک ما تجاوز کـرد برادر شهید بمبارزۀ خویش شدت بخشیده و هنگامیکه در ماه ثور سـال ۱۳۵۹ میخواست قیـام مسلحـانه را در حربی پوهنتون علیه دولت مـزدور کارملی بر پاسازد از طـرف اجیران KGB دوباره دستگیر شد ولی به یاری خدا (ج) از آن ها فرار نمود.

و از آن تاریخ به بعد بـه جهـاد مسلحانه و تشکیل دادن گروپهای چریکی علیه ملحدین و متجاوز ین پرداخت. و در ماه میزان سال ۱۳۵۹ بـرای اولین بار عازم پشـاور و از آنجابصفت قومـاندان نظامی جبهـه ده سبز تعیین و دو باره غـازم جبهه گردید.

سر انجام طی برخورد شدیدی با روسها بتاریخ ۲۹ حمل ۱۳۶۳ بعـد از آنکه عـدۀ کثیری ازین ملحدین را روانۀ جهنـم ساختند و جنگ تا ساعت ۲ بجه پیشین دوام کرد تورنصاحب غازی با (۱۱) تن از همسنگرانش به رحمت ایزدی پیوستند و بـه آرزوی دیرینه خویش (شهـادت) نایل آمدند (ارواح شهداء شادو یاد شان گرامی باد).

(اناالله وانا الیه راجعون)

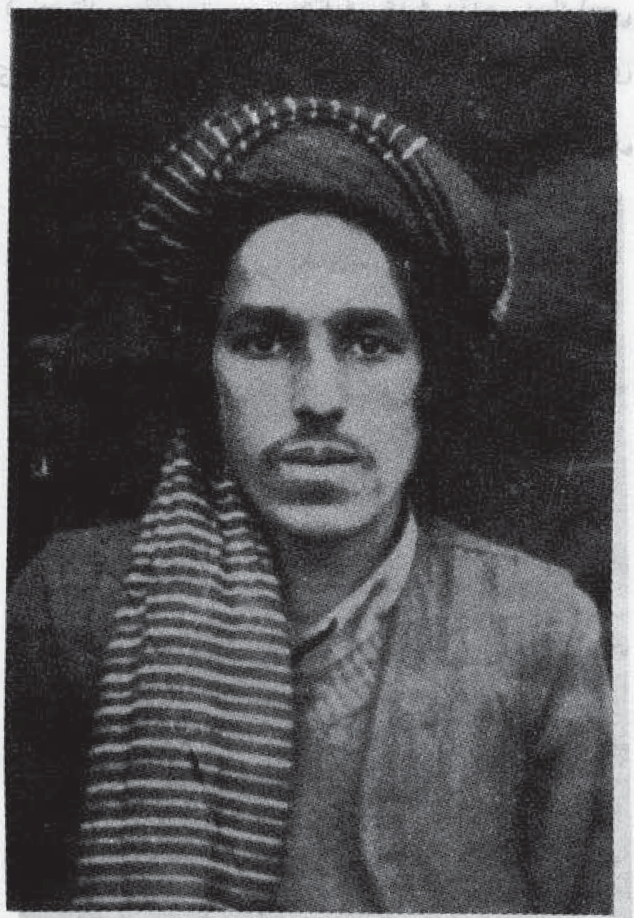

زندگینامه شهید زلمی :

شهید زلمی ولد ظفر محمد مسکونـۀ گلبهار ولسوالی جبل السراج ولایت پروان بوده کـه ۲۱ سال قبل در خانواده خـدا پرست و متـدین دیده بجهان کشود تعلیمات خصوصی را در مسجد فـرا گرفت. هنگامیکه قشون خـون آشام روس میهن اسلامی مارا مورد تجاوز قـرار داد. موصوف سلاح برداشت و علیه کفر و نفاق رزمید سر انجام بتاریخ ۱۷-۴-۶۳ شاهد شهادت را به آغوش کشید. اناالله وانا الیه راجعون.

زندگینامه شهید فضل ربی :

تقریباً ۲۳ سال قبل در قریۀ پا کوخم ولسوالی کوهستان ولایت پروان دیده بجهان بر آشوب کشود تعلیمات ابتدائی و لیسه را تا صنف دهـم در لیسه میر مسجدی کوهستان فرا گرفت با شروع جهاد سلاح گرفت و در سر زمین مـرد خیز و شهید پرور

کوهستان مقاومت سرسختانه علیه رژیم مارکسی کابل و ارتش خون خوار روس از خود نشان دادوی که مسؤولیت کمیتهٔ مالی حوزه با کوهم برایش

سپرده شده بود در راه پیشبرد این مسؤولیت خطیر از هیچ نوع فداکاری دریغ نورزیده تا اینکه در یک عملیات بالای ولسوالی کوهستان هدف گلولهٔ غلامان روسی قرار گرفت و به لقاء الله پیوست روحش شاد و یادش گرامی باد .

★

مجاهد سنگر غازی نظر محمد شهید

شهید نظر محمد ولد ملا آغا گل مسکونهٔ کتب خیل ولایت لوگر در یک فامیل متدین چشم به جهان کشود .

تحصیلات ابتدائی را در لیسهٔ محمد آغه ولایت لوگر به پایان رسانید ، از اینکه علاقه فراوانی به تحصیل علوم دینی داشت نزد پدر بزرگوارش به تحصیل آن پرداخت و درین راه پیشرفت زیاد نمود ، و شخصیتی بود با تقوی ، خوش ، خلق نیک فکر و نیک اندیش .

از آغاز کودتای ننگین ثور وی به جهاد مسلحانه پرداخته و تمام کار و پیکار خویش را به خاطر وضع بهبود جهاد انجام میداد وی در طول هفت سال جهاد مسلحانه توانست که به اخلاق اسلامی اش در قلوب تمام مردم منطقه جاگیردواحدی سراغ نمیگردد که از وی خاطرهٔ بد داشته باشد .

هر عملیات که از طرف برادران تحریک اسلامی

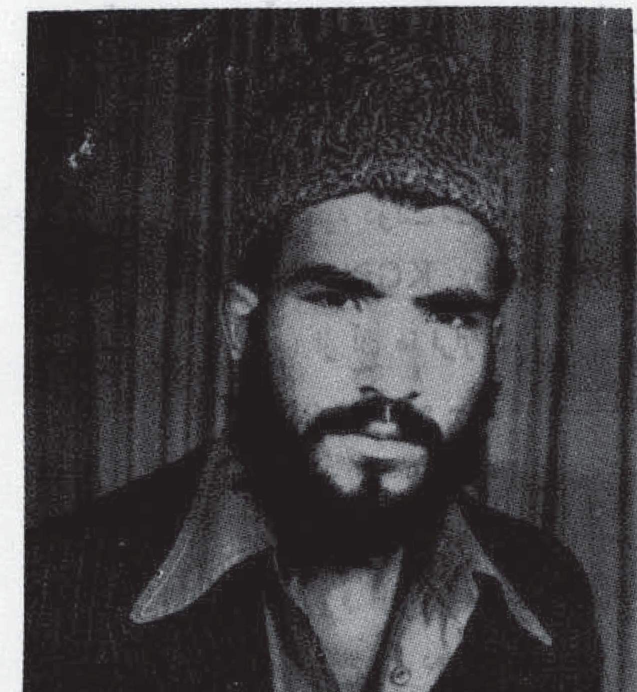

افغانستان درین طول چند سال جهاد انجام یافته به کرات دیده میشود که این شهید گرانقدر درآن اشتراک نموده و این عملیات همه و همه درمنطقه پل قندهاری بینی شرافگان ، سفید سنگ و قلعه سنگ انجام یافته .

این شهید بنا کن روس و کمونیزم تمام امکانات و قوای مادی و معنوی خویش را به جهاد

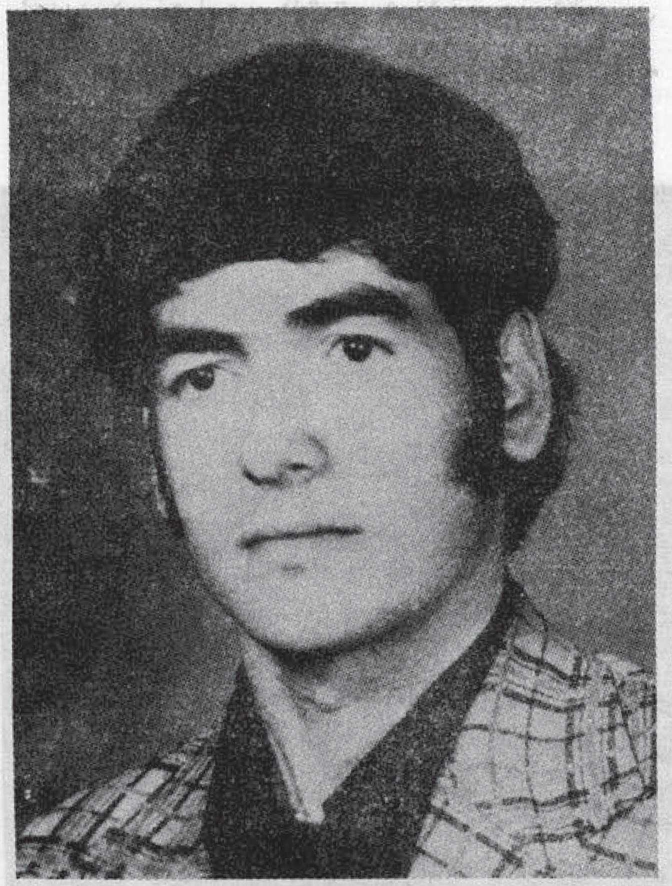

و اعلای کلمة الله وقف کرده بود .

وی به نصرت خداوند بزرگ ولایزال توانست که سلاح های (خفیف و ثقیل) دست داشته دشمن را به غنیمت گرفته خود و برادر ان همسنگر خویش را به آن علیه دشمن مسلح نمود و علیه دشمن به جهاد ادامه داد .

با وجود آنکه وضع اقتصادی شهید موصوف کاملاً خراب بود بسیار کم شب ویا روز سراغ میگردد که‌وی بیدون موجودیت مجاهدین در خانهٔ اش نشسته باشد یاد آور باید شد که یگانه مؤمن و خدمتگار مجاهدین والده گرامی ایشان بود .

برادر مجاهد شهید نظر محمد خان از امانت های انقلاب اسلامی بسیار زیاد پاسداری مینمود و به زندگی مسکینی و فقیرانه خویش افتخار مینمود .

وی سر انجام بتاریخ ۳۰ اسد ۶۳ طی برخورد شدیدی با روسها که طی آن ۶ پروند طیارهٔ دشمن سقوط و به صد ها کشته از ایشان باقی ماند و چند صد میل سلاح طور غنیمت به دست مجاهدین افتاد . جام شهادت نوشید . انا لله وانا الیه راجعون .

★

زندگینامه شهید قدرت الله :

هنگامیکه ابرهای تیره ظلمت در دامان کوه پایه های هندوکش چیره شده بود و همه داشتند که در حلقوم این ظلمت‌بلع شوند فرزندی نیک خصلت فرزندی که خداوند میخواهد تا او را بخود هدایت کند و با دشمنانش در ستیز باشد و همواره در خدمت ملت مسلمان. در یکی از روز ها بیکه کوه پایه ها با ظلمت در ستیز بودند و میخواستند تا قله های بلندش را از لابلای تیره ابر ها برون کند او پا به عرصه جهان وحشت میگذارد آری انروزیکی از روز های سال (۱۳۳۰) بود .

این فرزند نیک سیرت بزرگ میشود و بالاخره به مصروفیت غیر رسمی به اشتغال میپردازد تا انجا که دد منشان بی عفت به یاری باد اران شان دست به کود تای ننگین هفت ثور میزنند و این برادر مجاهد که فطرت و وجدان مصممش اجازه تحمیل چنین نظام غیر انسانی را نداشت دو باره به کوه پایه های وطنش جائی که او در دامان آزادش تربیت ازاد منشی یافته بود متواری میشود و از همانجا در حالیکه دولت ملحد در منطقه کاملا مسلط بود با اسلحهٔ ابتدائی آغاز مقاومت مسلحانه میکند و در ضمن شروع به تنظیم عده‌ئی ازدها تیانش مینماید در فتح ولسوالی نجراب بحیث قوماندان عملیات را رهبری میکرد که در نتیجه آن ۱۰۶ میل کلاشینکوف طور غنیمت به دست مجاهدین میافتد و یک هیلی کوپتر توپدار را سرنگون میکنند . و سپس ـ بعد از عملیات متعدد بر روسهای خون آشام . سر انجام بتاریخ ٤ میزان ۱۳٦۲ در حالیکه از پهلوی پوستهٔ

سلحدین در نجراب میگذشت هدف مرمی دشمن قرار گرفت و جام شهادت نوشید . (اناالله وانا الیه راجعون)

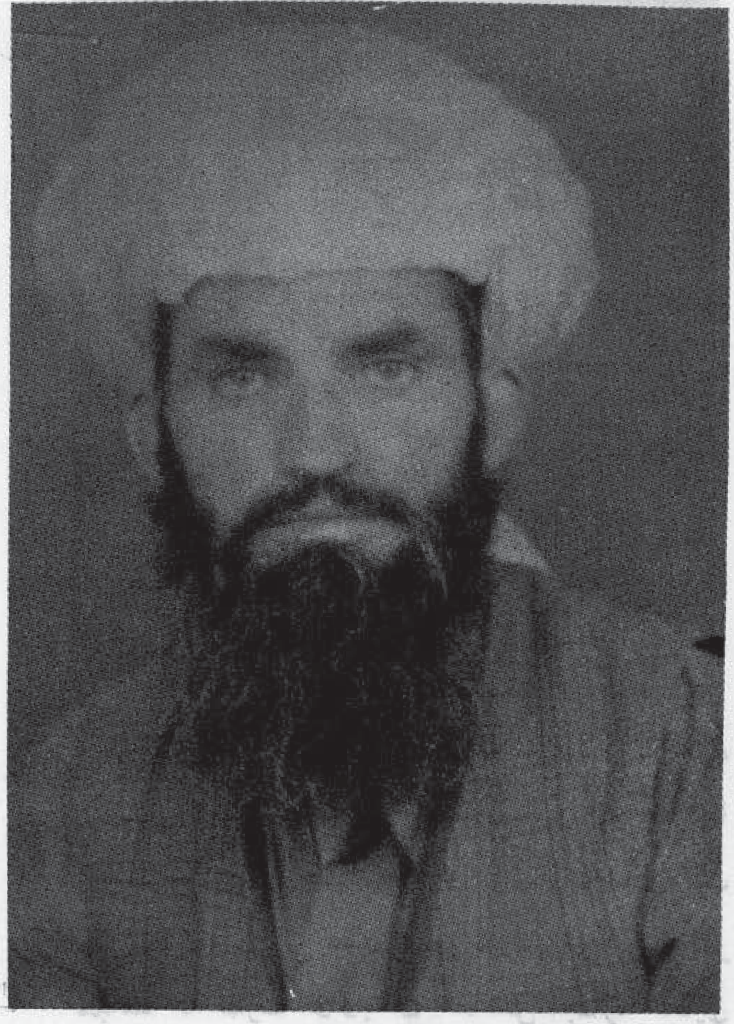

سوانح مختصر شهید قهرمان مجاهد شجیع قوماندان صاحب الف خان آمر حوزه نمره ۳ ولسوالی شکر دره :

شهید الف خان فرزند سلیم در سال ۱۳۲۱ ه ش در یک خانوادهٔ متدین در قریه گلدره ولسوالی شکردره ولایت کابل چشم بجهان کشود در ایام جوانی بوظیفه تجارت اشتغال داشت مذکور با بمیان آمدن کودتای ننگ فرجام ۷ ثور ۱۳۵۷ بنابر روحیه سرشار اسلامی و حس وطن پروری که داشت از همان آغاز کودتای ۷ ثور شروع بجهاد مسلحانه نموده و با چند میل سلاحیکه در دست داشتند در سال ۱۳۵۷ بالای بالا حصار کابل که در دوره سیاه خلقی ها مرکز کمونستها گشت حمله نمود در مرحلهٔ دوم بالای ماموریت باغ علیمردان و در مرحله سومی بالای میدان هوائی خواجه رواش حمله نمودند که در هر سه عملیات تلفات و خسارات سنگین بالای ملحدین وارد آوردند تاآنکه در اواخر سال ۱۳۵۸ جبهه گلدره تاسیس شد و مذکور بحیث عضو فعال جبهه گلدره انجام وظیفه می نمود و بعد از تجاوز نظامی روسها بارویکار شدن حکومت کارملی بالای جبههٔ گلدره حمله نظامی روسها که به تاریخ ۱۳ – ۳ – ۱۳۵۹ بالای جبههٔ گلدره صورت گرفت و منجربه شهادت ۱۹ نفر برداران مجاهد و مردار شدن ۳۰۰ نفر روسها شد نیز سهم بارز و فعال داشت .

مجاهد قهرمان الف خان در سال ۱۳۶۲ در سه چهار حمله پیاپی روسها بالای جبهه گلدره که منتج به شهادت ۶ نفر برادران مجاهد گردید و ۱۴ فروند طیاره جیت و هلیکوپتر و باردار سقوط نموده ده ها تانک منهدم شد صد ها نفر از عساکر روس و پرچمی های ملحد مردار گردیده و دو نفر از صاحب منصبان روس زنده اسیر شدند نیز سهم بارز و فعال داشت . وی دو سه عملیات در بازار قلعه مراد بیگ انجام داد که چندین عراده تانک زرهی دشمن را طعمه حریق ساخت .

الف خان شهید بتاریخ ۱۳ – ۴ – ۱۳۶۳ جهت اصلاح بسا مسایل و تشنجاتیکه بین مجاهدین سرخپارسا وجود داشت عازم آندیار گردید و تاحدی زیادی قضیه آنهـا را حل نموده بود و بتاریخ ۲۲ – ۴ – ۱۳۶۳ – برای یکروز جهت بعضی مسایل مهم و ضروری به جبهه گلدره آمد و میخواست بخاطر تمام تشنج و فیصله هائی درباره قضیه مجاهدین سرخپارسا دو باره عازم سرخپارسا شود . که بتاریخ ۲۳ – ۴ – ۱۳۶۳ طیارات ملحدین بر فراز جبهه

گدره آمده و یک بم در نزدیکی های وی پرتاب نمود درین اثناوی با مهارت و جسارات خدا دادش قومانده فایر بر طیاره ملحدین داد ولی متأسفانه قبل ازانیکه طیاره مورد اصابت مرمی مجاهدین قرارگیرد یک بم پراشوتی در جوار الف قهرمان افتیده و درجه رفیع شهادت نایل می گردد .

(انا لله وانا الیه راجعون)

همین طیاره ملحدین نیز در اثر اصابت مرمی های دافع هوائی جبهه گدره در کوه با به ملنگ جبهه گدره با یازده ۱۱ نفر سر نشینان آن طعمه حریق گردیده سقوط می نماید .

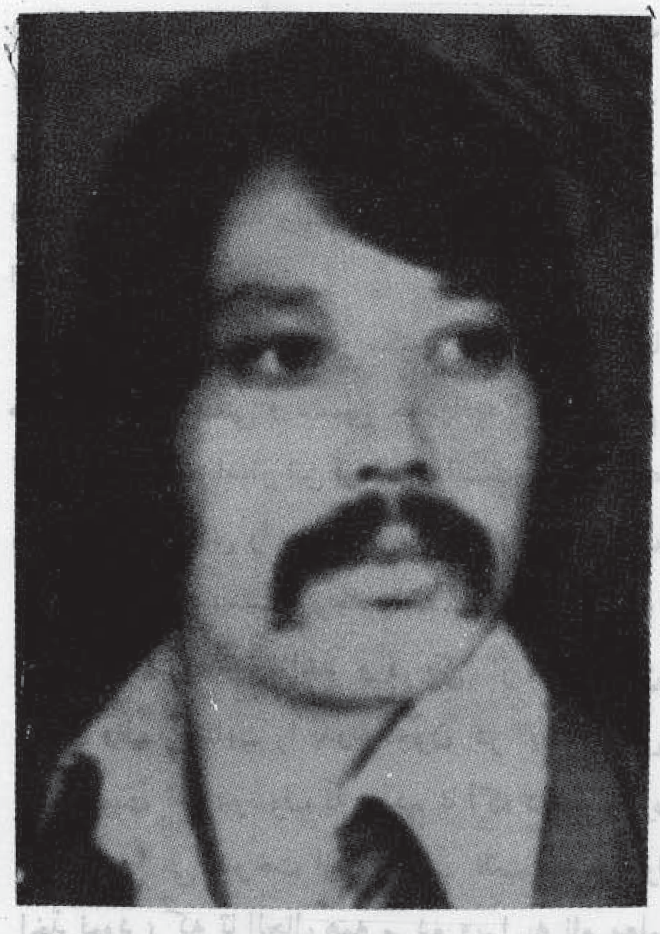

من المومنین رجال صدقوا ما عاهد والله علیه ... الایه

شهید فضل حق :

شهید فضل حق (مظلومیار) فرزند شهید محمد صدیق در سال ۱۳۳۳ در قریهٔ ده کلان موسهی چهار اسیاب کابل در یک خانواده متدین متولد شده دوره متوسطه را در لیسه چهار اسیاب بپایان رسانیده و در سال ۱۳۵۳ از صنف دوازدهم لیسه محمود طرزی فارغ التحصیل و متعاقباً در یکی از مربوطات ریاست ترانسپورت به حیث مامور مقرر گردید .

با بمیان آمدن حکومت الحادی در افغانستان بتاریخ ۱۶-۲-۱۳۵۸ وظیفه را ترک و با برادران مجاهدش دو شادوش علیه غلامان روسی وقوای متجاوز آن به جهاد مسلحانه شروع نمود .

این مجاهد پر تلاش در حالیکه بحیث یکی از سرگروپ های حوزه سیدنا ابوبکر صدیق رضی الله عنه ضربات کوبنده و محکمی در مواقع متعدد بقوای اشغالگر روسی ونوکران داخلی آنها وارد آورده بود ، بالاخره در پانزدهم رمضان المبارک سال ١٤٠٤ ﻫ ق مطابق ۲۶ جوازی ۱۳۶۳ ﻫ ش برفیق اعلی پیوست .

شهادت این برادر گرامی را بهمه مجاهدین راه خدا (ج) تبریک گفته از خداوند بزرگ درجات رفیع برایش نیاز می بریم .

ولا تحسبن الذین قتلوا فی سبیل الله امواتا ، بل احیاء عند ربهم یرزقون .

شهید استاد عبدالقیوم خان گلگون کفن از حماسه آفرینان سنگر داغ جهاد .

(مادرم برمرگ بی تابوت فرزندت منال - باش یکدم روز تجلیل شهیدان میرسد) .

معلم صاحب عبدالقیوم خان در سنه ۱۳۳۳ در قریه توخته مربوط علاقداری ولسوالی نهر شاهی ولایت بلخ چشم به جهان گشود و در داماں پراز مهر و عطوفت و الدینش به نشو و نما پرداخت .

والدینش به تربیه و پرورش فرزند خویش علاقه مفرطی داشتند و آرزومند بودند که تا پسر شان

تعلیمات اسلامی در رأس مبارزه بر علیه استبداد ، ظلم و ستم را فرا گیرد .

که تا در آینده ملت محکوم و ستمدیده را از چنگال خونخواران و زمامداران طاغوت منش نجات دهد به تاسی ازین آرزومندی بود که معلم صاحب عبدالقیوم به آن سن و سال که بتوانـد به فرا گرفتن دانش بپردازد رسید . والدینش در سال ۱۳٤۱ او را به مکتب ابتدائیهٔ قریهٔ توخته شامل نمودند که تا صنف سوم در این مکتب به درس و تعلیم خویش ادامه داد . پس از فراغت از این مکتب موصـوف، بنـا بر علاقهٔ شدیـد خودش و نیز بنـا بر تقاضای والدینش در سال ۱۳٤٤ در لیسه (امیر شیر علیخان) شامل گردید .

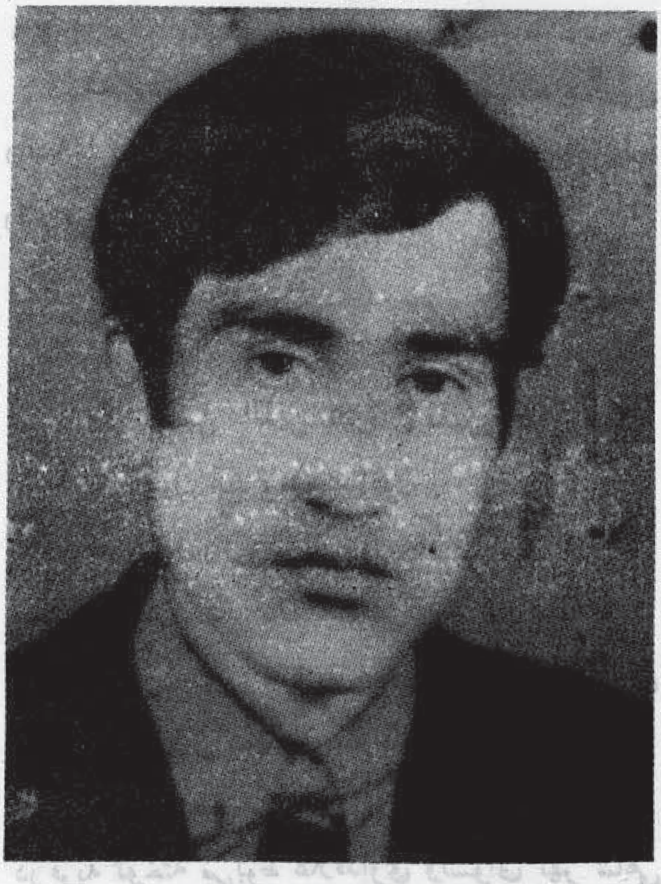

بلی ! معلم صاحب عبدالقیوم‌خان در جریان تحصیلات و تعلیمات عالی اش متوجه نا بسامانی ها و ناهنجاری های شده بود که از مدت ها قبل ، این سو به اثر عناد و کینه توزی های دشمنان اسلام دامنگیر عالم اسلام و امت مسلمه شده بود از این رو همیشه در پهلوی آموزش و تعلیم خویش عمیقاً به این نکته متوجه بود که باید علل و عوامل و انگیزه های این همه لجام گسیختگی ها را بداند و امراض مهلک و مدهش عقیدتی و فکری را که دامنگیر بسیاری از ساده اندیشان و یا فریب‌خوردگان گردیده است تشخیص و بی چاره و علاج آن برآید .

در جریان همین تپیدنها بود که در سال ۱۳۵۰، شخصیت های انقلابی و اعضای برجسته کدر رهبری و پیشتازان نهضت اصیل انقلاب اسلامی هر یک شهید حبیب الرحمن و شهید داکتر عبدالقدوس بخاطر بسیج ساختن برادران متعهد این ولایت تشریف آوردند . و در روضه حضرت علی (رضی الله عنه) با ایشان ملاقات نمودند بعد از ملاقات به صفت یک پاسدار انقلاب اسلامی شناخته وامتیاز عضویت تحریک اسلامی افغانستان را اخذ نمودند .

معلم صاحب عبدالقیوم در مکتب وخارج مکتب با مردم و ملت دوستی و دشمنی خودرا به اساس اسلام تبارز میداد بااستفاده از این فرصت توانست که یک عده زیاد از همصنفانش را مانند خود به مسؤولیت‌های شان در برابر اجتماع، ملت متوجه ساخت. در سال ۱۳۵۲ سند فراغت لیسه را اخذ و در یکی از مکاتب این ولایت وظیفه کتابت را بدوش گرفت چون در ایام تحصیل و ماموریت اش موصوف به مردم نا آگاه درس مبارزه و جهاد را می آموخت ازین سبب لقب معلمی را اخذ نمود ، که تا الحال همه مردم ویرا به نام معلم عبدالقیوم میشناسند .

معلم موصوف دیگر بهترین فرصت‌را برای جهاد و قیام فراهم دیده و بیدرنگ در برابر ظلم و تجاوز قیام نمود و برای در هم کوبیدن ظلم و استبداد به سنگرهای خونین جهاد (جبهه مرکزی عدل

شتافت .

و دوشا دوش دیگر برادران هم رزم و مجاهدش به نبرد مسلحانه آغاز نمود .

معلم صاحب عبدالقیوم خان در طول جهاد شان با کمال متانت و شجاعت از حریم عقیده و ناموس با مال و جان پاسداری نمود . او به مناطق مختلف جهت انجام عملیات بالای دشمن رفت و در تمام مواقع ضربات کوبنده و سهمگین خود را بر دشمن وارد آورد .

شهامت ها و قهرمانی هایش مشعل فروزان فردای نسل آیندهٔ این مرزبوم است که بالاخره بتاریخ ۲ - ۱۰ - ۱۳۶۲ در قریهٔ بنگاله تحت محاصرهٔ دشمن که اطرافش را تانکهای محاربوی و سلاح مدرن زمینی و به تعداد هفتاد پروند هیلکوپتر های گنشیپ در پرواز بودند و از هیچگونه اعمال وحشیانهٔ خود در مقابل افراد بی دفاع دریغ نمیکرد قرار گرفتند و لحظه به لحظه حلقهٔ محاصره را برروی شان تنگ مینمود .

معلم صاحب شهید چاره را از خرس‌های قطبی (روسی‌ها) غیر از جنگ رویا رویی و در هم شکستاندن حلقه محاصره ندید ، معلم موصوف توام بایازده نفر فدائی باسلاحهای ضربه بگوشه‌یی از حلقهٔ محاصره ، مردانه‌وار هجوم بردند که ناگه از طرف کمین روسی ها به اصابت رگبار مسلسل قرار گرفته و جام شهادت را نوشیده و به جوار رحمت ایزد تعالی پیوست .

(انا لله وانا الیه راجعون)

★

قوماندان نصر الله شهید

قوماندان نصر الله شهید این جوان که بنام اسد شهرت داشت از یک خانه وادهٔ روحانی بوجود آمده و مدتی را در مدرسه دینی سپری نموده اولا علوم مذهبی و دینی را از والد امجدش حجت الا

سلام مولوی محمد ابراهیم شهید دریافت نمود این برادر مدتها را در راه مبارزه و پیکار ضد عناصر پلید بدوران بوجود آمدن خرافات از طرف مزدوران روس بسرمی برد علی الخصوص بعد از بوجود آمدن رژیم کثیف ترکی مبارزهٔ مسلحانه صف از همه اونتر دوش بدوش برادران بزرگ و گرایش تحت قیادت امارت برادرش مولوی نعمت الله شجاع آغاز نمود قوماندان نصر الله شهید همراه مولوی نعمت الله شجاع عدهٔ قلیلی را بخود جلب نموده اولاً با دست خالی آغاز و با علاقه داری منطقه خویش که عبارت از علاقه‌داری چال اولسوالی اشکمش ولایت تخار میباشد آزادی را آغاز نموده و بالاخره تا فتح ولایت تخار در مدت کوتاه دشمن را بعقب براند . او به دشمن تلفات زیادی وارد آورد تا اینکه شبی ضمن توطئه یی باچند تن همرزمانش شهید شد .

★

من المؤمنين رجال صدقوا ما عاهدوا الله عليه فمنهم من قضی نحبه ومنهم من ینتظر ومابدلوا تبديلاً .

کاروان پیهم در حرکت است صدای جرس آن در گوش ها طنین میاندازد کاروانیان یکی پی دیگری به سر منزل مقصود وصل میشوند و درین اتصال باهم غبطه میبرند تا از دیگران سبقت بجویند از جهت سرعت اتصال عده بیراهه میروند ، عدهٔ از حرکت میمانند . ولی بخاطر پیشی از هم حیله می سنجند اما منتج به سقوط میشوند مگر آنانیکه با نیروی اخلاص و صداقت در عقیده راسخ شان خللی وارد نمی شود

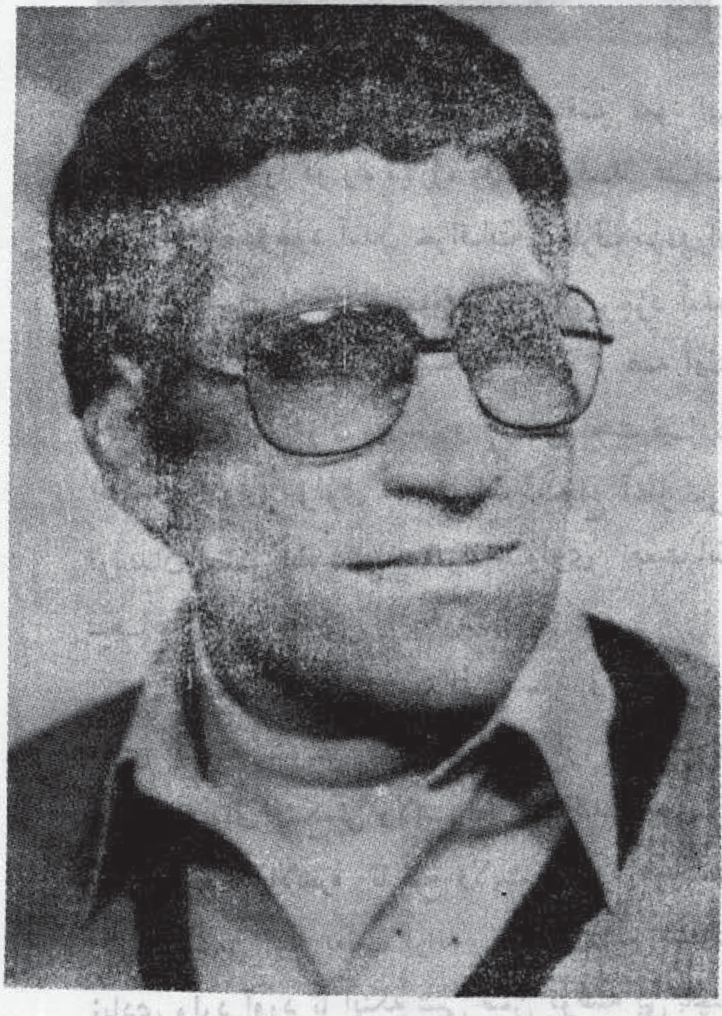

و به «قالو بلی» می پیوندند همه چیز را پشت سر میگذارند ولی بخاطر رضای خداوند (ج) پیش میروند.

از جمله این کاروانیان و اصل و پیوسته با حقیقت یکی هم برادر شهید ما انجینر خواجه محمد یوسف «مشهور به فدائی» پسر خواجه سلطان محمد مسکونه کنگار ولایت لوگر که بتاریخ ٥ دلو ١٣٢٣ چشم به آز مایشگاه جهان گشود و هنوز به سن پنج سالگی نرسیده بود . که پدرش وفات نمود پرورش و تربیه او به مادر متدین اش و اگذارشد مادرش آنچنان که لازم بود در تربیه او کوشیده شهیدانجینر «فدائی» در سال ١٣٢٧ شامل مکتب شاه دوشمشیره گردیده و تحصیلات ثانوی خود را با موفقیت کامل در لیسه نادریه کابل سپری کرد ولی نسبت مشکلات اقتصادی فامیل نتوانست تحصیلات عالی خویش را ادامه دهد از ینرو شامل کورس تخنیکی ریاست برق کابل گردیده بعد از فراغت به حیث مامور فنی در ریاست متذکره ایفای وظیفه‌می نمود ولی از آنجائیکه قریحه سرشار بخاطر کسب در او وجود داشت و برای مبارزه با دو مشکل ضعف اقتصادی و جهل در سال ١٣٥٣ عازم کشور ایران گردید در طی ایندوره کورس های تخنیکی در آن کشور را تعقیب نموده و نیز طی مدت هشت سال این سفرش بانهضت اسلامی افغانستان شروع به فعالیت نموده والی دوباره باز گشت او از آنجا خود را آماده هر نوع فعالیت های جسمی مالی و فرهنگی نموده و در این شعبه‌های جهاد سهم به اندازه قدرت خویش میگرفت تا بالاخره آغاز در سال ١٣٦١ در ولسوالی محمد آغه ولایت لوگر به جهاد خویش وسعت بخشید و در طول دوره جهاد باداشتن صفات عالی و اخلاق لازمه مجاهدین شکل نمونه را به خود گرفت در عملیات متعددی شرکت ورزید و در مقابل دشمن چنان می رزمید .

که لازمه مؤمن و مجاهد کامل میباشد آگاهانه می ورزید غل و غش در جهادش احساس نمیگردید و . . .

تا اینکه بتاریخ ٢٠ ثور طی نامهٔ ایکه عنوان آن «به امید دیدا ربه روز رستاخیز» میباشد از شهادت

خویش به والده گرامی اش خبرداد و به تاریخ ۱۱ جوزای ۱۳۶۲ در برخورد شدید باقوای ملحد روسی که در نتیجه برخورد ۷۰ نفر عسکر روسی بشمول مشاور سیاسی و فرمانده قوای مذکور به جایگاه ابدی جهنم فرستاده و برادر ما انجینر خواجه محمد یوسف فدائی به درجه والای شهادت نایل گردید.

انا لله وانا الیه راجعون

برادر محترم مرحوم شهید حاجی صاحب عبد الغنی خان پسر مرحوم عبد المجید خان مربوط ده قلندر چاردهی کابل که در سال «۱۳۱۱» در ده قلندر کابل مربوط ولسوالی چهاردهی در یکخانوادهٔ متدین و دین دوست تولد و چشم بدنیا کشوده است تا مدتی به تعلیمات دینی خویش ادامه داده و در سال ۱۳۲۷ به حیث تخنیکر انجن موتر ها اجرای وظیفه نموده و بعد از مدتی بحیث باشی عمومی ریاست میخانیکی کابل اجرای وظیفه نموده است. و از (۶) سال به این طرف جهاد مسلحانه را به مقابل خلقی ها و پرچمی ها و سایر گروهای ملحد و قشون روسی شروع نموده است.

و یکی از اوصاف برجسته و عالی و نیک قوماندان صاحب عبد الغنی این بوده است که در راه اتحاد مجاهدین افغانستان از هیچ گونه ایثار و خود گذری دریغ نکرده است. چنانچه اسناد زیادآن نزدما موجود است که نامبرده از طرف تمام مجاهدین حوزه های مربوط ولسوالی چهاردهی بحیث قوماندان عمومی جهاد مجاهدین ولسوالی چهار دهی کابل مقرر گردیده، است که البته این امر دلالت به کمال ایمان داری حاجی صاحب موصوف مینماید....... که قوماندان واقعی جهاد بوده است.» تا اینکه بتاریخ ۱۲-۷-۶۳ به شهادت رسید اناالله وانا الیه راجعون.

★

شهید ملا نظر محمد

له هغه وخت نه چی په افغانستان

کښې دوخت د بې کفایته زمامدارانو

په ملاتړ د کفر او کمونیزم ریښې
په ځغلیدو شوی . ویښواو بیدارو
مسلمانانو د دوی، د دغه ناوړه او
ورستوریښو په پری کولو کښې
له هیڅ ډول کړاوونو او شکنجو
څخه حتی له مرګ څخه هم مخ وانه
ړاوه . د الله تعالی (ج) فریضه ئې
سر ته رسولی او ځانونه یې حق ته
وصل کړی دی . د دغه ویښو او
بیداره مسلمانانو څخه یو هم ملا
صاحب نظر محمد دی چې
دفی‌سبیل‌الله په لاره کې ئې د شهیدانو
په کتارکې لوړ مقام ښولی دی .

شهید ملا صاحب نظر محمد
وردګو ولایت دسید آباد د ولسوالی
د اوڼخی د دری د محبت خیلو دکلی
اوسیدونکی ؤ . په یوه متدینه او
دینداره کورنی کې زیږیدلی دی .
د خپل پلار او کورنی په زیاته توجه
سره یې له ماشومتوب څخه د دینی
علومو په زده کولو پیل کړی
دی چې د الله په فضل او د دشهید
په ډیر کوښښ سره د زیات علم
خاوند شو او د فقې ، نحوی او
عقایدو په مسائلو کښې یې کافی
معلومات درلود . ډیر حلیم او بروه
باره انسان ؤ . د ۱۳۵۷ کال
د ثور د کودتا په کامیابیدو سره
شهید ملا نظر محمد د ډیری
پریشانی او ویری سره مخامخ شو .
خو بیاهم د خپل اسلامی غرور په
لرلو سره ئې د مجاهدینو د صفوفو په
ټینګیدو ، د ملحد حکومت په ناوړه
عواقبو د عوامو خلکو پوهول ،
د مسلمانانو په منځ کې د یووالی او
اتحاد روحیه ټینګول او داسی نورو
ورته اسلامی کارنامو په برملا
کولو کښې ئې شپه وروځ کوښښ
کاوه. اولکه څنګه چې یې خلک د جهاد
او شهادت د لوړ مقام رابللو ته
هڅول په همدومره‌پیانه سره پخپله هم
د شهادت تږی ؤ . هغه ؤ چې په
۱۳۵۹ کال دروژی په مبارکه
میاشت کې د وردګو ولایت ته
د ملحد حکومت ډیره لویه قوه
د سوو وحشیانو په ملګرتیا راغله
ـ او کله چې د بشریت ضد قوی
دوردګو تولی سیمی او کلی په ټانګونو
طیارو او ملیشه سره محاصره کړل .
شهید ملا نظر محمد له دریو زامنو او
نورو مجاهدینو سر یوځای د ګربت
د غره په شاوخوا لمنو کښې هره
ډېره ، ونه او بوټی د ملحدینو په
ضد خپل ، سنګرو ګرځاوه او
د یوه چره‌ایز ټوپک ، درلودو
سره یې د ژوند ترآخرینی سلګی
پوری د ملحدینو د ملیشه ؤ سره
جنګیدلی ؤ خو څنګه چې د ده او
څوارلس کلن زوی د ژوندانه
ورځی جدول ډک شوی ؤ او البته
د الله رضا به هم پوره شوی وی
ملا نظر محمد په همدغه ځای کې
له یوه څوارلس کلن ماشوم زوی
سره یوځای د شهادت غبرګ جامونه
وځښل او خپله آرزویی سرته و
رسیدله . او د پندوړ کارنامی یې
د تل لپاره مجاهدو ورونو ته پاتـه
شوی . روح یې د ښاد وی .

انا لله وانا الیه راجعون

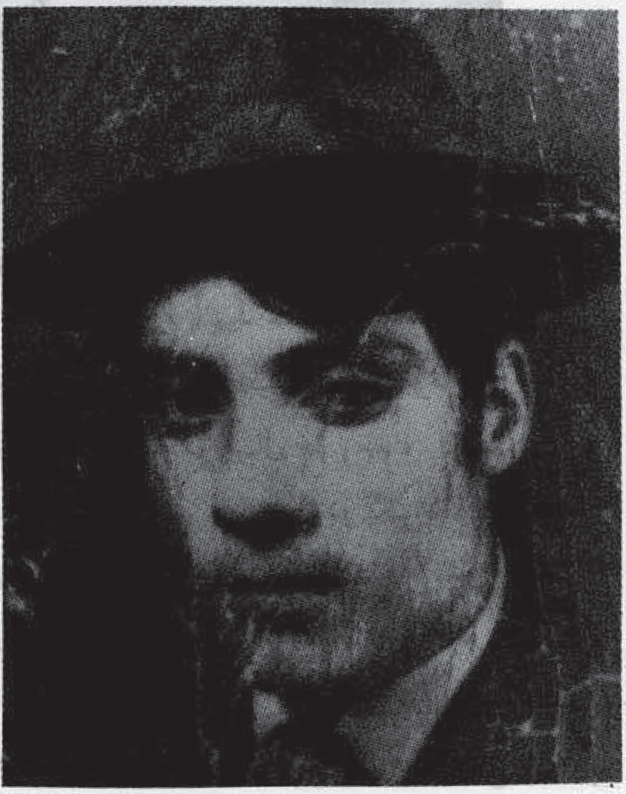

قوماندان عمومی ولایت بلخ شهید انجنیر رسول

شهید غلام رسول مشهور به (انجینر رسول) فرزند مرحوم نیاز محمد مسکونه قریه علم خیل ، ولسوالی بلخ ولایت بلخ بیست دو (۲۲) سال قبل از امروز در یک خانواده متدین دیده به جهان کشود . تحصیلات ابتدائی را در ابتدائیه ایلمان به پایان رسانید بعد از ختم دوره ابتدائیه در سال ۱۳۵۳ شامل لیسه باخترمزارشریف گردید در پهلوی تحصیل مکتب به فراگیری علوم دینی نیز می پردازد تحصیلات خویش را تا صنف یازدهم می رساند که در جریان چنین حالت یک ورق دیگر در تاریخ میهن محبوب ما دور می‌خورد یعنی کودتای سیاه و ننگین هفت ثور به سردمداری تره‌کی مرتد در کشور ما براه افتاد و باب جدید مظالم بر روی مردم مظلوم و زجر کشیده افغانستان . باز می شود ، شهید انجینر رسول در برابر روسها و نوکران خود فروخته شان از آغاز انقلاب تادم شهادت لحظه آرام نمی نشیند . دراثنا شهید انجینر رسول تحت تعقیب گماشتگان وملحدین وقت قرار می گیرد . و بتاریخ ۱۳۵۸-۷-۱۰ بصوب پاکستان مهاجر میشود و به آموختن تعلیمات قوماندان گروپ بیست نفری مجاهدین انتخاب گردیده و عازم ولایت بلخ می شود. انجینر رسول جوانی بود خوش اخلاق دارای تصمیم قاطع در مقابله با دشمن سفاک ، از مرگ ترس و بیمی نداشت و همیشه به ارزوی شهادت می رزمید . شهید انجینر رسول طی (۳۲) عملیات مسلحانه‌اش بالای دشمن سفاک تعدادی از تانکها و موترها را در فتح ولسوالی های شولگره چمتال و چاربولک به آتش کشید همیش سرک بین بلخ و شبرغان را بروی کاروان نظامی روس مسدودمیساخت حتی در شب دوم از دواجش وقتی راپور عبور نمودن تانک های غول پیکر روس از طریق سرک قیر ، برایش میرسد دفعتاً لباس سیاه را بتن می کشد عازم معرکه و میدان نبرد میشود .

سرانجام قوماندان رسول این سمبول شهامت و شهادت مناطق زیات ولایت بلخ را از لوث وجود عناصر کافر و فرستادگانی کمونیستی ماسکو پاک میسازد و بعداً بصوب ولایت جوزجان با چهار صد (۴۰۰) تن از مجاهدین حرکت می کند و بتاریخ ۱۳۶۱-۴-۱۵ ولسوالی آقچه را تحت محاصره شدید قرارداده ضمن به آتش کشیدن تمام موضع ها سه صدتن (۳۰۰) از اجیران روسی را به هلاکت می رساند تنها دو موضع به فتح مکمل ولسوالی آقچه مانده بود که جبین کشاده اش مورد رگبار مسلسل قرار می گیرد و به رخسار گلگونه‌اش مایع سرخ رنگی نشیب شده بعدازادای مسئولیت ایمانی گوهری را که سالها در تلاش آن بود در میابد و جان شرین را به جان آفرین به ساعت یک بجه شب بتاریخ ۱۳۶۱-۴-۱۵ سپرد وقتی خبر شهادت رسول‌خان بگوش می رسد همه جا گلیم غم هموار و صدای گریه و نوحه بلند می شود . انا لله وانا الیه راجعون

- صالح محمد خان شهید :

مجاهد ورور شهید صالح محمد خان په ۱۳۴۲ هش کال په یوه دینداره اوشهیدروزونکی کورنی تولدشوی‌له وروکتوبه په ښو اخلاقو مشهورؤ، د ملحد رژیم په راتگ سره‌یې مسلحانه جهاد پیل کړ. بالاخره په ۱۳۶۳-۵-۲۱ د شهادت لوړی هیلی ته ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون

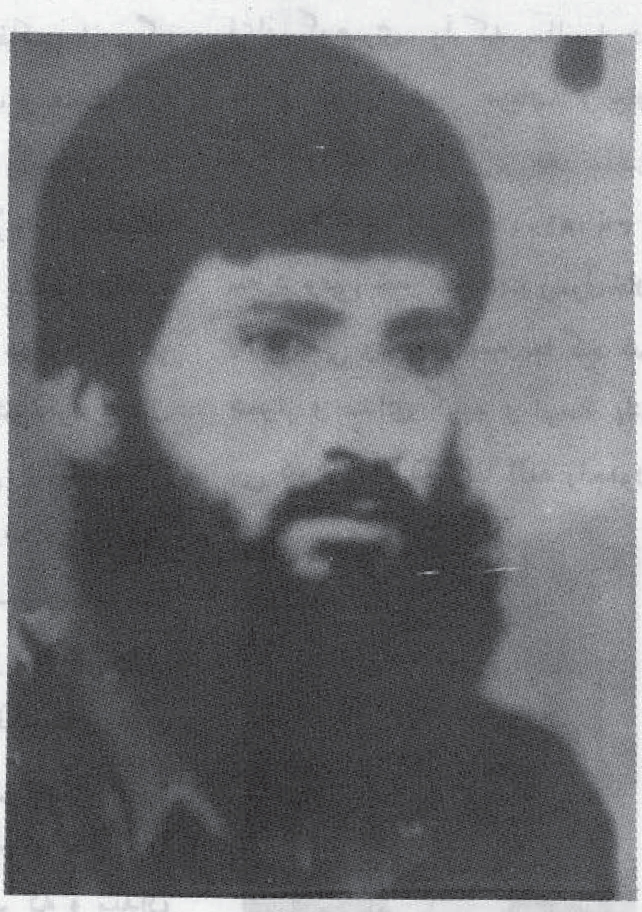

من المؤمنين رجال صدقوا ما عاهدو الله عليه فمنهم من قضی نحبه ومنهم من ينتظر ومابدلوا تبديلا .

جاوید خان شهید نوری که قلب ظلمت ها را درید و به کاروان نور پیوست !

افغانستان سرزمین شهامت ها و رشادت ها از بد و وجود معاصرش–

با تقدیم هزاران فرزند رشید و با شهامت به تاریخ خونین سطور و انقلابی اش ، این بار صفحه درخشان انقلاب اسلامی را با قربانی کردن پرگرامی ترین غازیان مؤمن و هدفمند ترین رنگین ساخته است که جاوید خان شهید خود یکی از چهره های بخون غنوده همین سلسله است .

جاوید خان که اسم اصلی ونسبی اش (دولت شاه) بود . سی و دو سال قبل از امروز در دودمان مردی فقیر و روستائی بنام گدا شاه در قریه(خاصه پر) مربوط ولسوالی نهر شاهی ولایت بلخ دیده بدنیا گشود . نخل نو رسیده جاوید در محیط مقدس روستا پرورش یافت تا آنکه در سن هفت سالگی . او را به مکتب ابتدائی آنجاء توخته) بردند . او دوره ابتدائی تعلیماتش را موفقانه بسر برد و نسبت به ذوق و علاقه سرشار علمی که در دیده و دماغش هویدا گشته بود، در سنه ١٣٤١ به شهرمزار شریف آمد ، و در آنجا در لیسه امیر شیر علیخان به تحصیل دانش همت گماشت ، در دوران تحصیل در همین مدرسه بود که فراست سرشار و قلب آتشین (جاوید) به تعلیم مدرسه اکتفا نگرده ، زیر کانه درک کرد که جامعه اسلامی و ایمانی اش در کام دژخیمان و ضد قرآن آنوقت فرو میرود .

دانست که مسؤولیت نجات آن نیز آشکارا و یقیناً بر دوش فرزندان مؤمن و رسالتمند این سرزمین است.

او در همین گداز پر سوزش در سنه ١٣٥٠ در آوان فراغتش از لیسه با جانبازان آینده ساز نهضت اصیل اسلامی مصادف گشته و در ارتباط انقلابی میشود . (جاوید) با اتمام دوره بکلوریا به دارلمعلمین عالی بلخ رفت تا اساس را جهت جریان سریع تری مبارزه اش پی ریزی نماید. یعنی وظیفه مقدس(معلمی) را در یابد . (جاوید خان) دوران دار المعلمین را با تلاش انقلابی اسلامی اش به پایان رسانید .

و در افق مرامش به صفت معلم مقرر گشت.

دولت کفر پرور وقت او را به صفحات دور افتاده و بادیه نشین کشور چون دولت آباد و قیصار فرستادند .

چنانچه در دوران استادی درلیسه ابونصردولت آباد و ولسوالی قیصارمیمنه تعدادی زیاد از جانبازان اسلام را تربیه و آماده ایثار کرد .

در سال ١٣٥٧ حین کودتای ننگین روسیجاوید خان چون سایر انقلابیون مسلمان مورد تعقیبدولت قرار میگیرد .

و بلاد رنگ ترک وطن نموده بصوب ایران مهاجر میشود ، و در آنجا نیز آرام نمی نشیند و به فراگیری تعلیمات نظامی دست میزند .

و با آموزش عالی تعلیمات نظامی در سنه ۱۳۵۸ به صفت معاون گروپ (۱٤) نفری مجاهدین در ولایت هرات فرستاده شد .

(جاوید خان) چون صخره آتشینی در کوه ها و صحرا های میهن ما با تجاوز گران روس و مزدورانش مقاومت مینمود ، و با ایجاد کارنامه های محیری در هرات بعد از اقامت کوتاهی بصوب بادغیس فرستاده میشود .

و با آزاد شدن مناطق در ولایت بادغیس (جاوید) این رهر و جان نثار اسلام را از این راه بصوب ولایت فاریاب فرستادند .

او در آواخر سال ۱۳۵۸ و در اوایل سال ۱۳۵۹ در ولسوالی درز آب آنولایت قرار گاهی مخفیانه برای مجاهدین تأسیس و مسؤولیت اداره آنرا نیز خود بدوش میگیرد .

این عقاب بلند پرواز در مدت کوتاهی توانست مناطق متعددی از ولایت فاریاب چون درز آب و چلچراغ را آزاد سازد و وقتی مشاهده کرد زمینه جهاد برای توده های آنولایت مهیا شد و ملت را هم قیام وا داشته و خود میتواند روس های وحشی را گوشمالی بدهند دوباره عازم ایران شد تا راه را جهت برگشت بوطن اصلی اش (بلخ) باز نماید ، او در اقدامش موفق شد و سرانجام در سنه ۱۳۶۰ بقوماندانی گروپی از مجاهدین به ولایت بلخ آمد .

و آن فرصتی بود که عدهٔ محدودی از مجاهدین ولایت بلخ در مناطق آنولایت صرف به ترور های مخفیانه و شب هنگام مصروف بودند ، با توصل شدن (جاوید خان) اولین نبرد علنی و روزانه بین مجاهدین و قوای کفر از منطقه تیمور سرای ولسوالی بلخ در گرفت ، این نبرد عملیاتی که مدت هفت ساعت بطول انجامید منشی کمونست ها در بلخ بنام پرچم کارگر باشی و دو تن از اجیران بهلاکت رسیده و دولت وحشی برای اولین بار در صحنه بلخ شکست خورد .

(جاوید خان) این را دمرد شجاع جهاد حماسه های زیادی بیادگار گذاشت، که مهمترین آن پاکسازی قریه رباط از لوث سربازان دولتی وملحدین و فتح ولسوالی ٤ بولک ، ولسوالی چمتال وشولگره .

(جاوید خان) این مجاهد نیرومند سرانجام به دژ شکست ناپذیری برای ملحدین روسی مبدل گشت و دشمن متجاوز در کابه سنگرهای رویا روی تاب مقاومت چریکان را نیاورد و ناچار بعد از ۲ سال ٦ ماه ناکامی در برابر او روسهای جنایت کار سعی کردند تا این نور جاویدان و ظلمت زدا را از داخل ضربه زده و نابود سازند .

مع الاسف این دسیسه شوم و شیطانی باه ایادی کثیف ترین هیولای وحشت با همدستی سایر جنایت پیشه گان بی بند و بار و قدرت طلب جامه عمل پوشیده و درآن هنگامی (جاوید خان) برهلان عملیات سرتاسری شاهراه مزارو شیرغان کار میگیرد در پنج سرطان یعنی (۱۵) رمضان ۱۳٦۲ در حالیکه ناخود آگاه ، موتر حامل شان سوی قریه چهار سنگ در حرکت بود در قسمت حصارک با کمین گیری دست پروردهگان مجرب و لعنتی روس مواجه گردید وناجوانمردانه به سینه آرمانی و ظفر آفرینش آتش گشودند و باهمدستی تن چند از یاران همرکابش با قلب داغدار بلقاء الله پیوست و ساغر شهادت را برلب نهاد .

شهادت (جاوید خان) درس برای همرزمان صدیقش ، ایثار و پایمردی ، جوش و سوز انقلابی بخشید و نتیجه همچنان شد که راهش باخروش هرچه تمام تر ادامه دارد و کاروان شهدا به پیش میتازد .

(انا لله وانا الیه راجعون)

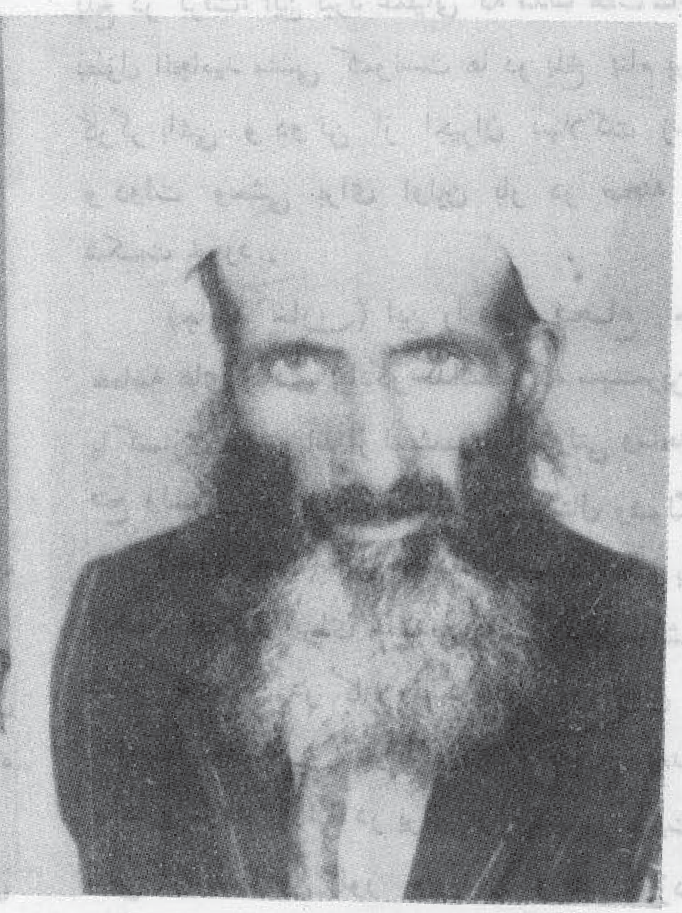

این مرد مؤمن و مسلمان طوریکه از چهره‌اش هویداست قلب سرشار و اندیشه ضدعناصر کمونیست در رشته و دامان خانواده خویش فرزندان بوجود آورد و تربیه کرد که همه شان مؤمن و مجاهد و هر لحظه در مقابل قوای خون آشام به مقاومت برخاسته اند که این مجاهد کهن سال و قهرمان یک فرزند خویش را باسم جنت گل در یکی از درگیری‌های خونین ازدست داد . همین شهید مجاهد و با اراده سردار خان ولد جمعه خان بود که در قریه دوران خیل علاقه داری خاک جبار ونسوالی بگرامی ولایت کابل چشم به جهان کشود و تمام عمرش را به عبادت و تعلیم احکام اسلامی به فرزندان خویش سپری نموده است وی در یک درگیری باقوای مشترک روسی و کارملی بعد از مقاومت زیاد با فرزندان خویش و وارد نمودن تلفات زیاد بر ملحدین بتاریخ ۲۷ اسد ۱۳۶۳ جام شهادت را نوشید . انا لله وانا الیه راجعون

. شهید حمید الله فرزند عبدالجلیل مسکونه قریه فیض آباد ولسوالی شیرین تگاب ولایت فاریاب در یک خانواده متدین دیده به جهان کشود این مجاهد دلیر در طول چهار سال جهاد مسلحانه خویش خساراتی زیادی مالی و جانی را به دشمن سفاک وارد نمود . بالاخره بتاریخ ۲۲ میزان سال ۱۳۶۳ به عمر ۲۵ سالگی در یک نبرد رویا روئی با نوکران کریملین به درجه رفیع شهادت نائل گردید . انا لله وانا الیه راجعون

شهید محمد رسول فرزند ملا عزیز مسکونه علاقه داری دهدادی ولایت بلخ در یک خانواده متدین در سال (۱۳۴۰) دیده به جهان کشود ، در ایام

کودکی به سن هفت سالگی شامل مکتب متوسط علاقه داری مذکور گردید ، بعد از تحصیلات ابتدائی شامل لیسه شهید بلخی شد در پهلوی تحصیل مکتب به فراگیری علوم دینی نیز می پرداخت ، هنوز متعلم صنف دهم بود که کودتای هفت ثور رویکار شد . بعد از آن با فرزندان صدیق میهن به تاریخ ۲۵ قوس سال ۱۳۵۹ عازم جبهات عدل ولایت بلخ شد بعد از چهار سال جهاد مسلحانه بالآخر در سال ۱۳۶۳ بعد از فتح چندین موضع دشمن از طرف روسهای ملحد به درجهٔ رفیع شهادت نائل گردید .

انا لله وانا الیه راجعون

- عبدالحمید شهید ولدعبدالله از حوزه حضرت طارق رحمه‌الله ولسوالی درزاب ولایت فاریاب بود . از مجاهدین پرشور و انقلابی راه اسلام عزیز بود، با به میان آمدن حکومت ملحد دست به جهاد مسلحانه زد بالاخره در یک نبرد خونین درسال ۱۳۶۲هش به درجه رفیع شهادت نایل آمد . انا لله وانا الیه راجعون

- حبیب‌الرحمن شهید ولد محمد اکرم ازولسوالی پغمان‌ولایت کابل میباشدنامبرده‌طی‌سال ۱۳٤۱ ش در یک خانواده متدین در قلعهٔ تاتی چشم به جهان کشود و به سن هفت سالگی در مکتب ابتدائیه‌پغمان شامل گردید و بعد از ختم ابتدائیه نظر به مشکلات اقتصادی تعلیمات عالی خویش را ادامه داده‌نتوانست. بابه میان آمدن حکومت ملحد دست به جهاد مسلحانه زد . و همراه با برادران مجاهد خویش علیه سنگرهای خون آشام کفار مردانه وار شتافت . بالآخره در یک نبرد رویا روی با دشمن کافر به تاریخ ۷-۵-۱۳۶۳ ش به درجه رفیع شهادت نایل آمد .

انا لله وانا الیه راجعون

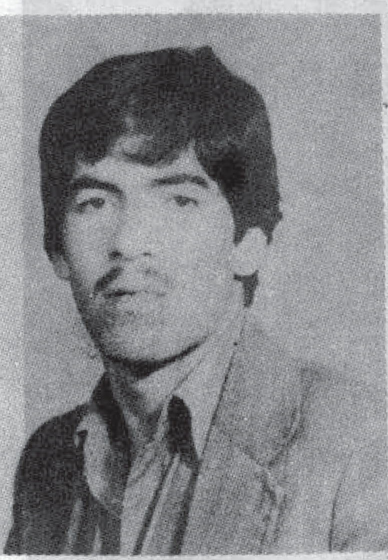

شهید ضابط صاحب محب‌الله خان «ابراهیم خیل» فرزند برومند محمد ظریف «ابراهیم خیل» در منطقه خالداری کوه پایه های مرد خیز پغمان ولایت کابل در خانوادهٔ متدینی چشم به جهان کشود ؛ او از طفولیت تا آوان جوانی با داشتن سجایای اخلاق و تقوی شهرت داشت و به‌همین ترتیب محبوب دلها بود با تأسیس جبههٔ معروف پغمان آغاز به جهاد مسلحانه کرد و برضد دشمنان اسلام اسلحه برداشت و در بسی از عملیات کافر سوز شرکت میداشت ، تا اینکه طی بر خوردی شدید با روسهاي جنایت پیشه بتاریخ ۹-۷-۱۳۶۳ به مقام والای‌شهادت نایل‌آمد . انا لله وانا الیه‌راجعون

مجاهدیکه با تمام اعضای فامیلش به استقبال شهادت شتافت

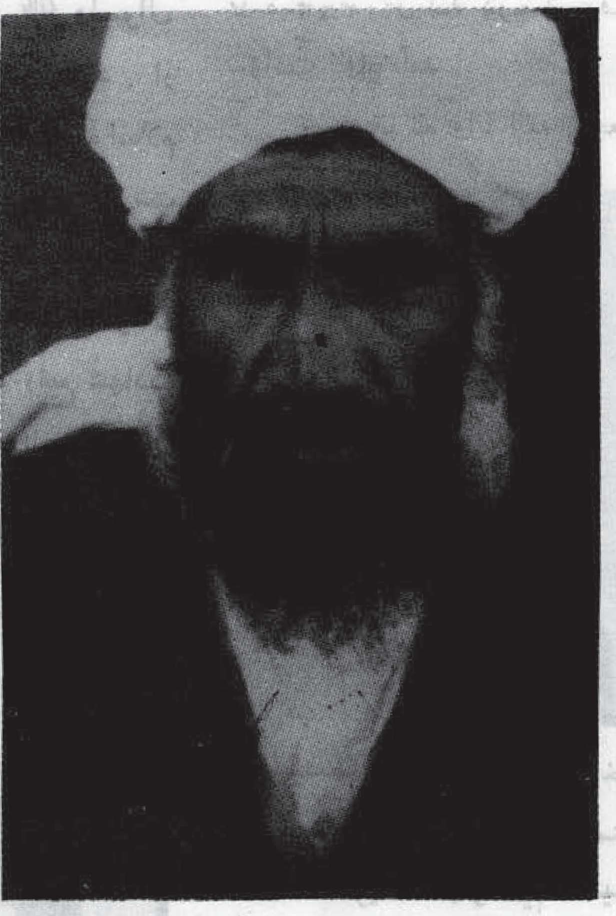

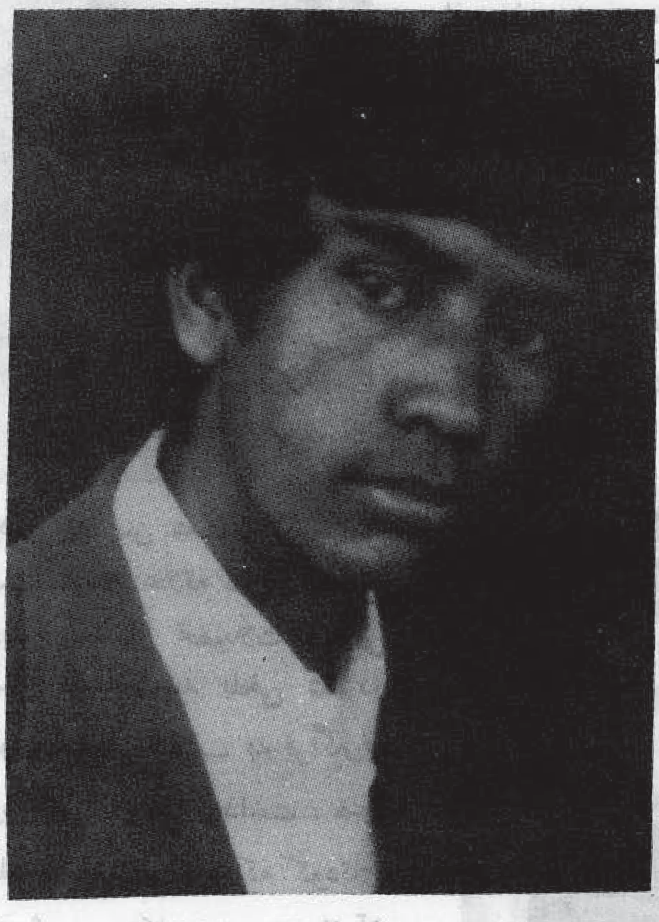

غزنهٔ محمود بت شکن مانند سایر ولایت های مرد خیز کشور بعد از تجاوز نامردانه روس ، شاهد خون و شهادت عدهٔ بیشماری از اصیل ترین فرزندان و سر سپرده گان مکتب توحید بوده و هست در این خطه باستانی فامیل های بسیاری جام شهادت را نوش کردند که بدون کارنامه‌های شان دیگر هیچ وارث از ایشان باقی نمانده است .
یکی ازین راد مردان خان محمد شهید فرزند خیر محمد از قریه قلاتی غزنه می باشد ،
خان محمد شهید همراه با برادر شهیدش نیک محمد و فرزندان جوان و مجاهدش عبدالواحد شهید

از ابتدای جهاد مسلحانه اسلام برضد وطنفروشان و بادارنشان برداشت و در این راه مقدس بی هراس رزمید تا اینکه در اثر دسیسه از طرف منافقین یکی از شب ها در خانه خود تحت محاصره شدید روس ها و نوکران شان قرار می گیرد ، حلقه محاصره انقدر تنگ است که حتی بام های منزلشان را نیز اشغال می کنند ، بعداً تمام اعضای فامیل اش را در یک اطاق بند میکنند و تمام اموال خانه را به موتر ها و تانک های خود انتقال میدهند .
ساعت ۱۲ شب یکی از چاکران خود فروخته با چهارتن از پیشوایان حیوان صفت خود وارد اطاق شده

و همه شان را بدون یک پسر هفتساله
به شهادت میرسانند . روح شان
شاد باد . انا لله وانا الیه راجعون

محمد شاه شهید فرزندارجمند
خواجه نیاز باشنده ولسوالی دولت آباد
ولایت فاریاب بود ، در یک نبرد
خونین با دشمن کافر در سال
۱۳۶۲ به درجه رفیع شهادت
نائل شد . انا لله واناالیه راجعون

ـ عبدالرقیب شهید ولد عبدالله
برادر مجاهد قوماندان پیکار و مبارزه
علیه روس ها بود بعد از به میان
آمدن حکومت کافر دست به جهاد
مسلحانه زد بالاخره در سال ۱۳۶۳
به درجه رفیع شهادت نایل آمد .

. عبدالخلیل شهید ولد
آغا محمد یکی از جمله مجاهدین
راه حق بود در سال ۱۳۶۲ هش در
یک برخورد خونین با دشمن کافر
داعی اجل را لبیک گفت .
انا لله وانا الیه راجعون

ـ عبدالقادر شهید فرزندارجمند
محمد علی ، اینجوان دوست زاده
۳۵ سال قبل دیده به جهان گشود،
جوان مسلمان و خدا پرست بود .
بعد از به میان آمدن حکومت کافر
و ملحد دست به جهاد مسلحانه زد .
و در سنگرهای خونین جهاد بسیاری
از ملحدین مزدوران کرملین را به
جهنم فرستاد ، همراه با دیگر
فرزندان توحید پیروزمندانه رزمید
بالاخره در یک نبرد خونین بادشمن
کافر به درجه رفیع شهادت نایل آمد.
انا لله وانا الیه راجعون

. برادر عبدالفتاح شهیدفرزند
استاد غلام قوماندان دلیر وباشهامت
قرارگاه ده سیر ولایت تخار بود .
بعد از به میان آمدن حکومت کافر
دست به جهاد مسلحانه زد و در
جنگهای خونین با دشمن کافر
با برداران همرزم خویش پیروزمندانه
جنگید . بالاخره در یک برخورد
خونین در سال ۱۳۶۲ به درجه
رفیع شهادت نایل آمد .
انا لله وانا الیه راجعون

عبدالرشید شهید ولد
عبدالعلی مجاهد دلیر پرشور انقلابی
بود . با میان آمدن حکومت روسها
به جهاد مسلحانه شروع نمود بالاخره
در سال ۱۳۶۳ به درجه رفیع شهادت
نایل آمد .

انا لله وانا الله راجعون

برادر مجاهد ما قوماندان صاحب
محمدنبی شهید فرزند خدای بیرن جوان
۲۴ ساله فارغ صنف دهم لیسه
ابو مسلم، در اندخوی ابتکارات
متحیرانه در سطح جهاد با ملحدین
ازخود نشان میداد جیره خواران
استعمار و متجاوزین بی آبرو را
به زانو درمی آورد این جوان
برومند از جملهٔ فرزند خانوادهٔ
مهاجرین متدین در سرزمین اندخوی
ولایت فاریاب می باشد که بالاخره
پروانه وار در صف توحید در
حملات اخیر ارتش سرخ روسی در
بالاحصار اندخوی باشهامتهای
چشمگیری به آرمان دیرین
خود که شهادت است رسیده
جانش را به جان آفرین سپرد .

انا لله وانا الیه راجعون

شهید عطا محمد فرزند
گل محمد مسکونه ولایت کابل
ولسوالی چهار آسیاب در یک
خانواده متدین دیده به جهان کشود
بعد از ختم دوره ابتدائیه مکتب
خویش به جهاد مسلحانه در مقابل
روسهای خونخوار و متجاوز پرداخت
(۲۴) سال از بهاری جوانی اش گذشته
بود در یک نبرد رویاروئی با دشمن
سفاک به تاریخ ۱۶-۵-۱۳۶۲ به
درجه رفیع شهادت نائل گردید .

انا لله وانا الیه راجعون

- بابا رحیم شهید فرزندارجمند
عبدالرحیم ، مجاهد حوزه حضرت
خبیب رضی الله عنه ولسوالی گرزیوان ولایت
فاریاب بود ، بعد از به میان آمدن
حکومت ملحد در افغانستان دست
به جهاد مسلحانه زد و در سال
۱۳۶۲ به درجه رفیع شهادت
نائل شد . انالله وانا الیه راجعون

- شهید عبدالخالق فرزند
توکل خان مسکونه قریه خواجه
مسافر ولسوالی پغمان ولایت کابل
در یک خانواده متدین چشم به
جهان کشود مجاهد دلیری بود بعد
از تجاوز روسهای وحشی به جهاد
مسلحانه پرداخت بالاخره در یک
نبرد خونین با روسهای وحشی به
تاریخ ۳۰-۷-۱۳۶۳ به درجه رفیع
شهادت نائل گردید .

انا لله وانا الیه راجعون

- سید عالم شهید ولد سیدعلی
مجاهد حوزه حضرت خبیب رضی الله عنه
ولسوالی گرزیوان ولایت فاریاب در
سال ۱۳۶۲ در یک نبرد خونین
به درجه رفیع شهادت نایل آمد .

انا لله وانا الیه راجعون

- شهید محمد کبیر فرزند محمد نادر مسکونه قریه دکو ولسوالی میربچه کوت ولایت کابل در سال ۱۳۴۳ در یک فامیل متدین دیده به جهان کشود در ایام جوانی

متعلم مکتب بود بعد از بمیان آمدن کودتای ننگین ثور شروع به جهاد مسلحانه نمود و بالاخره در سال ۱۳۶۳ در برخورد شدید با دشمن به درجه رفیع شهادت نائل گردید. انا لله وانا الیه راجعون

۱- شهید سید رحمان فرزند میر عثمان مسکونه قریه صوفیان مرکز ولایت پروان در یک خانواده متدین دیده به جهان کشود تحصیلات ابتدائی خویش را تا صنف هشتم در ابتدائیه صوفیان ادامه داد. این مجاهد دلیر یک تفنکچه میکاروف

را از غلامان حلقه بگوش روس به غنیمت گرفته به صف برادران مجاهدش پیوست بالآخره در یک برخورد رویا روئی با دشمن بتاریخ ۱۵-۴-۱۳۶۳ به سن ۲۰ سالگی به درجه رفیع شهادت نایل آمد.
انا لله وانا الیه راجعون

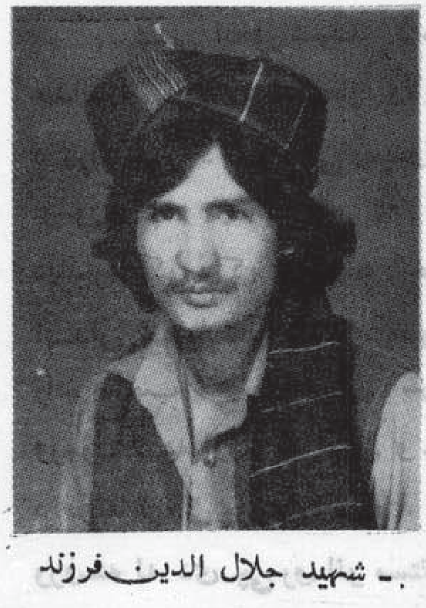

- شهید جلال الدین فرزند محمد زمان مسکونه ولسوالی چهار آسیاب ولایت کابل در سال ۱۳۴۰ در یک فامیل متدین دیده بجهان کشود. موصوف بعد از ختم دورهٔ ابتدائیه شروع به جهاد مسلحانه نموده، هنوز (۲۳) سال از بهار عمرش گذشته بود که در یک نبرد رویا روئی با دشمن سفاک بتاریخ ۱۶-۵-۱۳۶۳ به درجه رفیع شهادت نائل گردید. انا لله وانا الیه راجعون

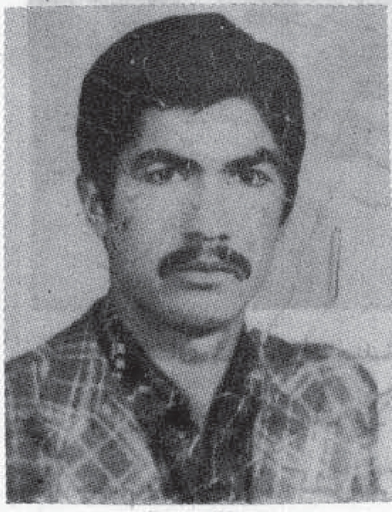

- عبدالرسول شهید فرزند ارجمند استاد محمد عظیم باشنده تفاچی ولسوالی اندخوی ولایت فاریاب مجاهد پرشور و انقلابی بود در ماه حمل ۱۳۶۳ به درجه رفیع شهادت نائل شد.

انا لله وانا الیه راجعون

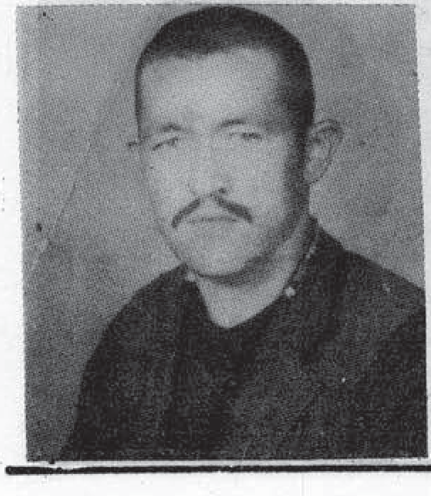

۔ معاذالله شهید ولد سید محمد یوسف مجاهد حوزه حضرت خبیب رضی الله عنه ولسوالی گرزیوان ولایت فاریاب بود در یکی از نبردهای خونین با دشمن کافر در سال ۱۳۶۱ هش به درجه رفیع شهادت نایل آمد . انا لله وانا الیه راجعون

لایق خان شهید ولد سیدخان باشندهٔ . قریه و زیان خوست ولایت پکتیا چشم به جهان کشود . به میان آمدن حکومت ملحد درافغانستان دست به جهاد مسلحانه زد بعد از فداکاری های زیادی به تاریخ ۳-۲-۱۳۶۳ در یک برخورد خونین جام شهادت را نوشید . انا لله وانا الیه راجعون

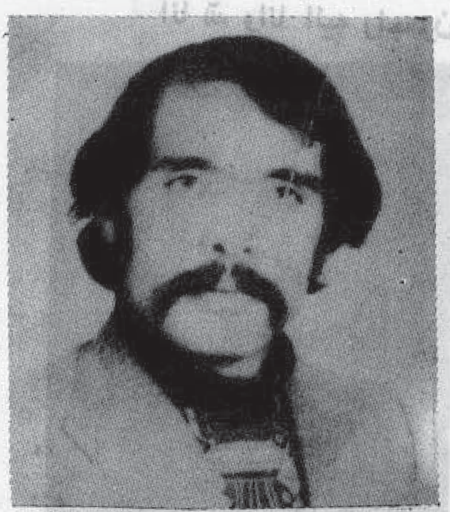

شهید عبدالشکور فرزند عبدالمقصود مسکونه قریه کاریز میر ولسوالی شکردره ولایت کابل در سال ۱۳۳٤ در یک خانواده متدین دیده به جهان کشود مجاهد با هدف بود در سال ۱۳۶۰ شروع به جهاد مسلحانه نمود وبالاخره بتاریخ ۲۵-۱۰-۱۳۶۲ به سن ۲۸ سالگی در یک برخورد رویا روئی با دشمن در قریه کاریز میر به درجه رفیع شهادت نایل گردید .

انا لله وانا الیه راجعون

۱- شمس الحق شهید د ملا عبدالقهار ځوی د ننگرهار ولایت د کاریز کبیر د تعلو دکلی اوسیدونکی نوموړی په ۱۳٤۲ کال په یوه دینداره کورنی کی وزیږیده . خپل ابتدائی تحصیلات ئی داځی اخوند زاده صاحب په ښوونځی کی سرته ورسول لا په اووم ټولگی کی و چی د مرتد تره کی رژیم را مینځته شو وروسته له دی چی روسانو مستقیماً افغانستان ته را داخل شول شهید شمس الحق په وسله واله مبارزه لاس پوری کړ بالآخره د یوی چریکی حملی په ترځ کی چی بی شمیره روسی گوډاگیان ئی ووژل د ۱۳۰۹ دحمل د میاشتی په دریمه نیټه د (۱۶) شپاړلس کلنی په عمر د شهادت لوړی درجی ته ورسیده .

انا لله وانا الیه راجعون

شهید حیدر شاه فرزند پیغمبر شاه مسکونه قریه خواجه مسافر قلعه میر ولسوالی پغمان ولایت کابل در یک خانواده متدین دیده به جهان کشود . شهیدمذکور در سال (۱۳۰۹) مکتب را ترک گفت و به صفوف مجاهدین پیوست ، مدت چهار سال جهاد مسلحانه علیه کمونیست های وحشی انجام داد و تعداد کثیری از وطنفروشان و روسها را به جهنم فرستاد بالاخره در یک نبرد رویاروی باقوای ملحد به تاریخ ۳-۷-۱۳۶۳ به درجه رفیع

شهادت نائل گردید .

انا لله وانا الیه راجعون

ـ عبدالکریم شهید ولد حاجی عبدالرحمن در سال ۱۳۲۷ تولد در عمر ۱۰ سالگی شروع به علوم دینی خصوصی کرده و در سال ۱۳۵۳ دوره عسکری را سپری نموده بعدازبه‌میان‌آمدن‌حکومت ملحد شروع به جهاد مسلحانه نمود و در جنگ های زیادی با دشمن کافر همراه برادران مجاهد خود اشتراک ورزید. بالاخره به‌تاریخ ۱۵-۱-۱۳۶۲ به درجه رفیع شهادت نایل آمد .

انا لله وانا الیه راجعون

. انجینر عبدالقدوس شهید

فرزند غلام ربانی در یک خانواده متدین پا به عرصهٔ وجود گذاشت نامبرده را در هفتمین بهار زندگانیش شامل مکتب متوسطه فیض آباد نمودند بعد از فراغت دورهٔ ابتدائیه درسال ۱۳۵۵ شامل تخنیکم نفت و گاز مزار شریف گردید تا اینکه درسال ۱۳۵۹ از صنف (۱۴) در رشته تجهیزات تصفیه منابع نفت و گاز فارغ گردید دفعتاً راهی سنگر های خونین جهاد شد و به جهاد مسلحانه پرداخت . موصوف دارای اخلاق نیکو بوده بالاخره بتاریخ ۲۶-۳-۱۳۶۳ پس از هفت ساعت برخورد شدید تعدادی از ملحدین را راهی جهنم کرد تحت محاصره در ولسوالی دولت آباد به اثر خلاصی مهمات با دوازده تن از همسنگرانش به درجه رفیع شهادت نائل گردید .

(انا لله و انا الیه راجعون)

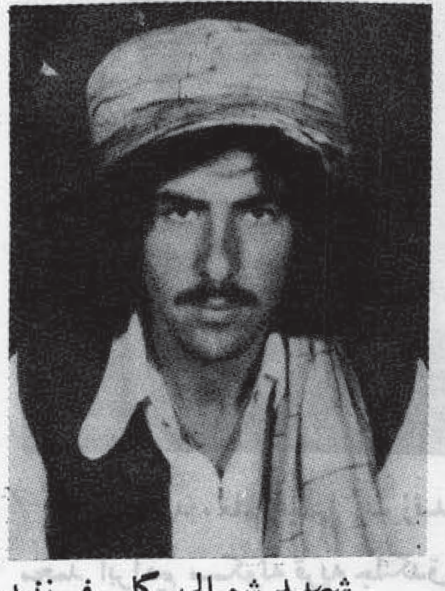

شهید شمالی گل فرزند استانه‌گل مسکونه قریه قلعه موسی ولسوالی قره باغ ولایت کابل دریک فامیل دین دار دیده به جهان کشود بعد از مدت چهارسال جهاد مسلحانه علیه کفر عازم پشاور گردید در عرض راه در منطقه شکر دره به‌اثر بمباردمان طیاره دشمن در اوایل ماه حمل سال ۱۳۶۳ به درجه رفیع شهادت نائل گردید .

انا لله وانا الیه راجعون

محمد اسمعیل شهید ولد طوره‌قل مجاهد مومن حوزه حضرت طارق ولسوالی درزاب ولایت فاریاب بود . در یکی از جنگهای خونین باالشکر کفار در سال ۱۳۶۲هش به درجه رفیع شهادت نائل آمد .

انا لله وانا الیه راجعون

ـ شهید قمر الدین فرزند میرا خان مسکونه قریه سپینکی ولسوالی بلخ ولایت بلخ در یک خانواده، متدین دیده به‌جهان کشود در هفتمین بهار زندگانی اش نامبرده را شامل مکتب وطواط بلخی نمودند و تحصیلات خویش را تا صنف نهم ادامه داد بعد از فراغت مکتب

مذکور شامل لیسه نوبهار بلخ گردید .

قمر الدین شهید هنوز متعلم صنف یازدهم لیسه نوبهار بود که باب جدید مظالم بروی ملت مظلوم و رنجیده افغانستان باز می شود بعد از کودتای هفت ثور شهید مذکور مورد تعقیب باندهای (خلق وپرچم) قرارگرفته زمینه تحصیل را برای خویش تنگ می بیند عازم ولایت ننگرهار شد در لیسه (احدار) شامل می شود (بعد از اکمال دورهٔ تحصیل در سال ۱۳۵۹ عازم سنگرهای داغ جبهات ولایت بلخ شده دست به جهاد مسلحانه می‌زند در طول چهار سال جهاد مسلحانه خویش خساراتی زیادی به دشمن وار نموده و درین اواخر به صفت معاون‌گروپ (هجوم) ایفای وظیفه می‌نمود بالاخره بتاریخ ۷-۲-۱۳۶۳ به درجه رفیع شهادت نائل‌گردید .

شهید محمد علی مشهور به «بابه جان» فرزند ولی جان مسکونه قریه لوگرلام ولسوالی قرغه‌ئی ولایت لغمان در یک خانواده متدین دیده به جهان کشود این مجاهد دلیر بار اول شامل جبهه تورغر گردید این مجاهد با هدف

در یک عملیات بالای پوسته قرغه‌ئی قریه د همزنگ در شب سه شنبه بتاریخ ۱۳-۳-۱۳۶۲ بعد از فتح پوسته مذکور به درجه رفیع شهادت نائل‌گردید. انا لله وانا الیه‌راجعون

- شهید معلم عیسی فرزند محمد ابراهیم مسکونه قریه جلنگدق مرکز ولایت تخار در سال ۱۳۴۰ در یک خانواده متدین دیده به دنیا کشود تحصیلات عالی خویش را در لیسه ابو عثمان به پایان رسانید بعد از کودتای ننگین هفت ثور دست به جهاد مسلحانه زد و مدت پنج سال با روحیه عالی جهاد را ادامه داد بالاخره دربرج دلو ۱۳۶۳ از طرف خود فروختگان و مزدوران حلقه بگوش روسی در شب جمعه با دو نفر از مجاهد به اسم محمد عمر و شیر محمد به درجه رفیع شهادت نائل گردیدند .

انا لله وانا الیه راجعون

- عزت الله شهید ولد محمد الله خان مجاهد راه اسلام عزیز حوزه حضرت خبیب رضی الله عنه ولسوالی گرزیوان ولایت فاریاب بود ، و در سال ۱۳۶۲ در یک نبرد خونین با کفار خون آشام به درجه رفیع شهادت نایل آمد .

انا لله وانا الیه راجعون

- عتیق الله شهید ولدفقیرمحمد ساکن ارگون قریه ملت کلان

ولایت پکتیکا، قوم تاجک باشنده‌ی
فعلی اعظم ورسک میباشد . درسال
۱۳۴۲ هش مشغول تعلیم دینی بود
بعد از به میان آمدن حکومت کافر
دست به جهاد مسلحانه زد و همراه
با برادران مجاهد به حکومت ملحد
خساراتی قابل ملاحظه وارد نمود .
این برادر دلیر ما در سال ۱۳۶۱
در یکی از نبردهای شدیدداعی‌اجل
را لبیک گفت .
انا لله وانا الیه راجعون

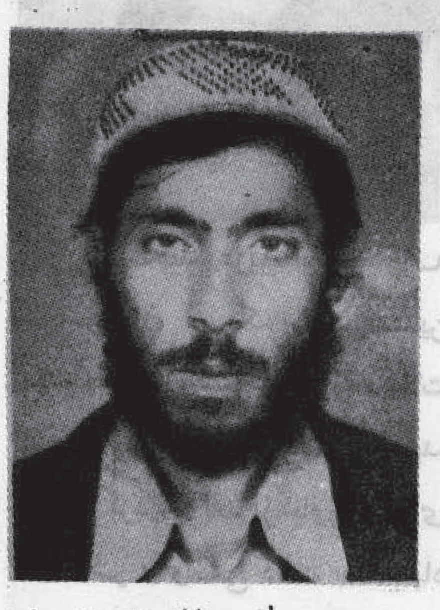

میر ولی خان شهید ولد
ملک ولی خان بیست سال پیش در
یک خانهٔ متدین در لوی ولسوالی

خوست ولایت پکتیا چشم به جهان
کشود . بعد از به میان آمدن
حکومت ملحد جهاد مسلحانه را
شروع نمود، به تاریخ ۱۹-۶-۱۳۶۳
در یک برخورد خونین با دشمن
داعی اجل را لبیک گفت .
انا لله وانا الیه راجعون

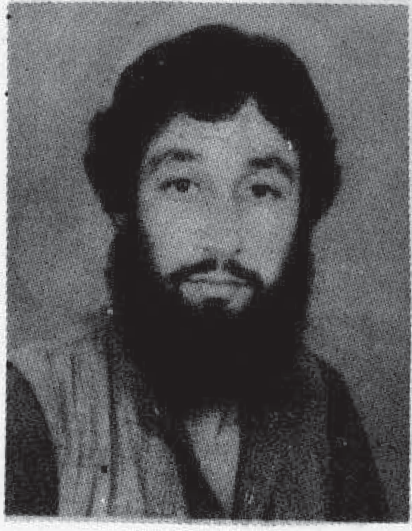

- شهید محمد عثمان فرزند
محمد یونس مسکونه ولسوالی‌بگرامی
ولایت کابل در یک خانواده متدین
در سال ۱۳۳۹ دیده به جهان
کشود نامبرده در سال ۱۳۴۶
شامل مکتب گردید . بعد از ختم
دوره بکلوریا در لیسه عالی ولسوالی
بگرامی ولایت در سال ۱۳۵۹
مستقیماً در جهاد مسلحانه علیه
دشمن تجاوزگر و ملحد سهم
گرفت . بالاخره در یک نبرد رویا ـ
روئی در شب سه شنبه مصادف
با عرفه مبارک رمضان مورخ ۱۴
سنبله سال ۱۳۶۳ بعد از زخمی
شدن بخاطر تداوی عازم پشاور شده
بود در نیمه راه داعی اجل را لبیک
گفت . انا لله وانا الیه راجعون

- شهید میرزا محمد فرزند
حاجی عطا محمد در سال ۱۳۴۲
در گذر شاهدیان مزار شریف دیده
به جهان کشود ، در دوران طفولیتش
شامل مکتب گردید بعد از وقوع
کودتای کمونیستی ، این برادر
شهید تحمل چنین رژیم را برای
خود عارمی دانست عازم سنگر های
جهاد ولایت بلخ گردید بعد از
مدت پیکار در راه اسلام بالاخره در
یک نبرد رویا روئی با روس های
سفاک به تاریخ ۲۵-۴-۱۳۶۲ به
درجه رفیع شهادت نائل گردید .
انا لله وانا الیه راجعون

مولوی عبدالرحیم شهید

فرزند آنظر مسکونه قریه بوزآرق ولسوالی شورتیپه ولایت بلخ که در سال (۱۳۳۶) در یک خانواده متدین دیده به جهان کشود موصوف در سال ۱۳۴۳ شامل مکتب ابوجعفر بلخی گردید بعد از دوره ابتدائیه در سال ۱۳۴۹ شامل مدرسه عالی اسدیه بلخ گردید و به درجه اعلی در سال ۱۳۵۸ سند فراغت را بدست آورد .

روس های وحشی به اثر تعقیب های پی هم شان بالاخره در سال ۱۳۶۰ این مجاهد دلیر را با هفت تن از همرزمانش دستگیر و در سلول های تاریک زندان می اندازند . بالاخره این چراغ در راه خدا (ج) به جرم مسلمان بودن با یارانش جان شیرین را به جان آفرین تسلیم می نمایند .

انا لله وانا الیه راجعون

ـ شهید امان الله مشهور به کاتب فرزند عبدالله مسکونه قریه فیض آباد ولسوالی شیرین تگاب در مقابل روس بتاریخ ۲۲ میزان سال ۱۳۶۳ به عمر ۲۳ سالگی در یک نبرد رویا روی به درجه رفیع شهادت نائل گردید . انا لله وانا الیه راجعون

ـ نعمت الله یکی از مجاهدین وارستهٔ راه الله (ج) در یکی ازقوای کوت (میطرانی) مربوط ولسوالی رودات ولایت ننگرهار چشم به جهان گشود ـ سال تولدش مصادف است با ۱۲۸۸ هش ـ وی شخصی متقی و پرهیزگاری بود که خانواده متدینش نیز از این بابت از هیچ کسی پوشیده نیست ، گرچه نعمت الله از نعمت سواد برخوردار نبود ولی نعمت «الله» در همانا روح جهاد و مبارزهٔ اسلامی است در سرستش عجین شده بود ـ به همین اساس هنگامیکه تحریک اسلامی افغانستان شروع به فعالیت کرد و به اطراف رسید از هیچگونه همکاری به ایشان دریغ نورزید و توأم با تجاوز روسها برافغانستان تفنگ به شانه نموده و مردانه وار جهت اعلای کلمة الله علیه کفار اعلان جهاد نمود و با برادران مجاهدش دوش به دوش دشمنان اسلام را کوبیدن گرفت ، بعد از مدتی جهاد ـ در اواخرسال ۱۳۵۸ همینکه قوای روسی وارد منطقه کوت شد ـ در برابر آنها کمین نموده و طی زد و خورد خونینی که سرنشینان دو تانک و چند تن دیگر روسها را نابود کرد ـ خود نیز مرمی دشمن به سینه خورد و به عمر ۷۰ سالگی جان به جان آفرین سپرد ـ روحش شاد و یادش گرامی . انا لله وانا الیه راجعون

. شهید عزیز الله فرزند سکندر خان در یک فامیل متدین دیده به جهان کشود بعد ازتحصیلات ابتدائی خویش شامل لیسه ابو عبیده ولایت گردید . بعد از تجاوز روسهای اشغالگر و وحشی دست به جهاد مسلحانه زد این برادر مجاهد و دلیر در ماه مبارک رمضان به تاریخ ۱۳۶۳-۴-۱۳ در یک نبرد رویا

روئی با روسهای وحشی به درجه
رفیع شهادت نائل گردید .
انا لله وانا الیه راجعون

. محمد جان شهید ولد
کریم بیگ مجاهد دلیر حوزه اصحاب
کهف ولسوالی قیصاد ولایت فاریاب
بود ، در یک جنگ رویا روی
با کفار خون آشام به درجه رفیع
شهادت رسید . انا لله وانا الیه راجعون

حاجی حمیدالله شهید ولد
عبدالرحمن مجاهد حوزه حضرت
طارق رضی الله عنه ولسوالی درزآب ولایت
فاریاب مجاهد دلیر، پرشورو انقلابی
بود با به میان آمدن حکومت ملحد
دست به جهاد مسلحانه زد بالاخره

در یک نبرد خونین در سال
۱۳۶۲ به درجه رفیع شهادت
نایل آمد . انا لله وانا الیه راجعون

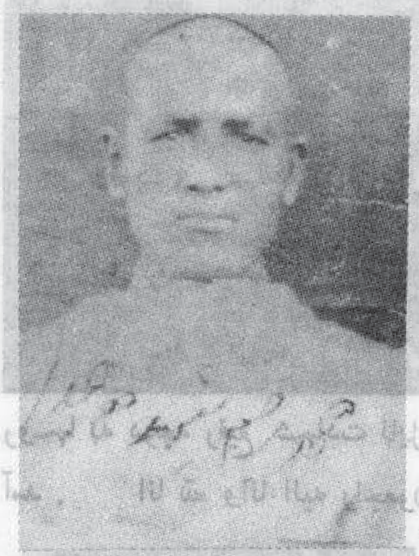

. محمد رحیم شهید ولد
عبدالرحیم مجاهد حوزه حضرت خبیب
رضی الله عنه ولسوالی گرزیوان فاریاب بود
در سال ۱۳۶۲ در یک برخورد
خونین با روسهای کافر به درجه
رفیع شهادت نایل شد .
انا لله وانا الیه راجعون

شهید تاج محمد فرزند
سید گل قوم مغل مسکونه قریه
آب قول ولایت بغلان در یک خانواده
متدین دیده به جهان کشود مجاهد
دلیر بود از آغاز انقلاب اسلامی

به صفوف برادران مجاهد پیوست
بالاخره بتاریخ ۱۳۶۳-٤-۱۳ در
یک نبرد رویا روئی با دشمن به
درجه رفیع شهادت نائل گردید .
انا لله وانا الیه راجعون

سخیداد شهید معروف به
تیلی ، برادر شهید قوماندان سخیداد
معروف به تیلی ولد محمد رجب
مسکونه سرک هشت بغلان صنعتی
در سال ۱۳۲۷ هش متولد گردید
از شروع انقلاب اسلامی در جهاد
علیه روسها و اجیران داخلی اش
پرداخته، و در جریان مبارزه وجهاد
اسلامی اش ضربات خورد کنندهٔ
برپیکر دشمن وارد آورد ، درا کثر
عملیات هائیکه در مسیر شاهراه
بغلان پل خمری بالای قطار دشمن
صورت گرفته برادر شهید فعالانه
اشتراک ورزیده قوماندان سخیداد
شهید درکافر کشی اش شهرت بسزای
درمیان خود روسها و عمالش داشت
که در لحظه عبور از منطقه اش
لرزه براندام شان واردمیآمد . بعد

از مدتی چند سال مبارزه‌اش باگروپ خویش به ولسوالی نهرین مهاجر شده . در نهرین نیز مدبرانه در مبارزه اشتراک می نمود . برادر شهید به تاریخ هفت ثور ۱۳۶۳ طی عملیات که بالای والی دست نشانده روس‌ها در بغلان انجام می دادند با دو تن از مجاهدین دیگر به درجه رفیع شهادت نایل آمدند .

انا لله وانا الیه راجعون

عنایت الله ولد رحمانقل

مجاهد سربکف رامحق حوزه حضرت خبیب رحمه‌الله ولسوالی گرزیوان ولایت فاریاب بود در سال ۱۳۶۲ در یک جنگ خونین با ملحدین به درجه رفیع شهادت نایل آمد . انا لله وانا الیه راجعون

خال محمد شهید ولد گل آغا مجاهد دلیر و با اخلاص حوزه حضرت خبیب رحمه‌الله ولسوالی گرزیوان ولایت فاریاب بود ، در سال ۱۳۶۲ در یک جنگ خونین با

روسها به درجه رفیع شهادت نایل آمد . انا لله وانا الیه راجعون

عنایت الله شهید ولد رحمانقل از ولایت فاریاب مجاهد پرشور و انقلابی بود . بعد از به میان آمدن حکومت کافر دست‌به‌جهاد مسلحانه زد بالاخره در یک برخورد خونین با روسها در سال ۱۳۶۱ هش به درجه رفیع شهادت نایل شد .

انا لله وانا الیه راجعون

شهید محمد حسین فرزند آدینه مسکونه ولسوالی شولگره ولایت بلخ در یک فامیل متدین

دیده به جهان کشود این مجاهد دلیر به اثر بمباردمان طیارات روسی بتاریخ ۲-۰۱-۱۳۶۱ به درجه رفیع شهادت نائل گردید .

انا لله وانا الیه راجعون

. برادر سید یحیی شهیدفرزند سید محمد نبی یکی از مخلصین سنگر داغ جهاد در سن ۱۲ سالگی خویش بود ، که در پهلوی برادر خورد سید جلال آغا که قومندان جهاد در سمنگان بود شجاعانه‌جهاد میکرد . بالاخر در یک برخورد خونین با دشمن کافر در سال ۱۳۶۱ ه ش جام پرفیض شهادت را نوشید . انا لله وانا الیه راجعون

محمد قربان شهید ولد
ملا رحمانقل مجاهد حوزه حضرت
خبیب رحمه الله ولسوالی گرزیوان ولایت
فاریاب بود در سال ۱۳۶۱ ه ش به
درجه رفیع شهادت نایل آمد.
انا لله وانا الیه راجعون

عبدالطیف شهید ولد
عبدالقادر مجاهد دلیر ، پرشور و
انقلابی حوزه حضرت خبیب رحمه الله
ولسوالی گوزیوان ولایت فاریاب
بود ، در سال ۱۳۶۲ به درجه
رفیع شهادت نایل شد.
انا لله وانا الیه راجعون

خدای قل پهلوان شهید

محمد سلیم بیگ ولد لطیف
بیگ مجاهد سربکف راه حق حوزه
حضرت خبیب رحمه الله ولسوالی
گرزیوان ولایت فاریاب بود. دریک
نبردخونین باروسها در سال ۱۳۶۲

به درجه رفیع شهادت رسید.
انا لله وانا الیه راجعون

شهید حاجی سحر گل
فرزند حاجی جمعه خان مسکونه
ولسوالی شولگره ولایت بلخ (۴۲)
سال قبل از امروز در یک خانواده
متدین دیده به جهان کشود. این

مجاهد دلیر بعد از سه سال جهاد
مسلحانه بالاخره به روز پنجشنبه
چهارم عید سعید فطر در سال

۱۳۶۲ به درجه رفیع شهادت نائل
گردید. انا لله وانا الیه راجعون

شهید احمدگل ولدعبدالشکور
در یک خانهٔ متدین و عاشق به
اسلام در منطقه اشرف خیل ولسوالی
قره باغ ولایت کابل تولد گردیده.
مسلمان غریبکار بود وقت که روسهای
ملحد به وطن عزیز ما تجاوز کردند،
برادر مجاهدما از همان آوان شروع به
جهادمسلحانه نمودومسئولیت مجاهدین
اشرف خیل را بدوش گرفت بعد از

مدتی در یک برخورد خونین بتاریخ ۲۶-۶-۱۳۶۳ جام شهادت را نوشید . انا لله وانا الیه راجعون

عبدالغفار شهید

شهید مولوی محمد ابراهیم (آصفی) فرزند مولوی هوتک صاحب مسکونه ولایت غزنی در یک خانواده متدین و دین دوست دیده به جهان کشود بعد از انقلاب اسلامی به جهاد مسلحانه پرداخت و در صف برادران مجاهد جبهه طلاب ولایت کندز به حیث معاون جبهه تعیین

گردید . و فعالیت های زیادی را انجام داده و بالاخره به تاریخ ۱۲-۹-۱۳۶۳ در یک برخورد روسها در حصه زنه‌خن ولایت‌غزنی جام شهادت نوشید .

انا لله وانا الیه راجعون

خان نظر شهید ولد حاجی رحمانقل مجاهد حوزهٔ حضرت خبیب رضی الله عنه ولسوالی گرزیوان ولایت‌فاریات بود در یک نبرد خونین با دشمن کافر در سال ۱۳۶۱ به درجهٔ رفیع شهادت نائل آمد .

انا لله وانا الیه راجعون

شهید امیر محمد فرزند میر افغانی ساکن ولسوالی خان‌آباد ولایت کندز در یک خانواده متدین دیده به جهان کشود دوره تحصیلات خویش را در لیسه خان آباد به پایه اکمال رسانید موصوف بعد از به میان آمدن حکومت کمونیستی به مبارزه اسلامی خویش پرداخت در سال ۱۳۵۸ دست به جهاد مسلحانه زد و خدمات شان در راه اسلام قابل قدر است، در برج ثور ۱۳۶۳ با گروپ عازم ولسوالی امام‌صاحب بود در عرض راه از طرف قوای ملحدین کریملین بعد از نبرد شدید به عمر ۲۴ سالگی جام شهادت نوشید . روحش شاد یاد شان گرامی باد . انا لله وانا الیه راجعون

قوماندان الله محمد شهید فرزند حاجی امام الدین مسکونه قریه دولانه چاریکار پروان که ۲۵ سال از عمرش را پشت سر گذشته‌ودر سال۱۳۵۷ هنگام‌حکومت تره‌کی مزدور کافر از خدمت نامقدس سربازی کافر فرار و در صف مبارزان مجاهد پیوست و به جهاد مسلحانه دست زد ، دهها عملیات پیروزمندانه را بالای کفار روسی و خلقی و پرچمی رهبری کرده بویژه عملیات

مجاهدین بالای غند کوهی دارالمعلمین
چاریکار که قابل قدر فراوانی است .
وی علاوه ازین دهها میل سلاح مختلف
النوع کفار را به غنیمت و دهها کافر
داخلی و روسی را روانه جهنم کرد
و بالاخره در جنگ بسیار شدیدی
در عملیات جنگی در تاریخ
۲۵-۱۲-۱۳۶۱ به درجه رفیع
شهادت نایل آمد .

انا لله وانا الیه راجعون

برادر عبدالستار شهید فرزند
ملا حاجی صفر از قریه قریش
ولسوالی دولت آباد ولایت فاریاب
از جمله مجاهدین مخلص ، پرشور
و انقلابی بود همراه برادران مجاهد
خود با دشمن کافر در جنگ های
اشتراک ورزید بالاخره در سال
۱۴-۲-۱۳۶۳ به درجه رفیع شهادت
نائل آمد . انا لله وانا الیه راجعون

علی زر خان شهید ولد
محمد علم از ولسوالی خوست ولایت
پکتیا، مسلمان پرشور و انقلابی بود
بعد از به میان آمدن حکومت ملحد

شروع به جهاد مسلحانه نمود ، و در
یک بر خورد خونین در سال
۱۹-۶-۱۳۶۳ جام شهادت را
نوشید . انا لله وانا الیه راجعون

. شهید محمد حسن فرزند
محمد جان مسکونه خواجه مسافر
ولسوالی پغمان ولایت کابل در سال
(۱۳۴۱) در یک خانواده متدین
دیده به جهان کشود . مجاهدی دلیر
بود ، (۲۲) سال از بهار عمرش
گذشته بود که در یک نبرد رویاروئی
با روسهای سفاک جام شهادت را
نوشید . انا لله وانا الیه راجعون

شهید محمد عثمان فرزند
محمد یعقوب مسکونه قریه بیت
پیکال ولسوالی چاربولک ولایت
بلخ در یک خانواده متدین دیده به
جهان کشود در سال ۱۳۴۳ شامل
مکتب بیست پیکال شد . هنگامیکه
خرس های قطبی در افغانستان عزیز

هجوم آور شدند شروع به جهاد
مسلحانه کرد بعد از چهار سال نبرد
مسلحانه بالاخره در یکی از نبردهای
رویا روئی با دشمن پس از چهار
ساعت زد خورد شدید که تعدادی
از ملحدین را فرش زمین ساخت
خود نیز شاهد شهادت را در آنجا
بتاریخ ۸-۲-۱۳۶۱ در آغوش کشید.
انا لله وانا الیه راجعون

PROPERTY OF ACKU

. شهید رحمت الله فرزند ملا سید محمد مسکونه قریه توغنچی ولسوالی شولگره ولایت بلخ دریک فامیل متدین دیده به جهان کشود بعد از رویکار شدن رژیم کمونیستی در افغانستان شهید رحمت الله دست به جهاد مسلحانه زد بالاخره بتاریخ ۱۰-۳-۱۳۵۹ توسط حلقه بگوشهای روسی دستگیر و به مقام والای شهادت نایل گردید .

انا لله وانا الیه راجعون

عزت الله شهید ولد محمد خان مجاهد دلیر و انقلابی حوزه حضرت (طارق) ولسوالی درزآب ولایت فاریاب بود، با به میان آمدن حکومت ملحد دست به جهادمسلحانه زد . بالاخره در سال ۱۳۶۲ به درجه رفیع شهادت نایل آمد .

انا لله وانا الیه راجعون

. شهید ملا صدرالدین فرزند عبدالقیوم باشنده قریه قلیچ لی علاقه داری اسماء ولایت فاریاب در یک خانواده متدین دیده به

جهان کشود از سن هفت سالگی باینطرف به شوق و علاقه فراوانی که با علوم دینی داشت به تحصیل علوم دینی پرداخت هنوز تحصیل را به پان نه رسانیده بود که رژیم کمونیستی روی کار شد به جهاد مقدس خویش ادامه داد این مجاهد دلیر به تاریخ ۱۲-۳-۱۳۶۳ توانست که یک گروپ ۲۵ نفری از ملحدین را که اعضای برجسته خلق‌وپرچم بود که از پوسته علاقه داری المار به طرف مرکز ولایت میرفتند در کوتل سیرینک باسلاحیکه عبارت از ۲۲ میل کلاشنکوف و (۳) کره بین در دست داشتند به غنیمت گرفت شهید مذکور بتاریخ ۲-۸-۱۳۶۲ طی برخور هفت روزه با پوسته آن علاقه داری در حالت محاصر مبسرمیبرد بالاخره روز هشتم بعد از به قتل رساندن سه نفر از ملحدین پوسته بنام محمد رحیم ، پهلوان و عزت الله باصابت مرمی اجل ساعت (۵) عصر همان روز از طرف ملحدین داعی اجل را

لبیک گفت و به درجه رفیع شهادت نائل گردید . انا لله وانااليه راجعون

محمد الله شهید ولد عبدالرحیم مجاهد حوزه حضرت‌خبیب رضی الله عنه ولسوالی گرزیوان ولایت‌فاریاب بود و در یک جنک خونین با لشکر کفار در سال ۱۳۶۲ به درجه رفیع شهادت نایل شد .

انا لله وانا الیه راجعون

بدل صوفی شهید ولد توره مجاهد حوزه حضرت خبیب رضی الله عنه ولسوالی گرزیوان ولایت فاریاب بود بعد از به میان آمدن حکومت ملحد در افغانستان عزیز به جهاد مسلحانه علیه کفار شروع نمود و در سال ۱۳۶۳ بدرجه عالی شهادت نایل آمد . انا لله وانا الیه راجعون

بسم الله الرحمن الرحیم

تکات زرینی از اسوه حسنه :

از حضرت علی کرم الله وجهه روایت شده است :

از حضرت پیامبر (ص) پرسیدم که سنت و طرز زنده‌گی شما چگونه (وروی کدام اصول معنوی) استوار است؟

پیامبر (ص) فرمودند :

۱ـ معرفت شناخت خدا (ج) سرمایه حیات من است

۲ـ خرد اساس دین من است

۳ـ محبت نهاد و بنیاد زنده‌گی من است

۴ـ شوق رهوار و موکب حیات من است

۵ـ ذکر خدا (ج) انیس من است

۶ـ اعتماد هزینه من است

۷ـ غم و اندوه رفیق من است

۸ـ دانش سلاح من است

۹ـ صبر لباس من است

۱۰ـ رضا غنیمت من است

۱۱ـ تواضع افتخار من است

۱۲ـ زهد پیشه من است

۱۳ـ یقین نیروی من است

۱۴ـ صدق حامی و شفیق من است

۱۵ـ اطاعت کفایتگر من است

۱۶ـ جهاد سرشت من است

۱۷ـ نماز روشنی چشم من است

(کتاب الشفاء قاضی عیاض)

PROPERTY OF ACKU